

ஓ.

ஸ்ரீமந்-புராநஃ.

தைத்திரீயோபநிஷத்

த்ராவிடபாஷ்யம்.

TAITTIARYOPANISHAD

சங்கராசாரியர் ரங்கராமாநுஜாசாரியர்

செய்தருளிய பாஷ்யத்தை

அநேகவித்வான்களைக்கொண்டு

தமிழில் மொழி பெயர்த்து,

கு. அநந்தாசாரியரால்

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(Translation Registered Copy Right.)

1898.

புஸ்தகவிளம்பரம்

		விலைவிவரம்.
தேசிகப்ரபந்த வியாக்கியானம்	ரூ 3—8—0	தபால்கூலி 0—
வடகலை குருபரம்பரை	„ 0—12—0	„ 0—
தென்கலை ஷை	„ 0—12—0	„ 0—
தைத்திரீயோபநிஷத் பாஷ்யம்	„ 1—2—0	„ 0—
மணிப்ரவாள ப்ரீபாஷ்யம்	„ 1—12—0	„ 0—
பராசரஸம்ஹிதை பாஞ்சராத்திரம்	„ 1—4—0	„ 0—
பாஞ்சராத்திரம் விஷ்ணுதிலகம்	„ 1—12—0	„ 0—

இவை சென்னப்பட்டணம் போலீசு ராகவாசாரி தெருவு வீட்டில் கு. அனந்தாசாரியா ரிடத்திலும், தம்புசெட்டி தெருவு ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்திலும் எச்சையப்பன் ஸ்கூலுக்கு அடுத்த நிலைய புஸ்தகசாலையிலும், திருவல்லிக்கேணி பேயாழ்வார்தெருவு கூடம் கந்தாடை திருவேங்கடாசாரியா ரிடத்திலும், மும்புகோணம் வியாபாரம் கோவிந்தசாமிநாயுடு இடத்திலும், திருச்சி ரிப்பன்ஸ்ட்ரீட் யில் சபாபதிபிள்ளை புஸ்தகசாலையிலும், மதுரை புதுமண்டபம் பிள்ளை புஸ்தகக்கடையிலும் விற்கப்படும்.

தசோபநிஷத்தில் 8 உபநிஷத் பூர்த்தியாயிற்று: சாந்தோக்கிய உபநிஷத் அச்சிடப்பட்டுவருகிறது.

இந்த தைத்திரீயோபநிஷத்திற்கு, குருகடாசுத்தினால் இவ்வுபநிஷத்தில் பதார்த்தத் தக்கருத்துக்களை யறியவிரும்புகிறவர்களுக்கு உபகாரமாக என்னால் வ்யாக்யாநம் செஞ்சு யப்படுகிறது.

தீக்கருத்துக்களை யறியவிரும்புகிறவர்களுக்கு உபகாரமாக என்னால் வ்யாக்யாநம் செஞ்
யப்படுகிறது.

சங்கராபாஷ்யத்தி லவதாரிகை.

பூர்வகாண்டத்தில், பலாபிஸந்தி என்கிற பலகாமனையோடு கூடியவர்க ளுக்கு ஜ்யோதிஷ்டோமம்முதலிய காம்யகருமங்களும், பலகாமனையில்லாத வர்களுக்கு கீழ்ச்செய்துள்ள பாபகருமங்களைக் கழித்துத்தருகிற தருமங்க ளும், கூறப்பட்டன. ஆக, கருமாநுஷ்டாநம் ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமா கின்றது. ஆகையால், ஸம்ஸாரகாரணமாகிய கருமாநுஷ்டாநத்திற்குஹேது வான காமத்தை நீக்குவதற்கு ப்ரம்மவித்யை உபநிஷத்தில் கூறப்படுகின் றது. வேதத்தால் கருமம் விதிக்கப்பட்டாலு மிதி லாசையுடையவ னிதைச் செய்யக்கடவனென்று விதிக்கப்படுகின்றமையால் காமமென்கிற ஆசையில் லாதவன் செய்யவேண்டுமெ தில்லையாகையால் கருமத்தை யநுஷ்டிக்கச்செய் கிறது காமமேயாம், காமத்தாலன்றோ கருமத்தில் ப்ரவர்திக்கின்றான். காம ங்களையடைந்தவர்களாயின், ஆத்மசுகத்தி விருக்கின்றமையால், காமமற்ற வர்களாகின்றமையால் ஒன்றிலும் ப்ரவர்திக்கமாட்டார்களன்றோ, ஒருமனித னென்றை விரும்பினவன் அதை யடைந்தபின் மற்றொன்றை விரும்புகிற னேயன்றி அதையேவிரும்புகின்ற தில்லையன்றோ. ஆகையா லெல்லாமடை ந்தானாகில் ஒன்றையும் விரும்பானன்றோ. இவ்வாறு எல்லாமடைந்தவனை அவாப்தஸமஸ்த காமனென்றும் ஆப்தகாமனென்றுஞ் சொல்லுவர். ஆக, ஆப்தகாமன், தனக்கொன்றிலு ம் லாசையில்லாமையினாலே ஒன்றிலும் ப்ரவர்திக்கமாட்டான் தன்னிலே தான் நிற்பான், இப்படி தன்னில்தான் நிற்பின், ஆத்மசுகத்தை யநுபவிக்கிறான். ஆத்மசுகத்தை யநுபவித்தா லவாப்தஸம ஸ்தகாமனாகிறான். 'ஆத்மா' என்றாலும் 'தான்' என்றாலும், பொருளொன்றே யாமென்றுணர்க. ஆக, காமங்கலையடைவதே காமநிவ்ருத்திக்கு ஹேதுவா கையால், ப்ரம்மவித்யை காரணமாகாமையால் காமநிவ்ருத்திக்காக ப்ரம்ம வித்யையென்று சொல்லிய தெங்ஙனமென் றய்யமுற வழியில்லை. ஏனென் றால் ப்ரம்மவித்யையினால் ஆத்மஜ்ஞாநமுண்டாகிறது, ஆத்மாவே ப்ரம்மம். இத்தால் ப்ரம்மவித்யையினால் லாத்மஜ்ஞாநமுண்டாவதெங்ஙனமென்கிற ஸந் தேஹம்தீரும். இந்த ஆத்மஜ்ஞாநமாவது, ஆத்மாவேஸத்யம் மற்றவையெல் லாம் அஸத்யமென்பதாம். மெய்யானவஸ்துவில் ஆசையுண்டாகுமேயன்றி பொய்யானவஸ்துக்களி லாசையுண்டாகாது. ஆகையால் ஆத்மஜ்ஞாநத்தால் ஆசைஎன்கிற காமம் நீங்குகின்றது. ஆனதால் ஆசைப்பட்ட வஸ்துக்களை யடைந்தவனுக்கு ஆசைநீங்குவதுபோல் ஆத்மஜ்ஞாந முடையவனுக்கும் காமமென்கிற ஆசை நீங்குகின்றமையால் ஆத்மஸ்வரூபத்தை யறிந்தவனை ஆப்தகாமனென்று சொல்லுகிறது. இவ்வாறு ப்ரம்மவித்யையினால் காமங் கள் கழிந்துபோகின்றமையாலென்க. இப்படி யறிந்தவனுக்கு மோக்ஷத்தை ச்சொல்லுகிறது. மோக்ஷமாவது அவித்யைநீங்கி யாத்மஸ்வரூபத்தி லிருப்ப தேயாம். அவித்யையாவது இதரவஸ்துக்களை ஸத்யமென்று நினைத்திருப்பது இந்த அவித்யை * நீங்குவது ஆத்மாவே ஸத்யமென்கிற வித்யையினாலே

இப்படி சுருதிகள் போதிக்கின்றன. அவையாவன, “அபயம்ப்ரதிஷ்டாம் விந்ததே” “ஏதமாநந்தமயமாத்மாந முபஸங்க்ராமதி” இவைமுதலியவை இவற்றிற்குப்பொருள். ஆத்ம ஸ்வயம்ப்ரகாசாநுபவமே மோக்ஷ மென்பதாம். ஆக இப்படிப்பட்ட மோக்ஷத்திற்கு விரோதியான ஸம்ஸாரத்திற்கு ஹேதுவாயிருக்கிற கருமங்களுக்குக் காரணங்களான காமங்களை யுண்பெண்ணுகிற அவித்யை நீங்குவதற்கு ப்ரம்மவித்யை உபநிஷத்தில் கூறப்படுகின்றமையால், உபநிஷத்து மிகவும் முக்யமானது. இதனால் எல்லாசுகங்களும் கருமத்தினாலாகின்றனவாகையால் அந்த கருமத்தைச் சொல்லுகிற பூர்வகாண்டமே முக்யமென்றும் உபநிஷத்து அநவச்யகமென்றும் கூறுவதுகூடாது என்பது விளங்கிற்று. இனிகாம்யகருமங்களைச் செய்யாமல் பாபகருமங்களை யும் விட்டிருந்தால் இதற்குமுன்செய்த பாபகருமங்கள் துக்காநுபவத்தாலொழிந்துபோ மாகையால் ப்ரம்மவித்யை யின்றியே மோக்ஷமுண்டாகுமென்றாவது, மோக்ஷமென்பது மகாசுகமாகையால் ஸ்வர்கமென்பதும் மகாசுகமேயாகையால், ஸ்வர்க்கத்திற்கு கருமமேஸாதநமென்று சுருதி சொல்லுகின்றமையால் கருமானுஷ்டாநத்தாலே மோக்ஷமும் ஸித்திக்குமென்றாவது சொல்லலாமேயெனில்; அதுபொருந்தாது; அநேகபூர்வஜந்மங்களில் செய்த கருமங்கள் பலவாயும் விருத்தங்களாயு மிருக்கின்றமையால் இந்த ஜந்மத்திலே ஸமஸ்தகருமங்களு மநுபவித்துக்கழிக்க முடியாவாம். நாக்ஷேதுவான கருமத்தையும் ஸ்வர்க்கக்ஷேதுவான கருமத்தையு மிந்த சரீரத்திலநுபவித்துக்கழிப்பது எப்படி கூடும். முன்செய்த கருமங்களில் இந்தஜந்மத்தில் பலனைத்தருகிற கருமங்கள்பல. ஜந்மார்தரத்தில் பலனைத்தருமவைபல இவ்வாறு பலகருமங்க ளிருக்கின்றமையாலென்க. ஆனதா லிந்தஜந்மத்திலநுபவித்த கருமங்கள்போக மற்றுள்ள கருமங்களால் ஜந்மார்தரத்தையடைவதுகூடும். இத்தாலிந்த ஜந்மத்திலநுபவித்தறாத க்ரமசேஷங்களுண்டு என்று நிலைநிறுத்தப்பட்டது. இவ்வாறே சுருதிஸ்மருதிகள்பலவும் முறையிடுகின்றன. அவையாவன “ஆத்ம இஹாமணீயசரண” “ததச்சேஷேண” இவைமுதலியவை. இவற்றிற்குப்பொருள். ஒருஜந்மத்தில் சிலகரும பலங்களை யநுபவித்து கருமசேஷங்களால் புண்யபாபங்களுக்குத் தக்கபடி ஜந்மார்தரங்களை யடைகின்றார்களென்பதாம். இனி, நீங்கள்கூறும்வண்ணம் கருமங்கள் பலவுளவாயினும் அவையெல்லா மநுபவத்தா லொழியாவாயினும், அநுபவத்தாலழிந்த கருமங்களை யொழிந்த கருமசேஷங்கள் நித்யகருமங்களாகிய ஸந்த்யாவந்தந பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதிகளா லழிந்துபோமாகையால் வேறு யத்நமின்றியே மோக்ஷம் ஸித்திக்குமென்று சொல்லவழியில்லை. ஏனென்றால்; நித்யகருமங்கள் செய்யாதபோது பாபத்தை போதிக்கின்றமையாலென்க. அதாவது, நித்யகருமங்கள் அவற்றைச்செய்யாவிடில் வருகிறபாபத்தை வரவொட்டாமற் செய்வதற்கு செய்யப்படுகின்றனவேயன்றி கீழ்ச்செய்த பாபங்களைப் போக்குவதற்கன்று. அப்படிச் சுருதிவிதியாமையால் ஆகையால்,

தவரத்திறகு விருத்தமாகையால் நம்பத்தகர்தலவென்றால், இதுதகர்த
 னு ஏனென்றால் இத்தவசநததில் நிதயகருமங்களைச் செயயாமையினால்
 பரபமுண்டாமென்று சொல்லப்படவில்லை நிதயகருமங்களைச் செயயாதது
 கொண்டு இவனுக்குப் பாபமகழிந்ததில்லை என்று அறிவுடையோ ருக்கிகின
 ராகுள என்று சொல்லுகிறது பாபமநீங்கியவனுக்கே நிதயகருமங்கடளி ன்னு
 கட்டாந்ததி லாசபுடனனுஷ்டிப்பது கூடுமாகையால் நிதயகருமங்களைச் செய
 யாகவண்ப பாபியென னுக்கிகலாமன்றோ ஆகையால் தவசநததிறகுப்
 பொருளறியாமல் நிதயகருமங்களைச் செயயாமையாகிற அபாவத்தினால்
 பாபமென்கிறவனது உண்டாகும், அந்தபாபமானது நிதயகருமங்களைச் செய
 வதினாலுண்டாகாமலிருக்கு மென்பதற்கு யுகதியில்லை ஆகையால் நிகயகரு
 மங்களால் புணயமேயுண்டாகிறது அந்தபுணயத்தால் மோக்ஷவிபராதமவ
 ரும் ஆக இப்படி பலவழியாலும், புணயம் பாபம், என்கிற கருமங்களை நீக
 கப்போகாமையால், கதவஜஞாந மிலாமலே, காமயகாமம் நிஷித்தகாமம்
 இவற்றை ரசெயயாமலிருந்தால் தனக்குத்தானே மோக்ஷம் வித்திக்குமென
 னும் இத்தகாத பரமமவிதாய வேண்டுவதில்லையென்றும் சொல்லுகிறமுதல்
 பக்ஷம் தள்ளப்பட்டது இனி, ஸ்வாகமபோல உத்தமசுகமான மோக்ஷமும்
 கருமாறுஷ்டாநத்தாலே யுண்டாகுமாய்கையால் ததற்காகபரமமவிதையை வேண்
 டுவதில்லை என்றுசொல்லுகிற இரண்டாவதுபக்ஷமும் தக்கதன்று ஏனென
 றால், நிதயமாகியது ஒன்றாலுண்டுபண்ணப்படமாட்டாது மோக்ஷமென்பது
 நிதயமானதாய்கையால் கருமாறுஷ்டாநத்தால் லுண்டாகாதன்றோ யாதொன்று
 உண்டாகக்கூடுகின்றதோ அது அநிதயமாயிருப்பது உலகத்தில் காணப்பட
 டிருக்கிறது ஆகையால் நிதயமானமோக்ஷம் கருமாறுஷ்டாநத்தால் லுண்டு
 பண்ணப்படமாட்டாது விதையையோடு கூடிய கருமாறுஷ்டாநத்திற்கு, நிதய
 மான மோக்ஷத்தை யுண்டுபண்ணுகிற சகதியுண்டென்று, ஒப்புக்கொள்ளு
 கிறோமென்றால் அதுவிருத்தம் நிதயமாகியது உண்டாகிறது என்பது கூடு
 மோ இனி, ஒருபொருளழிகுநால் அதுவே மீண்டுமபிதப்பதில்லையாகையால்
 அந்த அழிவுக்கு அழிவில்லை ஆகையால், தவஸமென்கிற அந்த அழிவு நித
 யமாயிருத்தாலும் ஒருகாரணத்தால் லுண்டாகின்றதன்றோ அதுபோல அழி
 விலாமையாலே நிதயமான மோக்ஷமும் கருமாறுஷ்டாநமாகிற காரணத்
 தாலே யுண்டாகுமென்பதினாலே விரோதமில்லையென்றால் அதுவும் போரது
 அபாவரூபமாகிய தவஸமென்கிற அழிவு நிதயமாயிருக்கையில் அதுகாரண
 ததாலே யுண்டானது அபாவரூபமாகையாலே, ஆகையால் வஸதுவாகிய
 மோக்ஷம் நிதயமாகையால் காரணத்தாலுண்டாகாது மோக்ஷம் அபாவரூப
 மல்லவன்றோ வாஸ்தவத்தில் நிருபிததுப்பாரத்தால், தவஸமென்கிற அழி
 வுகாரணத்தால் லுண்டாகிறதென்பதும் பரமமேயாகின்றது அதற்கொருவி
 சேஷமுங்கூடாதன்றோ ஆகையால்தவஸமும் உண்டாகிறதில்லை இத்தவம்
 ஸத்திற்கு உத்தத்தியாவது ஸத்தாஸம்பந்தமென்றவது விகாரஸம்பந்தமெ

தவரத்திறகு விருத்தமாகையால் நமபததகததலவெனறால், இதுதகதத
 னறு ஏனெனறால் இந்தவசநததில் நிதயகருமங்களைச் செயயாமையினால்
 பரபமுண்டாமென்று சொல்லப்படவில்லை நிதயகருமங்களைச் செயயாதது
 கொண்டு இவனுக்குப் பாபமகழிந்ததில்லை என்று அறிவுடையோ ருக்கிகின
 றாடன என்று சொல்லுகிறது பாபமநீங்கியவனுக்கே நிதயகருமங்கடளி னனு
 கட்டாததி லாசபுடனனுஷ்டிப்பது கூடுமாகையால் நிதயகருமங்களைச் செய
 யாகவண்ப பாபியென னுக்கிகலாமனறே ஆகையால் தவசநததிறகுப்
 பொருளறியாமல் நிதயகருமங்களைச் செயயாமையாகிற அபாவத்தினால்
 பாபமென்கிறவனது உண்டாகும், அந்தபாபமானது நிதயகருமங்களைச் செய
 வதினாலுண்டாகாமலிருக்கு மென்பதற்கு யுகதியில்லை ஆகையால் நிகயகரு
 மங்களால் புணயமேயுண்டாகிறது அந்தபுணயத்தால் மோக்ஷவிபராதமவ
 ரும் ஆக இப்படி பலவழியாலும், புணயம் பாபம், என்கிற கருமங்களை நீக
 கப்போகாமையால், கதவஜஞாந மிலாமலே, காமயகாமம் நிஷித்தகாமம்
 இவற்றை ரசெயயாமலிருந்தால் தனக்குத்தானே மோக்ஷம் வித்திக்குமென
 னும் இத்தகாத பரமமவிதாய வேண்டுவதில்லையெனறும் சொல்லுகிறமுதல்
 பக்ஷம் தள்ளப்பட்டது இனி, ஸ்வாகமபோல உததமசுகமான மோக்ஷமும்
 கருமாறுஷ்டாநத்தாலே யுண்டாகுமாய்கையால் ததற்காகபரமமவிதையை வேண்
 டுவதில்லை என்றுசொல்லுகிற இரண்டாவதுபக்ஷமும் தக்கதன்று ஏனென
 றால், நிதயமாகியது ஒன்றாலுண்டுபண்ணப்படமாட்டாது மோக்ஷமென்பது
 நிதயமானதாய்கையால் கருமாறுஷ்டாநத்தால் லுண்டாகாதனறே யாதெனறு
 உண்டாகக்கூடுகின்றதோ அது அநிதயமாயிருப்பது உலாததில் காணப்பட
 டிருக்கிறது ஆகையால் நிதயமானமோக்ஷம் கருமாறுஷ்டாநத்தால் லுண்டு
 பண்ணப்படமாட்டாது விதையையோடு கூடிய கருமாறுஷ்டாநத்திற்கு, நிதய
 மான மோக்ஷத்தை யுண்டுபண்ணுகிற சகதியுண்டென்று, ஒப்புக்கொள்ளு
 கிறோமெனறால் அதுவிருத்தம் நிதயமாகியது உண்டாகிறது என்பது கூடு
 மோ இனி, ஒருபொருளழிகந்தால் அதுவே மீண்டுமபிதப்பதில்லையாகையால்
 அந்த அழிவுக்கு அழிவில்லை ஆகையால், தவஸமென்கிற அந்த அழிவு நித
 யமாயிருத்தாலும் ஒருகாரணத்தால் லுண்டாகின்றதனறே அதுபோல அழி
 விலாமையாலே நிதயமான மோக்ஷமும் கருமாறுஷ்டாநமாகிற காரணத்
 தாலே யுண்டாகுமென்பதினாலுண்டாகாமலெனறால் அதுவும் போலது
 அபாவரூபமாகிய தவஸமென்கிற அழிவு நிதயமாயிருக்கையில் அதுகாரண
 ததாலே யுண்டானது அபாவரூபமாகையாலே, ஆகையால் வஸதுவாகிய
 மோக்ஷம் நிதயமாகையால் காரணத்தாலுண்டாகாது மோக்ஷம் அபாவரூப
 மல்லவனறே வாஸதவததில் நிருபிததுப்பாரத்தால், தவஸமென்கிற அழி
 வுக்காரணத்தால் லுண்டாகிறதென்பதும் பரமமேயாகின்றது அதற்கொருவி
 சேஷமுங்கூடாதனறே ஆகையால்தவஸமும் உண்டாகிறதில்லை இந்ததவம்
 ஸத்திற்கு உதத்தியாவது ஸத்தாஸம்பந்தமெனறவது விகாரஸம்பந்தமெ

தைத்திரீயோபநிஷதபாஷ்யம்

ப்ருதிதிஷ்டி இருக்கிறான், ஸுவாஸிதி - ஸுவ என்கிற வயாகருதி ரூபி
 யாய, சூஷிதெ - சூரியனில, ப்ருதிதிஷ்டி - இருக்கிறான், சிவஹி -
 மக என்கிற வயாகருதியாய, ப்ருஹணி - சதுமுகனிடத்தில், ப்ருதிதிஷ்டி -
 இருக்கிறான், ஸாராஜ்யம் - தானே யாசனாகயிருக்கிறதை, சூஷிதாதி அடை
 கிறான், சிவஹி - யெல்லா மனதிற்கு மதிப்பதான தன்மையை,
 சூஷிதாதி - அடைகிறான், வாஸிதி - வாகருதிகளுக்கு அரசனாகவும், வக்ஷு
 ஹிதி - கண்களுக்கு அரசனாகவும், ஸ்ரோத்ருவதி - காதுகளுக்கு, அரச
 னாகவும், விஜ்ஞாநவதி - அறிவுக்கு அரசனாகவும், தக் - அதைவிட அதிக
 மாக, வந்தகி - இதுவானது, ஹதி - உண்டாகிறது சூக்ஷ்மஸரீரம் -
 ஆகாயம்போல சூக்ஷ்மமான சரீரத்தையுடையதாயும், ஸக்யாந் - மெய்
 யான தன்மையையுடையதாயும், ப்ருணாராமி - பிராணன்களிடத்திலேயே
 விளையாடையுடையதாயும், சிவஹி - சுகத்தைக் கொடுக்கத்தக்க மன
 தையுடையதாயும், ஸாநிஸ்யம் - சாந்தியால் நிரம்பினதாயும், சுபி - மன
 மனமில்லாததாய் மிருக்கிற, ப்ருஹ - பிராமமமானது, (ஹதி - ஆகிறது),
 ஹி - வாகருதி - வாராய பிராணனையோகயமென்கிற சிஷ்யனே,
 ஹி - எனது, உவாஸி - தியானம் செய், (ஹி - பதாததகனினுடைய
 வும் அவையங்களுடையவும் பேதம்), தாஸகெகெரெண - தாடைகளின்
 கெகெ, பவஹி - யாதொரு உதத நாடியானது, ஹி - பசுவினமுலை
 போல, கவஹி - தொங்குகிறதோ, ஸா - அந்த நாடியானது, ஹி -
 யோகி - மோக்ஷமெனயிற ஐசுவரியத்தை யடைகிற ஜீவனுக்கு வெளிப
 படுகிறவழி, யக் - எந்த வழியில, கவஹி - இந்த, கெகெ - பிராமமா
 ருத்திரன் இவர்களுக்குக் காரணமான மகாவிஷ்ணுவானவா, விவஹி -
 விசேஷமாக யிருக்கிறாரோ, ஸாராஜ்யம் - காமங்களுக்கு கீழ்படியாமையை,
 சூஷிதாதி - அடைகிறான், சிவஹி - மனதுகளுக்கு யஜமானனான தன்
 மையை, சூஷிதாதி - அடைகிறான், தக் - அதற்குப் பிறகு, வந்தகி -
 இதுவானது, ஹதி - உண்டாகிறது (எது வென்றால்), சூக்ஷ்மஸரீரம் -
 விளங்குகிற சரீரத்தோடு கூடினதாயும், ப்ருஹ - விளங்குகிற பரபிராமத
 தின் ஸவருபத்தோடு கூடினதாயும், ஸக்யாந் - நித்திய சூரி
 களுக்கும் முகதர்களுக்கும் பிராணனபோன்ற பிராமதத்தையே போகயமாக
 யுடையதாயும், சிவஹி - நினைத்த மாதிரிதில் உண்டாகும் ஆனந்தத்
 தையுடையதாயும், ஸாநிஸ்யம் - சாந்தியோடே கூடினதாயும், சுபி -
 சமசாரமில்லாததாயும், ஹதி - ஆகிறது

(ஹி - ஹா) மேற்கூறிய வயாகருதிகளில் மக என்கிற வயாகருதியை சது
 முகப் பிராமரூபமாகவும், மற்ற வயாகருதி ரூபங்களான யெல்லா வஸதுகளையும் பிரா

అతి తిరియక వేదా స్తవివృతిక్కురివాణ్ణాచామ||

இவற்றுள் முதலகலோகத்திற்குக் கருத்து

கறுகத திருநிறகதைபுடையனாய் திருமார்பில லக்ஷமியோடுகூடின
யை, திருவேங்கடமலையி லெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு நானசெ
கிற அஞ்சஸிபரீதியை வராகக்கவேணும் எனபதாம்

இரண்டாவது சுலோகத்திற்குக் கருத்து

பரமமஸூகரமசெய்த வயாஸரையும் பாஷ்யகாரரான பகவலலக்ஷமல
யோகீந்தராரையும் மறறுமுள்ள ஆசாரியாகளையும் வணங்கி தைத்திரியோ
பநிஷதத்திற்கு நான வயாகயாதம் செய்கிறேனெனபதாம்

இவறுபநிஷதத்திற்கு நிராமாதுஜபாஷ்யத்தி லவதாரிதை

இந்ந தைத்திரியோபநிஷதத்தில பரமமபராபதிகு ஸாதகமான பரவித்
தைய கூறப்படுகிறது

ஹரிஃ || ஸஹோஸித்ரஸ்ரவாஸுணம் | ஸஹோஹக்ஷாஸுரி | ஸஹ
ஹ்ருவ்யஹஸுதிம் | ஸஹோவிஷ்ணுஸாஸுக்ரம் | நஹோஹ்ருஹ்ருணை |
நஹிஹ்வாபொ | க்ஷுவிஷ்ணுக்ஷுக்ஷுஹ்ருவி | க்ஷாவிஷ்ணுக்ஷுக்ஷு
ஹ்ருவிஷ்ணுரி | க்ஷுவிஷ்ணுக்ஷுக்ஷு | ஸக்ஷுவிஷ்ணுரி || ௧ ||

ஹிஃ || சந்நிபுத்ரஸுணம் | சந்நிபுத்ரஸுணம் | சந்நிபுத்ரஸுணம் |
சந்நிபுத்ரஸுணம் | சந்நிபுத்ரஸுணம் | சந்நிபுத்ரஸுணம் | சந்நிபுத்ரஸுணம் |
சந்நிபுத்ரஸுணம் | சந்நிபுத்ரஸுணம் | சந்நிபுத்ரஸுணம் | சந்நிபுத்ரஸுணம் |

(ப-ம) பித்ரு - மித்திரனென்கிற ஸ-லாயன, நம் - நமக்கு, ஸ்ய -
ஸுகமாக, ஹவத் - ஆகவேணும், (ஸ-லாயன ஸுகத்தைத் தரவேணும்
னறவாறு, இவ்வாறே மேலுங்காணக்) வரூணம் - வருணதேவதை, நம் -
நமக்கு, ஸ்ய - ஸுகமாக, ஹவத் - ஆகவேணும், ஸுரி - அடியமா, என
கிறஸ-லாயன, நம் - நமக்கு, ஸ்ய - ஸுகமாக, ஹவத் - ஆகவேணும்,
ஹ்ரு - இந்நிராமம், ஹ்ருஹ்ருதிம் - இந்நிராமுக்கு ஆசாரியராகிய பருமஸ
பதியும், நம் - நமக்கு, ஸ்ய - ஸுகமாக, ஹவத் - ஆகவேணும், ஹ்ரு
க்ஷு - ஹ்ரு - பெரிதான, காம - அடிவைப்படைத்தாயிருக்கிற, விஷ்ணு
விஷ்ணுவானவா, நம் - நமக்கு, ஸ்ய - ஸுகமாக, ஹவத் - ஆகவேணும்,
(தரிஷிக்கிரமாவதாரத்தில உலகை அடியிட்டளந்த விஷ்ணு ஸுகத்தைத் தர
வேணும்னறவாறு) "சந்நிபுத்ரஸுணம்" என்கிற வாக்யத்தி விருக்கிற
'பவத்' என்கிறபதத்தை மறறவாக்யங்களிலும் கூட்டிக்கொண்டு பொருளு
ரைக்கப்பட்டிருக்கிறது ஹ்ருஹ்ருணை-(ஸம்) வாயுவுக்கு, (ஸா) வேதத்திற்கு,
நம் - நமஸகாரம் செய்கிறேன, வாயு - வாயுபகவானே, தெ- உனக்கு,
நம் - நமஸகாரம், க்ஷுவிஷ்ணு நியே, ஹ்ருக்ஷு - பாதயக்ஷமான, ஹ்ருஹ்ரு
பரமமமாக, ஸுவி - ஆகிறாய், க்ஷுவிஷ்ணு - உன்னையே, ஹ்ருக்ஷு - பாத

தியக்ஷமான, ஸ்ரீஹி - பரபரமமாக, வடிஷுராபி சொல்லப்போகிறேன், ஸ்ரீஹி - நிச்சயிக்கப்பட்ட அர்த்தமாகவும், வடிஷுராபி - சொல்லப்போகிறேன், ஸ்ரீஹி - ஸத்தியமாகவும், வடிஷுராபி சொல்லப்போகிறேன், தக்ஷ - அந்த வஸ்துவானது ஸ்ரீஹி - எனனை, ஸ்வக - இரக்ஷிக்கப்படும், வத்ஸாஹ - என்னுடைய ஆசாரியனை, ஸ்வக - இரக்ஷிக்கப்படும், ஸ்ரீஹி - ஸ்ரீஹி - சாநதி

விசேஷவிஷயங்கள்

வேதசாஸ்திரங்களில் அநுவாகமென்றும் பஞ்சாதி என்றும் சில வயவ ஹாரங்களுண்டு அநுவாகமாவது ஒரு விஷயத்தை பூரணமாகச் சொல்லுகிற வாக்யஸமுதாயம் பத்துவகையாகொண்டது ஒரு பஞ்சாதியாகிறது இப்படிப்பட்ட பஞ்சாதிகள் ஒரு அநுவாகத்தில் பலவுமிருக்கும் ஒன்றுமிருக்கும் சில அநுவாகங்களில் பஞ்சாதிக்கு கணக்குக்குமேல் வாக்யங்கள் எழுப்பப்பட்டு ஒவ்வோர் அநுவாகத்திலும் மிதத்தனை பஞ்சாதி யடங்கியிருக்கிற தென்றும் அதிக வாக்யங்கள் எழுப்பப்பென்றும் கணக்கிடுகிற வாக்யங்கள் அடிவரவுபோல முன்னோக்காளால் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன 'ஸத்யம் வதிஷ்யாமி பஞ்சச' என்கிற வாக்யம் அந்த அடிவரவு வாக்யங்களிற் சேர்த்து இந்த வாக்யத்திற்குப் பொருள் ஸத்யம் வதிஷ்யாமி, என்கிற வாக்யம் வரையிலும் மொரு பஞ்சாதியுமே அஞ்சுவாக்யங்களு மிந்த அநுவாகத்திலுடங்கியிருக்கின்றன வென்பதாம்

பரமம் முதலாவதான, அநுவாகம் - அநுவாகமானது, இதி - முடிந்தது

இவ்வநுவாகத்திற்கு சங்கராபாஷ்யம்

இந்த அநுவாகத்தில், பரமமஹிமையை விரும்பிய முமுக்ஷுவானவன், பரமமஹிமையை விரும்பிய விரும்பியவர்களுக்காக வாழ்வை யுத்தேசித்து நமஸ்காரம் செய்கிறான் நீயே பரமமென்று ஸ்துதிசெய்கிறான் அந்யாதம் தேவதைகள் ஸுகத்தைத் தரவேண்டுமென்று வேண்டுகின்றான் பரமமஹிமையைத் தருவதற்கு மபிமாரி தேவதையான மிதரனென்கிறவன் நமக்கு ஸுகத்தைத் தருவதற்கு அபிமாரி தேவதையான வருணனும் கணனும் அபிமாரி தேவதையான அபிமாரி தேவதையான பருஷஸ்பதியும், பாதகங்களுக்கு அபிமாரி தேவதையான தரிவிக்ரமரூபகொண்ட விஷ்ணுவும் இவ்வாறே ஸுகத்தை யுண்டெண்ணவேண்டும் இந்த தேவதைகள் ஸுகத்தைத் தருவார்களாயின், பரமமஹிமையை பரதிபந்த மினை கருகிக்கப்படுமென்றே ஆகையால் ஸுகத்தைப் பராதிக்ஷிப்பது பரமமாவது - வாழ் அந்த வாழ்வுபமான பரமத்தை நமஸ்கரிக்கின்றேன் வாழ்வுகவானே உன்னை வணங்குகின்றேன் பரத்யக்ஷமாயும் பரோக்ஷமாயும் வாழ்வையே வணங்குகிறேன் நீயே பரத்யக்ஷமாய் கருகிக்கப்படுகிறாயாகையால் உன்னையே பரத்யக்ஷ பரமமாகச் சொல்லுகின்றேன் என்னெஞ்சில்தோற்றுக்கிற ஸத்யத்திற்கு நீயே காரணமாகையால் என்னெஞ்சில்தோற்றுக்கிற ஸத்யம் நீயே என்கிறேன் நினைத்த ஸத்யத்தின்படி ஸத்யமாய் நடப்பதற்கும் நீயே காரணமாகையால் நடத்தையில் ஸத்யமும் நீயே என்கிறேன்

ஸமஸ்தரூபமான வாயுவென்கிற அந்த பரமமமானது என்னு இப்படி ஸத்திசெய்யப் பட்டதாய்கொண்டு பரமமஹூஞாததை விரும்புகிற என்னை பரமமஹூஞாதத்தைக் கீழ் ரக்ஷிக்கவேணும் அந்த வாயுரூபமான பரமமம் ஆசாரியனுக்கு உபதேசஸாமாத்யகதைத் தந்த ரக்ஷிக்கவேணும் 'அவதுமாம் அவது வகதாரம், என்று ஆசாததால் சொல்லப் பட்டது பராணருபியான வாயுவை பரத்யக்ஷமெனந்து கணமுதவிய இந்நிரியங்கள் ரூபம் முதலியவற்றை யறிவிக்கின்றமையால் அதுமாத பரமாணகதா தோற்றவதுபோ லன்றி போகதாவாகிய ஜீவனுக்கு ஸமீபத்திலிருந்து ஸாக்ஷி கைதநயத்தால் கரக்கப்ப படுவது பற்றி இந்த பராணனை பரமமென்பது சரீரத்தைப் பெருக்கசெய்யவதினாலே யாம் இந்த அதுவாகக்கிறகு மதவபாஷ்யத்தில் அந்த விசேஷங்கா வயாக்யாநம் செய யப்படவில்லை

இந்த முதலுதுவாகக்கிறகு இராமாநுஜபாஷ்யம்

பரமவீதையைக்கு விக்ரமவாராம் விருப்பத்தற்கு இந்த அதுவாகத்தில் உதவதைக் க்ள வேண்டுகிறது ஸலாயன, வருணை, அராயமா என்கிற ஒன்று ஸலாயன, இந்நிர, பரு ஷஸபி விக்ரமமென்கிற பெரிய பதவிநயாஸதையுடைய விஷ்ணு இவர்கள் ஸுசுத தைத் தருகிறவாகக்ளவேணும் வேதத்திற்கு நயஸகாரம் செய்கிறேன் வேதாக்கரங் களை யுச்சரிப்பதற்குக் காரணமாகிய வாயுவை வணங்கி ஸந்திசெய்து பராந்திக்கினை நேன் ஜகததுக்கு பராணய ஜகத்து ஜீவித்திருப்பதற்குக் காரணமாயிருப்பது பெரு மைபொருத்தி யிருப்பது, இவை முதலிய குணங்கா பரபரமத்திற்கும் வாயுவுக்கும் ஸமாநவகனாயிருந்தாலும் வாயுவுக்கு பரத்யக்ஷமாயிருப்பது விசேஷமென்று கருத்து ருத்தமாவது - சபதஸத்யதவம் அதாவது அபபாமசமியலாமை அபபரமசமாவது வயா கரண விருத்தமான சபதங்கள் ஆக, வயாகரணத்தின்படி நல்ல பதங்களைக்கொண்டு வயவஹரிப்பது சபதஸத்யதவ மெனனதாயிற்று ஸத்யமாவது கண்ட பொருளைக் கண்டபடி சொல்லுவது ஆகையால் ருதம், ஈனரூலம் ஸத்யமெனரூலம், ஸத்யத் திற்கே பெயராகையால் ஒன்றை பரயோகிப்பது போதிற்குக் இரண்டு பகங்களையும் பரயோகித்தது புருககி தோஷமாகிறதென்கிற ஸந்தேகத்திற் கிடமிலலை இப்படி ஆதத்பேதங் கொள்ளுகின்றமையால் வெண்க என்னு லத்யயம் செய்யப்பட்ட வேத மானது வேதத்தை யோதுகிற என்னை ரக்ஷிக்கவேணும் எனக்கு வேதத்தை யோது விக்கிறஉபாதயாயனையும் ரக்ஷிக்கவேணும் ரக்ஷிக்கையாவது விக்கங்களைப் போக்குவது "மாமவது, வகதாரமவது" என்கிற வாக்யங்களால் பராந்திக்கப்பட்ட இந்த ரக்ஷணத் தையோ 'அவதுமாம், அவது வகதாரம்' என்கிற வாக்யங்களாலும் பராந்திக்கிறது ஆகராதிசயத்தாலே முன்னிரண்டு வாக்யங்களுக்கும் பின்னிரண்டு வாக்யங்களுக்கும் பதங்களை முன்பினனாக மாற்றியிருப்பது விசேஷம் சாநகி, என்கிற மூன்றுபதங் களோடு விக்ரமாம், அஸது" என்று இரண்டு பதங்களையும் கூட்டிக்கொண்டு விக்ரமங் குக்கு சாநகியுண்டாக வேண்டுமென்று பொருள் கொள்க

ஸீக்ஷாஹ்வராஸுராஸி | வணஸுஸு | ரோத்ராஸவ | ஸாலிஸ
ஹாநி | உதகுபுக்ஷஸீக்ஷாயுராயி || ஸீக்ஷாபுண || உதிஜிதீயொநு
வாகி ||

கீகூஹ்ஸுஹ்ஸுஹ் | ஹஹ்ஸுஹ் | ஸுஹ்ஸுஹ் | ஸுஹ்ஸுஹ் | ஹ்ஸுஹ்
ஹ்ஸுஹ் || கீகூஹ்ஸுஹ் ||

(ப ம) ஸீக்ஷா - சிஷ்யே, சிஷ்யாவது இந்த எழுத்து இன்ன விடத்திலிருந்து பிறக்கின்றது இந்த யதநமுடையது எனபவை முதலிய வற்றை போதிகிற சாஸ்திரத்தாலே சிஷ்யக்கப்பட்ட எழுத்து, ஸ்வரம் முதலியவை, வ்யாவஹரிகம் - விவரிகளினாலும் அவையாவன, வண்டி - எழுத்து, ஸ்ரீ - உதாததம் முதலிய ஸ்வரங்கள், ரீ - ஹரஸ்வம் தீரகம் முதலியவை, ஸ்ரீ - யதநம், ஸ்ரீ - ஸமோசசாரணம், ஸ்ரீ - ஸமஹிதை யென்கிற துடாசசி, என்கிற இவையாம், உதி - இப்படி, ஸீக்ஷாய்யாயம் - எழுத்து முதலியவற்றை போதிகிற பாகமானது, உதி - சொல்லப்பட்டது, ஸீக்ஷா - இதை அதுவாகத்தில் அஞ்சுவாகயமாக எட்டிக்கொடுக்கின்றன

ஹ ம பரமஜ்ஞாநத்திற்காகவே உபநிஷத்தை யறிவதாகையால் உபநிஷத திறகு ஆரத்தங்களைத் தெளியவழிவதுபோதும் உபநிஷதது மூலத்தை சிஷ்யையென்கிற சாஸ்திரப்படி பாடம் செய்யவேண்டியது அநாவசியம் என்கிற ஸந்தேஹம் வராம லிருப்பதற்காக சீக்ஷாசாஸ்திர கரம்படி உபநிஷதத்தைப் படிக்கவேண்டுமென நறிவிப்பதற்கு சிஷ்யாயாம் சொல்லக் கூடாதுகிறதே இதை 'சீக்ஷாம், என்கிற பதத்திற்கு சிஷ்யாசாஸ்திரத்தை என்றாவது எழுத்து முதலியவற்றை யென்றாவது பொருள் சொல்லக்கூடும் சிஷ்யா என்பது சிஷ்யா, என்று நீட்டப்பட்டது; இப்படி நீட்டுவது ஸோகத்தில் கூடாதாயினும் வேதத்தில் கூடும் இந்த சிஷ்யையை நன்றாகச் சொல்லுகின்றும் வ்யாக்யாஸ்யாம், யென்கிற பதம் சூக்தி, என்கிற காவிலிந்து பிறந்தது வானமாவது அகரம் முதலிய வெழுத்துக்கள் ஸ்வரமாவது உதாததம் முதலியவை மாதரையாவது ஹரஸ்வம் தீரகம் முதலியவை பலமாவது பரயநம் ஸாமமாவது வானங்களை ஸாமமாக உச்சரிப்பது ஸந்தாநமாவது எழுத்துக்களைச் சொந்த உச்சரிப்பது இவை நன்றாய் தெளியவேண்டியவையாம் ஆகையால் இவற்றைச் சொல்லுகிற துதபாயம் சொல்லப்பட்டது இது மேலுபயோகப்படுவது

ஹ விஷ்ணுவின்மூலைய ரூபம் வானம் முதலியவற்றை உடைத்து அநந்தவானம் முதலியவற்றை உச்சரிப்பது முதலியவற்றை யுண்டு பண்ணுகிறது அந்நால் புருஷர்கள் அந்தத் காரியங்களைச் செய்கிறார்களே அந்த ரூபங்களுக்கு அந்தந்த வானம் முதலியவற்றிற்குப் பேராகியவையே பேராகின்றன இவை வாசகரூபங்களாம்

ஹ சிஷ்யா என்கிற வேதாங்கத்திற்கு உபயோகம் சொல்லப்படுகிறது ஒவ்வொரு வேதங்கத்தினாலும் வேதத்திற்கு உபசாரமுண்டாகையால் வேதாங்கமெல்லாவற்றையும் முழுக்காவாய் வேதத்தினாலே பரமஜ்ஞாநத்தை விருப்புகிறவா அறிந்தது கொள்ள வேண்டுமென்பதற்குத்தே சிஷ்யா என்பது சிஷ்யா என நீண்டு கிடக்கிறது சிஷ்யாயில் சொல்ல படு மவையாவன - வானங்கள் ஸ்வரங்கள், மாதத்திரைகள், யதநங்கள், முதலியவை வானங்களாவன - அறுபத்துமூன்று அல்லது அறுபத்துநான்கு, என்று சிவமத்தத்தில் சொல்லப்பட்ட அகரம் முதலிய எழுத்துக்கள் ஸ்வரமாவது - உதாததம் அதுதாததம், முதலியவை மாதரையாவது - ஹரஸ்வம் ஒருமாதிரை தீரகம் இரண்டமாதத்திரைகள் என்று இவ்வாறு சொல்லப்படுமவை, பலமாவது அறுப பராணம் மகாபராணம் என்று சொல்லப்படுகிற யதநங்கள் ஸாமமாவது கருஷ்டம் பரதம் முதலிய ஏழு ஸ்வரங்கள் ஸந்தாநமாவது - வானங்கள் பதங்கள் இவற்றின் ஸமஹிதை

முதலியவை இவற்றையெல்லா மறிவது சீனைக். எனகிற வேதாங்கத்திருலேயாம். ஆ
வே இவற்றின் ஐஞாணம் பரமம் விதையைக்ருபயோகமானது என்றதாயிற்று இப்படி
மற்ற வேதாங்கங்களுக்கு முபயோகத்தையறிச இப்படி சீனைக் எனகிற கார்த்ததிற
உபயோசம் காட்டப்பட்டது அதயாய் மெனால சரந்தம் உ

ஸஹமௌயஸம் | ஸஹமௌஸ்யவத்யஸ்ய | அயா தஸ்யத் ஹிதா
யா உவநிஷத்யஸ்யா வ்யாஸ்யாஸ்யாஸ்யா | வணஸ்யாயிகரணெஷு - | அயிவொகஸ்ய
ஜெளகிஷயிவிஷயிபுஜ்யப்யாஸ்யா - தாஸிஹாலஸ் ஹிதா உத்யாஸ்ய
தெ | அயாபிவொகஸ்ய | வ்யயிவீவலிவ்யாஸ்ய | வெஜுளாஸ்யாஸ்யாஸ்யா
கூகாஸஸ்யாஸ்யா || ௧ ||

ஸ்வஸ்யாஸ்யா | ஸ்வஸ்யாஸ்யாஸ்யா | அயா தஸ்யத் ஹிதா
யா உவநிஷத்யஸ்யா வ்யாஸ்யாஸ்யாஸ்யா | வணஸ்யாயிகரணெஷு - | அயிவொகஸ்ய
ஜெளகிஷயிவிஷயிபுஜ்யப்யாஸ்யா - தாஸிஹாலஸ் ஹிதா உத்யாஸ்ய
தெ | அயாபிவொகஸ்ய | வ்யயிவீவலிவ்யாஸ்ய | வெஜுளாஸ்யாஸ்யாஸ்யா
கூகாஸஸ்யாஸ்யா || ௧ ||

(11 - ம) நெள - நமககிருவாக்ரும, யஸம் - கிரதியானது, ஸஹ -
கடிவரவேணும, நெள - நமககிருவாக்ரும, ஸ்ரஹவத்யஸ்ய - பரமமதேஜ
ஸஸானது, ஸஹ - கடியுணடாகவேணும, அய - இனி, ஸம்ஹிதாயா -
ஸமஹிதையினுடைய, உவநிஷத்ய - உபநிஷததை, வ்யாஸ்யாஸ்யாஸ்யா - விவ
ரிக்கிறதும், வணஸ்ய - ஐந்தாயிருக்கிற, அயிகரணெஷு - இடங்களில
அவைபரவன, அயிவொகஸ்ய - லோகவிஷயமும், அயிவெஜுளகிஷ்ய தேஜோ
விஷயமும், அயிவிஷய - விதயாவிஷயமும், அயிபுஜ்ய - பரஜாவிஷயமும்
அய்யாஸ்ய - ஆதமவிஷயமும், தா - அவைகளை, ஸிஹாலஸ்ஹிதா - ஹி
திரந்த ஸமஹிதைகளென்று, சூவக்தெ - சொலவதுகின்றார்கள், அய -
இனி, அயிவொகஸ்ய - லோகவிஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது வ்ய
யிவீ - பூமியானது, வலிவ்யாஸ்ய - முடிவவடிவு, வெஜுளம் - ஸவாகக
லோகமானது, உத்யாஸ்ய - முடிவிலுள்ளவடிவு, கூகாஸம் - ஆகாய
மானது, ஸ்யாஸ்ய - சோககையாம்

வாயுஸ்யாஸ்யா | உத்யாபிவொகஸ்ய | அயாபிவெஜுளகிஷ்ய | அயி
வலிவ்யாஸ்ய | சூகித்யுத்யாஸ்ய | சூவஸ்யாஸ்ய | வெஜுளகிஷ்ய
ஸ்யாஸ்ய | உத்யாபிவெஜுளகிஷ்ய | அயாபிவிஷய | சூவாஸ்யாஸ்யாஸ்யா
வ்யா || ௨ ||

வாயுஸ்யாஸ்யா | வெஜுளகிஷ்ய | அயாபிவிஷய | அயி
வலிவ்யாஸ்ய | சூகித்யுத்யாஸ்ய | சூவஸ்யாஸ்ய | வெஜுளகிஷ்ய
ஸ்யாஸ்ய | உத்யாபிவெஜுளகிஷ்ய | அயாபிவிஷய | சூவாஸ்யாஸ்யாஸ்யா
வ்யா || ௨ ||

(12 - ம) வாயுஸ்யாஸ்யா | வாயுஸ்யாஸ்யா - ஸாதாநமாகிருன,
இப்படி, அயிவொகஸ்ய - லோகவிஷயஞ் சொல்லப்பட்டது, அய -

இதற்கு மேலே, சுயிஜெஞ்ஞதிஷ்டு - தேஜோவிஷயத்தைச் சொல்லுகிறது, சுயி - அகநியானது, பவ்வூரூவ்ய - முதல ரூபமாகிறது குடிக்கு - ஸூரியன், உதூரூவ்ய உததாமான ரூபம், சூவம் ஜலமானது, ஸூயி - ஸந்தியாகிறது வெஷு - மின்னலில் மைபகதப்பட்ட அகநியானது, ஸூயாந்ய - ஸந்தாநமாகிறது உதி இப்படி, சுயிஜெஞ்ஞதிஷ்டு தேஜோ விஷயஞ் சொல்லப்பட்டது சுய - இனி, சுயிவிஷ்டு விதயாவிஷயஞ் சொல்லப்படுகிறது சூயாரூ - ஆசாரியரானவா, பவ்வூரூவ்ய - முதல ரூபமாகிறது

சுஜெவாஸூதூரூவ்ய | விஷுாலூயி | புவவந் ஸூயாந்ய | உத்யுயிவிஷ்டு | சுயாபிபுஜ்ய | சூவாவூரூவ்ய | விதேதூரூவ்ய | உஜாலூயி | புவவந் ஸூயாந்ய | உத்யுயிபுஜ்ய || ௩ ||

அந்நேசு தூரூவ்யம் | வ்யாஸூதூரூவ்யம் | புவவந் ஸூயாந்யம் | உத்யுயிவிஷ்டு | சுயாபிபுஜ்யம் | சூவாவூரூவ்யம் | விதேதூரூவ்யம் | உஜாலூயி | புவவந் ஸூயாந்யம் | உத்யுயிபுஜ்யம் || ௩ ||

(ப - ம) சுஜெவாவீ - விஷயஞ்ஞவன, உதூரூவ்ய - மேலரூபம், விஷு - விதயையானது, ஸூயி - ஸந்தியாகிறது புவவந் - ஒதிவிததலானது, ஸூயாந்ய - ஸந்தாநமாகிறது, உதி இப்படி, சுயிவிஷ்டு விதயாவிஷயஞ் சொல்லப்பட்டது சுய - இனி, சுயிபுஜ்ய - பரஜாவிஷயத்தைச் சொல்லுகிறது சூவா - தாயாவன, பவ்வூரூவ்ய - முதல ரூபம், விதா - தகையானவன, உதூரூவ்ய - மேலரூபம், புவா - பரஜையானது, ஸூயி - ஸந்தியாகிறது புவவந் - பரஜையை உண்பெண்ணுதல, ஸூயாந்ய - ஸந்தாநமாகிறது, உதி - இப்படி, சுயிபுஜ்ய - பரஜாவிஷயஞ் சொல்லப்பட்டது

சுயாபிபுஜ்யம் | சுயாபிபுஜ்யம் | புவவந் ஸூயாந்யம் | உத்யுயிவிஷ்டு | சுயாபிபுஜ்யம் | சூவாவூரூவ்யம் | விதேதூரூவ்யம் | உஜாலூயி | புவவந் ஸூயாந்யம் | உத்யுயிபுஜ்யம் || ௩ ||

அந்நேசு தூரூவ்யம் | வ்யாஸூதூரூவ்யம் | புவவந் ஸூயாந்யம் | உத்யுயிவிஷ்டு | சுயாபிபுஜ்யம் | சூவாவூரூவ்யம் | விதேதூரூவ்யம் | உஜாலூயி | புவவந் ஸூயாந்யம் | உத்யுயிபுஜ்யம் || ௩ ||

(ப - ம) சுய - இதற்குமேலே, சுயாபிபுஜ்ய - ஆதம் விஷயத்தைச் சொல்லுகிறது சுயா - கீழிருக்கிற, வ்யாஸூதூரூவ்யம் - கன்னத்தில சோநிருக

ஓம் எதமபாஸது, வசிவாஸுவிபு முதல ரூபம், உத்ரரா - மேலிருக்கிற, 3 பம் - காளத்தெலுமபாஸது, உத்ரராஸுவிபு மேலநாம, யாஷ வாயாஸது, ஸங்கி - ஸகதியாகிற ஐஹா - நாககாளது, ஸாஸாந்யு ஸை நாகமாகிறது உதி - இப்படி, ஸயுராத்தி ஆதமவிஷயஞ் சொல்லப்பட்டது உதி ஐஹா - இப்படி சொல்லப்பட்ட இவை, உஹாஸாஸிதாஹி - மஹாஸமஹிதககளை, வளவு - ஓகையடி, பெடி அறிகிறதே, (அவன்) ப்ரஜிபா - ஸகதாநாகோடும், ப்ரஸ - பசுக்களோடும், ப்ரஹ்மவயுஸெந பரமதீதஜ்ஜஸோடும், நாகோட - அம்ம முதலிய வற்றோடும், ஸாவமெடண - சுவாககமென்ற, கொகெந - சாகதகோடும், ஸங்கிபதெ - சேருகிறான் (அதாவது இவ்வகையெல்லாம் மடைகிறுள்ளவாறு) ஸங்கி - “ஆயாசஸஸகதி” என்கிற வாகடம் வறையிலொரு பஞ்சாதியும், சூவாராஜெவலபாஸு - ‘ஆசாயாஸ் பூவநபம் என்கிற வாகயம் வறையிலொரு பஞ்சாதியும், ஸுபுரய்யபுஜ - ‘இதயகிபாஜம்’ என்கிற வாகயம் வறையிலொரு பஞ்சாதியும், கொகெந - ‘ஸாவாகதகணையிலாகே’ என்கிற வறையிலொரு பஞ்சாதியும் மாத ஓகை அதுவாகத்தில நாலு பஞ்சாதிகளடங்கி யிருக்கின்றன

ஸாஸாஸா - ஸாஸாஸா இப்போது ஸமஹிதோபநிஷதது சொல்லப்படுகிறது இந்த ஸமஹிதோபநிஷததை யறிவதினால் வருகிற யசஸஸம் பரமமதேஜ்ஜஸஸம், எனக்கும் என் னுசாரியனுக்கும் ஸமானமாயுண்டாகவேணும் செய்யுப பராததிககின்றான் சிஷ்ய ஓ இதை பலனைபடையாததினால் பராததிபான ஆசாரியனாகிலு இந்த பலனை யடை யுபயாஸயாவ பராததிககமாட்டான் கருசாததது யிருப்பவன்னோ ஆசாரிய னாகு

பஸ்ரஜஸாஜிஷஹொவிஸராஸவ | மஹொஹொயாபுஜிஷாஸ ஸம்
வஹவ | ஸஜெநே, ரஜெயயாஸுனொது | சுஜிதஸுபெயயாரணொ
புபாஸம் | ஸஸீராவெவிதஷணம் | ஜிஹாஜெயபுஜிதா | சுணபுஹொ
ம ரிவிஸுமம் | ஸ்ரஹண்கொபொஸாவிஜெயயாவிதிக | ஸுதாவெ
மொபாப | ஸ்வஹண்கிதநாநா ||க||

சுஹாணாஸீராதநம் | வாவாந் ஸிஜிமாவஸு | சுணவாநெயஸ
வபா | கதெநாஜெஸிபராவஹ | கொஸிராஸவஸாஸிஸுஹஸாஹ |
ஸாபதேஸ்ரஹவாரிணஸாஹ | யபொஜநெஸாஸிஸாஹ | ஸ்ரெயா
பயாஸெஸாஸாஸிஸாஹ | சுஸாஹமபுவிஸாஸிஸாஹ | ஸஜித
புவிஸாஸாஹ ||உ||

தஹிஸுஹஸுஸாஸெ | திஹாஹம்ஸுபிஜெஸாஹ | யயா
வஃபுவதாயதி | யயாஸாஸாஸுஹம | ஸவஸாஸுஹவாரிண |

பா.தராயன்-ஸ-வதஸாஹா | ப்.திவெசாஷிப்ராவாஹிப்ராவ
 ஐ.ஸ் ||௩||விதநாநாப்ரவிபஸாஹாஸதவ||

యశ్చందసామృతభోవిశ్వరూపః । ఛందోభ్యోధ్యక్ష్యతాత్సంభవావ । సతేంద్రోమేధ
యాస్సృజోతు । అమృతస్యదేవధారణోభూయాసం । శరీరంమేదిచవణం । జిహ్వమేమధు
మత్రమ । కణాఃభ్యాంభూరివిశ్రువం । బ్రహ్మణఃకోశోసిమేధయాపిహారిః । శ్రుతింమేగోపాయ ।
అహానీవితన్యానా ॥ ౧ ॥

మర్వాణాచీరమాత్మనః । వాసాగ్నిమమగావిశ్చ । అన్నపానేచసర్వదా । తతోమే
 శ్రియమావహ । లోమకాంఠకుభిస్సహస్యాహః । అమాయమ్రబ్రహ్మచారిణస్యాహః । యశోజనే
 సానిస్యాహః । శ్రేయాశ్వస్యహః ॥ సానిస్యాహః । తంత్యాభగప్రవికావిస్వాహః । సమాభగప్రవిక
 స్యాహః ॥ ౨ ॥

తన్నింత్సహస్రకాథే । నిభగాహంత్వయమృతేస్వాహా । యథాచాప్రవతాయంతి । యథా
మాసాతవాజ్ఞానం । ఏషంమాంబ్రహ్మచారిణః । ధాతిరాయంతుసర్వతస్సన్విహా । ప్రతీక్షోసి
ప్రమాథాహిప్రమాదశ్చస్య ॥ 3 ॥ వితన్వానాప్రవిశస్వాహాస్థపుచ॥

(ப - ம) ய் - யாதொரு ஓமகாரமெனகிற பிரணவமானது, ஹத்ஸாம் - வேதங்களுக்கு, பிஹஸி - உயாகத்தோ, விஸ்ராதிவஃ யெலலா உருவங்களையுமுடையதோ, அதாவது யெலலா வாக்ருகளுக்கும் முதனமையானதோ, திபிபாஸம்ஊநாவலபூணிவணபூநிலம்ஊணாநெடுவநெடுக்கா நெணவலபூவா ஊந்திணைளக்காரவனவெடிஸ்ஸவபூ - எனகிறபடியே சகலவாக்ருகளுக்கும் பிரதானமானது என்று கருத்தது, ஹந்நாஹி - வேதங்களுகிற, சுபிதாஃ - அமுத்தகில நினறும், சுபிவஸ்வஹிவ - மேனமையையடைந்தது ஸி - அநத, ஹி - சகலத்திற்கும் முகயமான ஓங்கரமானது, வெய்யா அநிஷினுலே, பா - எனனை, ஹிணாஊ - பிரிதிபண்ணி வைகமடம அல்லது பலதந்தயுண்டு பண்ணடம, சுபிதஸி - மோக்ஷத்திற்குக் காரணமான பிரமமக்யானத்திற்கு, (நம்) சுபிதஸி - பரமாதமாவுக்கு, வெஹிவ - வாராய பூஜயமாகிய ஓமகாரமே, யாநாஃ - தரிககிறவனாக, (நம்) - மனதால் தியானிப்பவனாக, ஹியாஸம் - ஆக்ககடவேன, வெ யென்ஹுடைய, ஸாநாம் - உடலானது, விஹிபூணம் - யோகயமானதாக (காங்கியுள்ளதாக), (ஹியாஃ - ஆகடம) வெ - எனனுடய, ஜிஹா - நாகு, பிபூதி - மதுரமான வாததை சொல்லுவதாக, (நம்) - மதுரமன பிரமமத்தைச் சொல்லுகிறதாக, (ஹியாஃ - ஆகடம) கணபூஹாம் - காதுகளாலே, ஹிரி - அதிகமாக, விஸ்ராவம் - கேட்கக் கடவேன, (நம்) பிரமமத்தையே சொல்லும்படியான சாஸ்திரங்களைக் கேட்கக்கடவேன, ஹிஹ

ணம் - பிராமமாகிற கததிக்கி, கொஸ்ம் - உறையாக ஸ்வி - ஆகிராய, பெய
யா - உலகத்திலுள்ள பொருள்களின் அறிவினாலே, விஹிதம் - மறைக்கப
பட்டவனாக, (ஸ்வி - ஆகிராய) அதாவது உறையில் கததி யெப்படி தோற
றுகிறதோ அப்படியே பிராமத்தை யறியவிடமாக யிருக்கிறாய கேவலம்
உலகத்திற் அறிவால் மறைந்து யிருக்கிறாய, (ஸ்) பரமாத்மாவுக்கு பொக
ஷம்போல இருப்பிடமாக யிருக்கிறாய அதாவது பிராமத்தைச் சொல்லும்
பதம் என்று கருத்து, பெய்யாவிஹிதம் - புத்தியினால் நிறைந்திருக்கிறாய
அல்லது புத்தியை யுணடுபண்ணுகிறாய, பெ எனனுடைய, ஸ்ருதம் - கேள்
விவினாலுண்டான காதம்கின் னறியை, மொவாய - காப்பாற்று அதாவது
மறவாமல் யெப்பொழுதும் மனதிலிருக்கும்படி செய, சுவஹம் - உண்டு
பண்ணுவதாயும், விதநாநா - விஸ்தாரப்படுத்துவதாயும், ஸ்வீஸ் - சீக்கி
றம், கூர்ணா நிறைவேறுகிறதாயுமிருக்கிற (எதையென்றால்) சூத்ரம்.
எனக்கு, வாலாஸ்வி - வஸ்திரங்களுக்கும், ஸ்வி - எனக்கு, மவஸ் பசுக்களை
யும், கூர்ணாநெய் சரப்பிடும வஸ்துக்களையும் குடிக்கும் வஸ்துக்களையும்,
வவாஷா - எகாலத்திலும், வா - யாதொரு லட்சுமியானவன் (வவதி -
இருக்கிறாளோ) கா - அந்த, மொஸா - ஆடு முதலிய மயிருள்ளவைக
ளோடு கூடியதாயும், வஸ் - விஸ்தார - வேறு பசுக்களோடும் கூடியதாய் மிரு
க்கிற, ஸ்ரீயம் - லட்சுமியை, சுதம் - அந்த வறியவைககொடுத்த பிறகு, சுவ
ஹ - உண்டாகச்செய, (வாஹா - என்று சொல்லுகிற மந்திரங்கள் ஓமத்தி
வ்யோகிப்பதைக் காண்பிப்பதை), (ஸ்) (யதம் எந்த காரணத்தினால்,
கம் - நீ), சுவஹம் - உண்டுபண்ணுகிறவனோ, விதநாநா - விருத்தி
பண்ணுகிறவனோ, சுதம் - ஆகையால், பெ - எனக்கு, ஸ்வீஸ் - மரவுரியை
வாலாஸ்வி - வஸ்திரங்களுக்கும், மாவஸ் - பசுக்களையும், கூர்ணாநெய் -
சரப்பிடும வஸ்துக்களையும் குடிக்கும் வஸ்துக்களையும், வவாஷா - யெப
பொழுதும், கூர்ணாஸா - செய்கிறவளாய்கொண்டு, மொஸா -
அதிகமாயிருக்கிற, ஸ்ரீயம் - வேதமாகிற சம்பத்தை, வஸ் - விஸ்தார - யகயத்
திறகுப்போகிக்கும் பசுக்களுடன், சுவஹ - உண்டுபண்ணு, வஸ்வாஸி
ணம் - பிராமசாயவிருத்தத்தை யனுஷ்டிக்கும்வர்கள், ஸா - என்னைக் குறித்து
சூயஸ் - வரட்டும், ஜெ - ஜனங்களுக்குள், யஸ் - கீதத்தையுடையவ
னாக, ஸ்வாஸி - ஆக்ககடவேன, வஸாஸா - பணமுடையவர்களுக்குள், ஸ்ரீ
யாஸ் - உயாதவனாக, ஸ்வாஸி - ஆக்ககடவேன, (வாஹா - எனபது முன்
போலவே) வெஹ வாராய பூஜிக்கத்தகுந்தவனே, (ஸ்) வெஹ வாராய
ஐசுவரியமே, கம் - முன்கூறிய, க்வா - உனனை, ப்விஸாஸி - அடையக்
கடவேன, (ஸ்) ப்விஸாஸி - அடைந்து உன்னுடன் ஒன்றாகக் கடவேன
(கம் - நீ), வெஹ - வாராய (ஐசுவரியமே) பூஜயானவனே, (ஸ்) - முன்

கூறிய, (கூம் - நீ), சோ - எனனை, ப்ர விஸா - அடையக்கடவாய, (ஸம்) (முன
 ருக்கச் சோகக்கடவாய) ஹெஹம் - பூஜயனுவனே, ஸஹஸ்ரஸாவெ -
 அனேக பேதங்களைபுடைய, தஷ்விந - மேற்கூறிய, க்ஷயி - உன்னிடத்தில்,
 கூஹம் - நான் - திபீஜெ - பாவததைப் போக்குகிறேன், (யம்) ஹெஹம் -
 வாராய ஐசுவரியமே, ஸஹஸ்ரஸாவெ - அனேக கிதமான, தஷ்விந அநத,
 க்ஷயி உன்னிடத்தில், (ப்ர)விஷ்டி - சோநதிருக்கிற கூஹம் - நான், திபீ
 ஜெ - பாபததைப்போக்கி சுததனுகிறேன், யயோ - எவவிதமாக, சூவஃ -
 ஜலங்கள், ப்ரவதா - பள்ளமான விடத்தால், யணி - போகிறதுகளோ, (ஸம்)
 ப்ரவதாஃ - ஓடுகிற, சூவஃ - ஜலங்கள், யயோ - எவவண்ணமாக, (ஃஸம் -
 திகுக்களை) யணி - அடைகிறதுகளோ யயோ - எவவண்ணமாக, சோஸாஃ -
 மாதங்கள் கூஹஜ-ஸம் - வருஷத்தந்த, யணி - அடைகிறதுகளோ, (ஸம்)
 கூஹஜ-ஸம் - சூரியனை, ஹெயாதஃ - வாராய பரமாதமாவே, கூஹம் - இந
 கப் பிரகாரம், சோ - எனனை, ப்ரஹ்மவாரிணஃ பிரமமசாரிகள், ஸவ-ஃ -
 எல்லாவிடத்தில் நின்றும், சூயண - வரட்டும, ப்ரதிவெஸஃ - சமீபத்தி
 லிருக்கும் விடாக, கூஸி - ஆகிறீர், சோ எனனை, ப்ரவாஹி - மிகவும் காப
 பாதது, (ஸம்)ப்ரவாஹி - பிரகாசம் பண்ணு, சோ - எனனை, ப்ரவஷுஸுவ -
 அடைவாயாக (அதாவது அடைந்து உன்னுடன் நன்றாகச்செய, (ஸம்) ப்ரவ
 ஷுஸுவ - உன்னைச் சரணமடைந்தவனாகச் செய

ஸம் ஹா அறிவை விரும்புகிறவனுக்கு ஜபத்தையும் தனத்தை விரும்புகிறவனு
 க்கு ஜோமத்தையும் இந்த அனுவாகம் சொல்லுகிறது இதில் (ஸுருதமேகோபாய)
 என்கிற அனுவம் புத்தியை விரும்புகிறவனுக்கு ஜபத்தைச் சொல்லுகிறது மேல
 முடியும் வகையில் தனத்தை விரும்புகிறவனுக்கு ஜோமத்தைச் சொல்லுகிறது தனமா
 னது காமங்களுக் குபயோகப்படுகிறது காமங்களைச் செய்வதால் பாவங்கள் தொலை
 கின்றன பாவங்கள் ஒழிந்தால் பிரமமவீதத்தை தோனுகிறது அதெப்படி பெனில,
 ஜாநஸூதநுதெவாஸாஸ்க்யாஸ்வாஸஸுக்ஷிணஃ யயோஷஸுதநெ
 ப்ரவெஸுபஸுஷுஷாநஸூதநி என்று ஸமீருதியில் சொல்லப்படுதலால்

(ஸ்ரஹா) பிரமமவீதையை யடைவதற்குப் பிரணவத்தை யிந்த மந்திரத்தால்
 பிரார்த்திக்கவேண்டியது இதில் (ஆவஹதி) எனபது முதல் லக்ஷமியைப் பிரார்த்திக்க
 வேண்டியது

ஹஹ-ஃவஸ-வாரிதிவாவனதாவ்ஸிஸ்ராவாஹ-ஃயஃ | தாவாஸி-
 ஹஹெஸ-தாவத-ஃய-ஃ | சோஹாவஸிஸு-ஃப்ரவெஷயதெ | சோஹதி |
 தசு-ஃய-ஃ | ஸசூ-தா | சும-ந-ந-ஷெவதாஃ | ஹாரிதிவாஸ்ய-ஃய-
 ஃ | ஹ-வ-த-ஃய-ஃ | ஸ-வ-த-ஃய-ஃ ||

சோஹ-த-ஃய-ஃ | சூ-ஷெ-த-நவாவஸ-ஃய-ஃ | ஹ-வ-த-ஃய-ஃ | ஹ-வ-த-ஃய-ஃ |
 ஹ-வ-த-ஃய-ஃ | ஹ-வ-த-ஃய-ஃ | ஹ-வ-த-ஃய-ஃ | ஹ-வ-த-ஃய-ஃ |

நூரோ | உபுஜிஸாவாவஸவபூணிஜெராதீந் ஷிபிஹீயதெ | ஹரிதிவாஜ
 ௨௦ | ஹவஹதிஸாரோதி | ஸாவரிதிபஜதீந் ஷி || ௨ ||

உஹ உதிஸுஹ | ஸுஹ ஸாவாவஸவெபூநிஜெராதீந் ஷிபிஹீயதெ | ஹரி
 திபெவபூரணம் | ஹவஹத்யுபாநம் | ஸாவரிதிபூரணம் | உஹ உத்யு
 நம் | சுதேநவாவஸவெபூநிபூரணாஹீயதெ | தாவாவஸ தாவாஸு தாவா
 தாவா | உதவாஸு தவெஸுராவூஹுதயம் | தாவொவெத | ஸவெஷ
 ஸுஹ | ஸவெபூநெஸுரெவாவஸவோராவஹநி || ௩ || ஸஸுளவொகொயஜு
 ௧ வெஷவெஷவ | உதிவஹதொநாவாஸு ||

ஹவஹஸுஸரிவாஸிதா ஸிஸ்தாஸுஸுஸு | தாஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு | ஹ
 ஹஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு | ஹவஹ | தவ்யுபாநம் | ஸவஸு | ஹஸுஸுஸுஸுஸு
 ஹஸுஸுஸுஸுஸு | ஹவஹஸுஸுஸுஸு | ஹவஹஸுஸுஸுஸு | ௧ ||

ஹவஹஸுஸுஸு | ஹஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு | ஹஸுஸுஸுஸுஸு | ஹ
 ஹஸுஸுஸு | ஹவஹஸுஸுஸு | ஹவஹஸுஸுஸு | ஹவஹஸுஸுஸு | ஹ
 ஹஸுஸுஸு | ஹவஹஸுஸுஸு | ஹவஹஸுஸுஸு | ஹவஹஸுஸுஸு | ௨ ||

ஹவஹஸுஸு | ஹவஹஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு | ஹஸுஸுஸுஸுஸு | ஹவஹ
 ஹஸு | ஹவஹஸுஸு | ஹவஹஸுஸுஸு | ஹவஹஸுஸுஸு | ஹவஹஸுஸு
 ஹவஹஸுஸுஸு | ஹவஹஸுஸுஸு | ஹவஹஸுஸுஸு | ஹவஹஸுஸுஸு | ஹ
 ஹவஹஸுஸுஸு | ஹவஹஸுஸுஸு | ஹவஹஸுஸுஸு | ஹவஹஸுஸுஸு | ௩ ||

(ப - ம) ஹம் ஹவம் ஸாவம் உதிவா - பூ புல ஸாவ எனது,
 வஸதாம் - இநத, திஸு - மூனதம், வூரஹுதயம் - வயாகருதி யெனது
 பெயா பெறறதுகள், ரிஹாவஸிஸு - மீகாசமஸரெனகிற இருஷியின
 பினிள, ஹதாம் - மேலசொலலபேபாகிறதை, தாவாஸா - அவைகளுகரு,
 உதவாஸு - நானகாவதான வயாகருதியாக, வூவெஷவெதவஹஸு - கண
 டறிநதா, (ஸு) - சொலவுகுரா, உஹ உதி - மக எனகிற, தய - அநத
 வயாகருதியானது, ஸுஹ - பிரமமம், ஸம் - அநத வயாகருதியானது,
 ஸுதா - எலலாவறையும விபாபரிககிறது சுநூராம் - வேறுன, வெவதாம் -
 தேவாகள, ஸாமாதி - அவயவங்கள், ஹரிதிவா - பூ எனகிற தானது, ஸயம் -
 இநத, வெகாம் - உலகம், ஹவஹ - புல எனகிறதானது, ஸஸுளவொ -
 ஸகாயம், ஸாவரிதி - ஸாவ எனகிறதானது, ஸஸுள - இநத, வெகாம் -
 ஸவாககலோகம், உஹ உதி - மக எனகிறதாவது, ஸுஷித்யம் - ஸுரியன, ஸுஷி
 நெஷுநவாவ - ஸுரியனாலதானே, ஸவெபூ - எலலா, வெகாம் - உலகம்
 கள, உஹீயதெ - விருத்தியை யடைகிறதானது, (ஸு) பூஜையை யடைகிற

துகள், ஸூரிதிவா - பூ என்கிறதானது, சுத்யம் - நெருப்பு, ஸுவஹி-புவ என்கிறதானது, வாயம் - காற்றை, ஸுவாரிதி - ஸுவ என்கிறதானது, சூபி-சூம் - சூரியன், சிஹிதி - மக என்கிறதானது, வஜ்ரம் - சந்திரன், வஜ்ரஸாவாவ-சந்திரனாலதானே, ஸவ-பாணி-எல்லா, ஜெஹ்-கீத்-ஷி-பிரகாசகரும வஸதுக்கள், சிஹிதி - விருத்தியடைகிறதுகள், (ஸு) - பூஜையை யடைகிறதுகள், ஸூரிதிவா - பூ என்கிறதானது, பிஹி - ருக்வேதங்கள், ஸுவாரிதி - புவ என்கிறதானது, ஸாவாரிதி சாமவேதங்கள், ஸுவாரிதி - ஸுவ என்கிறதானது, யஜுத்-ஷி - யஜு-வேதங்கள், சிஹிதி - மக என்கிறதானது, ஸ்ரீ - பிரம்மம், ஸ்ரீ-ஹிணாவாவ - பிரம்மத்தினாலே தானே, ஸவெ-பு - எல்லா, வெஹ் - வேதங்கள், சிஹிதி - விருத்தியடைகிறதுகள், (ஸு) பூஜையை யடைகிறதானது, ஸூரிதிவெ - பூ என்கிறதானது, பூரணி - பிராணன், ஸுவஹி - புவ என்கிறதானது, ஸ்வாநம் - அபானன் என்கிறது, ஸுவாரிதி - ஸுவ என்கிறதானது, வ்யம் - வியாசன் என்கிறது, சிஹிதி - மக என்கிறதானது, சுத்யம் - சாபபிடும வஸது சுத்யநாவாவ - சாபபிடும வஸதுவினாலேதானே, ஸவெ-பு - எல்லா, பூரணி - பஞ்சப பிராணன்களும், சிஹிதி - விருத்தியடைகிறதுகள், (ஸு) - பூஜையை யடைகிறதுகள், காவா - மேற்கூறிய, வந்தாம் - இந்த, உத்யம் - நான்கு வயாகரித்களும், உத்யம் - நான்கு வகைப்பட்டது உத்யம் - நான்காயிருக்கிற, வ்யாஹி-த்யம் வயாகருத்களும், உத்யம் - நான்கு வகையுடையதுகள், தாம்-மேற்கூறிய அந்த வயாகருத்களை, யம் - எவன், வெஹ் - அறியுகிறானே, ஸம் - அவன், ஸ்ரீ - பிரம்மத்தை, வெஹ்-அறியுகிறான், ஸவெ-பு - எல்லா, வெஹ் - தேவர்களும், சுத்யம் - இவன் பொருட்டி, வ்யம் - பூஜையை, சுவஹி - செய்கிறார்கள்,

(ஸு - ஹ) இந்த வஸுவாகத்தால் வயாகருதி ரூபமாயிருக்கிற பிரம்மத்தின் தியானமானது ஸவராஜ்யம் யென்கிற ஸவாகத்தாக கரசனாயிருத்தலைக் குறித்து சொல்லப்படுகிறது மேல அஸுவாகத்தில் சொல்லப்போகிற விசேஷங்களோடு கூடிய பிரம்மமாக மக என்கிற வயாகருதியையும் மறமூன்று வயாகருதிகளையும் மேற்கூறிய நான்கு விதங்களாக வறியும்வன் சவாகத்தாக கரசனாகிறான் யெல்லாத் தேவர்களும் அவனாகருப பூஜைசெய்கிறார்கள்

(ஸா - ஹ) மேல அஸுவாகத்தில் சொல்லப்போகிற பிரம்மவிதத்தைக்கு அவன் மான வயாகருதி தியானம் இந்த அஸுவாகத்தில் சொல்லப்படுகிறது மக என்கிறது பெரியதான வஸதுவைச் சொல்லுமாதலால் அதுவே பிரம்மம், மற தேவர்கள் அந்த பிரம்மத்தின் சரீரங்கள் இவரு தேவர்கள் என்கிறது யெல்லாப் பொருளையும் காட்டுகிறது மேற்கூறிய நான்கு விதமாய் வயாகரித்களை யெவன் தியானம் செய்கிறானே அவனுக்கு மேல அஸுவாகத்தில் சொல்லப்போகிற பிரம்மவிதத்தை யுண்டாக்கிறது

ஸயவனஷொஹ்ம-ப்யகுகாஸம் | தஹிந்யவாஸாஷொநெநா
 யம் | ஸ்ரீதெநாஹிரணயம் | ஸஹரொணதாலுகெ | யவனஷவ்ஸநஹவா
 வ்வெதெ | ஸெந்யெயாகிம் | யத்ராஸனகெஸாஷொவிவதெ | வு
 வெபாஹுஸீஷுக்ஷவாவெ | ஹரித்யுஸாப்யகிஷிஷி | ஹவஹி
 வாயள || ௧ ||

ஸாவரித்யாஹிதெ | ஶஹஹிஷ்யஹணி | ஸுஷொதிஸாராஜம் |
 ஸுஷொதிநஸஸ்யம் | வாஹித்யாஷுஷி | ஸெந்யவதிவிஷ்ணுந
 வதிம் | வநதததெநாவதி | ஸுகாஸஸாரீரஸஹ | ஸத்யாத்யாணா
 யாமிந்நகநதம் | ஸாஹிஸ்யிபிபிதம் || ௨ || ஹித்யாஹிநயொமொ
 வாவ்ஸ | வாயாவ்யிதெகெஹ | ஷெஷொநாவாகம் ||

ஸஸம்ஸம்ஸ்யுதயஸகாஃ | ச்ந்யயஸ்யுதயஸகாஃ | அஸ்யுதயஸகாஃ
 ஸஸம்ஸகாஃ | ஸஸம்ஸ்யுதயஸகாஃ | ஸ்யுதயஸகாஃ | ஸ்யுதயஸகாஃ |
 ஸ்யுதயஸகாஃ | ஸ்யுதயஸகாஃ | ஸ்யுதயஸகாஃ | ஸ்யுதயஸகாஃ |

ஸஸம்ஸ்யுதயஸகாஃ | ஸஸம்ஸ்யுதயஸகாஃ | ஸ்யுதயஸகாஃ | ஸ்யுதயஸகாஃ |
 ஸ்யுதயஸகாஃ | ஸ்யுதயஸகாஃ | ஸ்யுதயஸகாஃ | ஸ்யுதயஸகாஃ | ஸ்யுதயஸகாஃ |
 ஸ்யுதயஸகாஃ | ஸ்யுதயஸகாஃ | ஸ்யுதயஸகாஃ | ஸ்யுதயஸகாஃ | ஸ்யுதயஸகாஃ |

(ப ம) யம் - எநத, வநஷம் - இநத, ஸஹஹிஷ்ய - ஹிநதய
 கமலததுகருள, ஸுகாஸம் - இடைவெளியோ, தஹிந்ய அநத விடைவெளி
 யில, வெஸாயம் - அநத இநத, ஶெநாயம் - ஐநாநததாலயித தருநத (அல
 லது) (மனதுகரு அபிமானி தேவதையான) ஸ்ரீதம் - மரணமில்லாதவ
 னுன, ஹிரணயம் - பிரகாசிக்கிற சரீரதேகோடிகடின, வாயுஷம் - புரு
 ஷன, (ஹி - இருக்கிறான), தாலுகெஸஹரண-தாடைகளின நடுவில,
 யம் - எநத, வநஷம் - இநத நாமபானது, ஸநஹவ - ஸதநமபோல, ஸவயம்
 வ்வெதெ - தொகருகிறதோ, யத்ரா - எநத விடததில, ஸவன - இநத, கெஸா
 ஹம் - மயிகருகிடைய வேரானது, விவதெ - புரிநதருக்கிறதோ, (தம் -
 அநத ஷெஸம் - இடத்தை, ப்ராபு) அடைநது, வுஷொஹி-பிநதது,
 ஸீஷுக்ஷவாவெ - மனதையோடில, (மிஷுதா - வெளிக்கிளமபி யிருக
 கிறது), யா - எநத நாயியோ, ஸா - அநத நாயியானது, ஹெ யொகிம் -
 அநத பிரமமாவை யறிவதற்குக் காரணம், (வநவம் - இநதபபடி, வித்யா -
 அறிவிறவன, தயா - அநத நாயியால, நிஷிஷி-வெளிக்கிளமபி), ஹரிதி -
 பூ எனகிற வயாதருதி ரூபியாய, உத்யு - அகநியில, ப்ரகிஷிஷி - இருக
 கிறான, ஹவஹி - புல எனகிற வயாதருதி ரூபியாய, வாயள வாயில,

புதிதிஷ்டி இருக்கிறான, ஸுவாஸிதி - ஸுவ என்கிற வயாகருதி ரூபி யாய, சூஷிதெ - சூரியனில, புதிதிஷ்டி - இருக்கிறான, சிவஹி - மக என்கிற வயாகருதியாய, ப்ரஹ்மணி - சதுமுகனிடத்தில், புதிதிஷ்டி - இருக்கிறான, ஸாராஜ்ய - தானே யரசனாகயிருக்கிறதை, சூஷிதாதி அடை கிறான, சிவஹி - யெல்லா மனதிற்கு மதிப்பிதான தனமையை, சூஷிதாதி - அடைகிறான, வாலுதி - வாகருதிகளுக்கு அரசனாகவும், வக்ஷ ஹி - கண்களுக்கு அரசனாகவும், ஸ்ரோத்ருவதி - காதுகளுக்கு, அரச னாகவும், விஜ்ரஹி - அறிவுக்கு அரசனாகவும், தக் - அதைவிட அதிக மாக, வந்தகி - இதுவானது, ஹதி - உண்டாகிறது சூகாஸஸரி - ஆகாயம்போல சூகம்மான சரீரத்தையுடையதாயும், ஸக்யா - மெய யான தனமையையுடையதாயும், ப்ரணாரா - பிராணன்களிடத்திலேயே விளையாடையுடையதாயும், சிவஹி - சுகத்தைக் கொடுக்கத்தாக மன தையுடையதாயும், ஸாஸிஸ்ய - சாந்தியால் நிரம்பினதாயும், சுபி - மண்ணிலலாததாயு மிருக்கிற, ப்ரஹ் - பிராமமானது, (ஹதி - ஆகிறது), ஹிஷி - வாராய பிராண யோக்யமென்கிற சிஷ்யனே, ஹி - எனது, உவா - தியானம் செய, (ஹி - பதாததகனினுடைய வும் அவையங்களுடையவும் பேதம்), தா - கொடுக்கிறாண - தாடைகளின றுமே, பவஹி - யாதொரு உதத நாயானது, ஹி - பசுவினமுலை போல, ஹி - தொங்குகிறதோ, ஸா - அந்த நாயானது, ஹி - மோகம்மெனயிற னுகவரியத்தை யடைகிற ஜீவனுக்கு வெளிப படுகிறவழி, ய - எந்த வழியில, ஹி - இதை, ஹி - பிராமமா ருத்திரன இவர்களுக்குக் காரணமான மகாவிஷ்ணுவானவா, ஹி - விசேஷமாக யிருக்கிறாரோ, ஸாராஜ்ய - காமங்களுக்கு கீழ்படியாமையை, சூஷிதாதி - அடைகிறான, சிவஹி - மனதுகளுக்கு யஜமானனான தன மையை, சூஷிதாதி - அடைகிறான, தக் - அதற்குப் பிறகு, வந்தகி - இதுவானது, ஹதி - உண்டாகிறது (எது வென்றால்), சூகாஸஸரி - விளங்குகிற சரீரத்தோடு கூடினதாயும், ப்ரஹ் - விளங்குகிற பரபிராமத தின ஸவருபத்தோடு கூடினதாயும், ஸக்யா - நித்திய சூரி களுக்கும் முகதாக்களுக்கும் பிராணனபோன்ற பிராமதத்தையே போக்யமாக யுடையதாயும், சிவஹி - நினைத்த மாதிரிததில் உண்டாகும் ஆனந்தத் தையுடையதாயும், ஸாஸிஸ்ய - சாந்தியோடே கூடினதாயும், சுபி - சமசாரமில்லாததாயும், ஹதி - ஆகிறது

(ஹி - ஹி) மேற்கூறிய வயாகருதிகளில் மக என்கிற வயாகருதியை சது முகப் பிராமரூபமாகவும், மற்ற வயாகருதி ரூபங்களான யெல்லா வஸதுகளையும் பிரா

சுதாஸ்யுநாந் | சக்ஷஸ்திசுமஸ்யுநாந் | சமாதாநக்சுநாந் | சந்தி
 மதாஸ்யுநாந் | சந்திசுமஸ்யுநாந் | ௧ ॥ சந்திசுமஸ்யுநாந் |
 சந்திசுமஸ்யுநாந் ॥

(ப - ம) வ்யயிலீ - பூமி, கணாநிகு - ஆகாயம், ஈருளம் - ஸவாகக
 லோகம், கிஸம் - திகருககள், கவாநிகு - மூலததிகசுகள், கபூமி -
 நெருப்பு, வாயு - காற்று, சூரிசு - சூரியன், உரு - சந்திரன்,
 நக்சு - நக்சுததிரங்கள், சூவம் - ஜலங்கள், ஒஷயயம் - கொடிகள்,
 வநஸ்தயம் - மரங்கள், சூகாஸம் - பூதமெனகி ஆகாயமும், சூதா -
 விராடரூபம், உதி - யென்று, சுயிலுத - அதிபூதமெனகி பெயர்கொ
 ணடது, சுய - பிறகு, சுயுத - அதயாதமமெனகி பெயர்கொண்டது,
 பூரணம் - பிராணமும், வுராம் - வியாநமும், சுவாம் - அபாநமும்,
 உதாம் - உதானமும், ஸுராம் - ஸமானமும், உஷாம் - கணமும்,
 ஸுராம் - காதம், மாம் - மனதும், வாம் - வாகமும், சுவாம் - இநதிரிய
 ரூபமான தோலும், உபி - மேலதோலும், மாம் - மாமசமும், வாவா -
 சீயும், சுபி - இலம்பகம், மூ - உயிரததணனியும், வாம் - இதுகளை,
 சுயிலுத - குமபலாகச சோதது, கிஷி - இருவியானவா, சுவாம் -
 சொனனா, உபி - இநத, ஸுபி - எல்லாம், வாம் - பாங்கதம் எனகி
 பெயர்கொண்டது வுருவெனவ - மேறகூறிய பாங்கதததாலேதானே,
 வாம் - வெளிப்பொருள்களை, வுருவெனாதி - காப்பாற்றுகிறான், உதி -
 யென்று (சொனனா)

(ம - ஹ) வ்யாகருதி ரூபமான பிரமததை தியானம் செய்யும்படி முன
 னுவாகததி சொல்லி இநத அனுவாகததில் சாங்கத ரூபமாய தியானம் பண்ணச்
 சொல்லுகிறது பாங்கதமெனரூப பங்கதியோடே சோதததமும் பெயர் பங்கதியென
 ரூப வேதததில் ஒரு சாதனம்; அது ஐந்து பங்கததோடே கூடியது ஆதலால் ஐந்தாகக்
 கூடியிருக்கும் பொருள்களெல்லாம் மேறசொன்ன சாதனங்களுக்கு சரியாயிருத்தலால்
 இப்பொருள்களையும் பாங்கதமென்று சொல்லுகிறது அப்படியே சுருதியிலும் 'பமசப
 தாபங்கத பாங்கதோஜு' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஆகையால் இவரு அநி
 பூதமென்று சொல்லப்பட்டது பதினாறு பொருள்களாதலால் மூன்று பாங்கதம் அதில்
 பூமிமுதல் ஐந்துக்கு உலகபாங்கதமென்றும், நெருப்பு முதல் ஐந்துக்கு தேவதாபாங்கத
 மென்றும், ஜலம் முதலான ஐந்துக்குப் பூதபாங்கதமென்றும், பிராணன் முதலான
 ஐந்துக்கு வாயு பாங்கதமென்றும், கண் முதலான ஐந்துக்கு இநதிரிய பாங்கதமென
 றும், தோல முதலான ஐந்துக்குக் காது பாங்கதமென்றும் இவைகளை ஆறு பாங்கதமாக
 னாகப் பிரித்து இவைகளைத் தியானம் செய்கிறவன் மேறகூறிய பாங்கதங்களை நிறைந
 திருக்கிறான் அதாவது மேறகூறிய பாங்கதங்களில் நிறைந்திருக்கிற பிரமமாவுடன்
 ஒன்றுகிறான் என்று இருவி சொனனா

(ரா - ஸா) மேற்கூறிய ஐந்து பாவகதங்களையும் தியானம் பண்ணுகிறவன் இரத பஞ்சபூதங்களால் நிறைந்திருக்கிற விலகங்களைக் காப்பாற்றுகிறான் அதாவது இவ்விலகங்களுக்கு அரசனாகிறான் என்று இவைகளைக் கண்டறிந்த ஓர் இருவி சொன்னார்

ஒலிதிவ்ஹ | ஒலிதீ஢ீந் ஸவஃ | ஒலிதிதெதநுநுதிஹஸ்வா
 சவெபாஸாஸாவயெதாஸாஸாவயனி | ஒலிதிலாராமிமாயனி | ஒந்ஸாரிதி
 ஸஸாணிஸந் ஷனி | ஒலிதகுஜ்ஜரஃ | ப்ரதிமஸ்ப்ரதிமஸாநி | ஒலிதி
 வ்ரஹாஸ்வஸாநி | ஒலிதகுமிஹோசுரிநாஜாநாநி | ஒலிதிவ்ஹஸ
 ப்ரவக்ஷுநாஹ ப்ரஹோவாஹ்வாநீதி | ப்ரஹெஹ்வொவொபாதி |
 ஒஃஸ | சவ்ஸொரநுவாகஃ ||

ఓమితిబ్రహ్మ । ఓమితిదగ్ధరస్యం । ఓమిత్యేతదనుకృతిహస్తవా అప్యోక్తావయోక్త్యాక్రావ
యంతి । ఓమితిసామానిగాయంతి । ఓగ్గోమితిశస్త్రాణిశిగ్గ్సంతి । ఓమిత్యన్యధ్యుప్రతిగరం
ప్రతిగృణాతి । ఓమితిబ్రహ్మప్రసాతి । ఓమిత్యగ్నిహోత్రమహవానాతి । ఓమితిబ్రాహ్మణాప్రవత్స
న్నాహ । బ్రహ్మోపాన్నుపానీతి । బ్రహ్మోపాప్నోతి । ౧ । ఓండశ ।

(ப - ம) ஒழிதி - ஓம எனது சொல்லப்பட்ட சபதமானது, ஸ்ரீஹ - பரபிரமமம், ஐஃ - இந்த, ஸ்வஃ - யெல்லாப் பொருள்களும், ஒழிதி - ஓம எனது சொல்லும் பதம்தான் அதாவது யெல்லாப் பொருள்களையும் சொல்லும் சபதங்களுக்கு அதிகாரணமானதால், ஒழிதிக்குத் - ஓம என்கிற விதானது, சுந் - சுந் - இஹஸ்வாசுவி - ஒருவன ஒருகாரியத்தை யேவினால அதற்கு வேறு மனிதனுடைய அங்கீகாரம் அன்றோ, ஸ்ரீஹவ்யநி - ஓசராவய என்று, ஸ்ரீஹவ்யநி - யருயத்தில பிரதிசாவணம் பண்ணிவைக்கிறார்கள், ஒழிதி - ஓம என்று, ஸாரீ - சாமங்களை, மாயாநி - பிடுகிறார்கள், ஸ்ரீஹவ்யநி - ஓமசோம என்று, ஸ்ரீஹவ்யநி - சஸ்திரம் என்கிற மந்திரங்களை, ஸ்ரீஹவ்யநி - சொல்லுகிறார்கள் ஒழிதி - ஓம என்று, சுந் - இஹஸ்வாசுவி - யக்யத்திலிருக்கும் அதவாயுவானவன், ஸ்ரீஹவ்யநி - பிரதிசாவணம், ஸ்ரீஹவ்யநி - சொல்லுகிறான் அதாவது ஹோதாவென்கிற யக்யத்திலிருப்பவன் சஸ்திரமென்கிற மந்திரத்தைச் சொல்லும்போது ஓம என்று சந்தோஷிக்கிறான், ஒழிதி - ஓம என்று, ஸ்ரீஹவ்யநி - யக்யத்திலிருக்கும் பரமமாவென்று பெயர் பெற்றவன், ஸ்ரீஹவ்யநி - அனுமதி பண்ணுகிறான், ஒழிதி - ஓம என்று, சுந் - இஹஸ்வாசுவி - அகநிஹோததிரம் என்று சொல்லும் ஹோமத்தை, சுந் - இஹஸ்வாசுவி - அனுமதி பண்ணுகிறான், ஸ்ரீஹவ்யநி - வேதத்தை, உவாஹ்வாநி - அடையக் கடவேன், ஐதி - என்கிற எண்ணத்தான், ஸ்ரீஹவ்யநி - அதயயனம் பண்ணப்படுகிற, ஸ்ரீஹவ்யநி - பிராமணன், ஒழிதி - ஓம என்று, ஸ்ரீஹவ்யநி - சொல்லுகிறான், ஸ்ரீஹவ்யநி - வேதத்தைத் தானே, உவாஹ்வாநி - அடைகிறான்

4

(ரா ஹ) தினநதோஹம் பரமமத்தின தியானம் செயயவேணடியதாதலால அநத தியானத்திறகு மனது சுததமாக இருக்கவேணமோதலாலும், அப்படி மனது சுததமாக வேணடியதற்கு பாவங்கள் நீங்கவேணடியதாதலாலும், ஆதப்படி பாவங்கள் நீங்க வேணடியதற்காக நிததிப காமங்களை யவசியம் செயயவேணடியது என்று இந்த அனு வாகத்தில சொல்லுகிறது

ஊஹம்பூக்ஷஸ்ய)ரொரிவா | கீகி-ஃபூஷ்டம்யிரொரிவ | ஊஹம்பூவலி
தொவாஜீநீவஸ்யூதபிலி | டூவிணநீஸாவஹம்பூஸம் | ஸாபெயாஸூபி
தொகூதிதம் | ஐகிதிரஸம்கொவெஹாநாவஹம் | ஊஹீஷ்டம் ||

அஹம்பூக்ஷஸ்ய | கீகி-ஃபூஷ்டம்யிரொரிவ | ஊஹம்பூவலி
தொவாஜீநீவஸ்யூதபிலி | டூவிணநீஸாவஹம்பூஸம் | ஸாபெயாஸூபி
தொகூதிதம் | ஐகிதிரஸம்கொவெஹாநாவஹம் | ஊஹீஷ்டம் ||

சங்கர ரங்க ராமாணுஜபாஷியங்களில பதவுரையே மிகவும் வேறுபட
டிருப்பதால், அந்தந்த பாஷியங்களில உள்ள பதவுரைகள் தனித்தனியே
எழுதப்படடிருக்கின்றன

(ஸா - ப - ம) ஊஹம் - நான, பூக்ஷஸ்ய) - ஸம்சாரமாகிற விருக்ஷத
திறகு, ரொரிவா - நடத்துகிறவன் அதாவது முளைக்கச்செய்கிறவன், டி -
என்னுடைய), கீகி-ஃ - புகழானது, யிரொ - மலையினுடைய, பூஷ்டபிவ-
துணிபோல, (உஹீதா - உயானதிருக்கிறது), ஊஹம்பூவலிதூ - பரிசுத்த
மான பிரமமத்தை என்னுடைய அறிவினால விளங்கச் செய்கிறவனாகவும்,
வாஜீநீவ - சூரியனிடத்திலேபோல, ஸூபிதம் - நல்ல பரிசுத்தமான ஆதம்
வஸ்துவாக, ஊஸி - ஆகிறேன், ஸாவஹம்பூஸம் - நல்ல பொளியோடுகூடி,
டூவிணம் - தனத்தையோல எல்லாராலும் ஆசப்பட்டத திருந்ததாகவும்,
கூஸி - ஆகிறேன் அல்லது, டூவிணம் தனம்போன்ற பரமமஞானமானது,
(யோ - என்றோ, பூஷ்டம் - அடையப்பட்டது), ஸாபெயா - நல்ல அறிவு
டன கூடினவனாயும், ஊபெகூதிதம் - அமுத்ததால் நனைக்கப்பட்டவனாக
வும், ஊஸி - ஆகிறேன், ஐகி - யென்று, திரஸம்பகா - திருசங்கு யென
கிற இருவியின், வெஹாநாவஹம் - ஆதமாவொன்று யென்கிற ஞானத
தைக குறித்துச் சொல்லும் வாதாத இது திருசங்குவினால் கண்டறியப
பட்ட ஓர் வேதமந்திரம் ஆதமா வொன்றுயென்கிற ஆதமவிதையை இந்த
வனுவர்கத்தில தெளிவாகச் சொல்லுகிறது பரமமவியை யுண்டாகும்
பொருடே இதை ஜபிக்கவேண்டுமே

(ரா - ப - ம) விதந்தக்கு அங்கமாய ஜபிக்கவேணடிய மந்திரத்தைச்
சொல்லுகிறது இந்த அனுவாகம், ஊஹம் - நான, பூக்ஷஸ்ய) - விருக்ஷம்
போல வேறுடன போகத்தருந்த வஹங்காரத்திற்கு, ரொரிவா - நாசமசெய
கிறவன், (டி - என்னுடைய), கீகி-ஃ - கிரத்தியானது, யிரொ - மேரு

வேதத்தையோதல ஓதுவிதல இவைகளில நின்றும், நபுரீழிதவ் - தபபாதே, டெவவிதூகாரூரூ - தேவாகள பிதறகள இவாகளின காரி யவகளில நின்றும் நபுரீழிதவ் - தபபாதே, ரீகூரூரூ - மாதாவ - அதாவது தாயைத் தெயவமாகப் பாவிக்கிறவனாக, லவ இரு, விதூரூரூ, தகப்பனைத் தெயவமாகப் பாவிக்கிறவனாக, லவ - இரு, சூரூரூரூ - ஆசிரியனைத் தெயவமாகப் பாவிக்கிறவனாக, லவ - இரு, சுதிரீரூரூ - அதிதிகளை அதாவது விருந்தாளிகளைத் தெயவமாகப் பாவிக்கிறவனாக, லவ இரு, அதாவது தெயவத்தாதபடோல மேற்கூறியவாகளை யுபசரிக்க வேண்டுமென்பது, யாமி - எந்த, கரூரூரூ - காமங்கள், சுநவரூரூ - பாவமில்லாதவர்களோ, தாமி அவைகள், சூரூரூ - உன்னால், உவாஸூரூ - செயயத்தக்கவைகள், உதூரூரூ - வேறுபாவத்தோடு கூடியவைகள், நொ உவாஸூரூ - பெயயத்தகாதவைகள், யாமி - எவைகள், சூரூரூ - ஆசிரி யனான வெவகளுடைய, ஸூரூரூ - நன்னடக்கைகளோ, தாமி - அவைகள் சூரூ உன்னால், உவாஸூரூ - செயயத்தக்கவைகள், நொ உதூரூரூ - வேறு நடத்தைகள், நொ உவாஸூரூ - செயயத்தகாதவைகள், பெருகை - எந்தெந்த, ஸூரூரூ - பராமணர்கள், சூரூரூ - மெககு உயாதவர்களோ, தெஷூரூ - அவர்களுக்கு, சூரூ - உன்னால், சூரூரூ - ஆசனம் முதலானவர்களாலே, ஸூரூரூ - இளைப்பாறு தல செய்துவைக்கவேண்டியது அல்லது தெஷூரூ - அவர்களுடைய, சூரூரூ - உட்காராதிருக்கு மிடத்தில், சூரூ - உன்னால், நபுரூரூ - மூசகவிடக் கூடாது அதாவது அவர்கள் உட்காராது பேசிக்கொண்டிருக்கு மிடத்தில் அவர்கள் சொல்லும் நலவாரத்தகளை சாவகானமாயக் கேட்க வேண்டியது அவர்களுக்கு சமமாய மறுமொழியுரைக்கக் கூடாது, (ரூ) தெஷூரூ - அவர்களுடைய, சூரூரூ - உட்காருமிடத்தில், சூரூ - உன்னால், நபுரூரூ - சமமாய உட்காரக்கூடாது, ஸூரூ - விசுவாஸ ததினால், டெய் - கொடுக்கவேண்டியது, சுரூரூ - சிரத்தையில்லாவல, சுரூரூ - கொடுக்கக்கூடாது, ஸூரூ - முகமலாசரிபுடன, டெய் - கொடுக்கவேண்டும, ஸூரூ - வெட்கத்துடன், டெய் - கொடுக்கவேண்டியது, ஸூரூ - பயத்துடன், டெய் - கொடுக்கவேண்டியது, ஸூரூ - சங்கலபன செயவதுடன், (ஸூ) - சினேகத்துடன், டெய் - கொடுக்கவேண்டியது, சுய - பிறகு, தெ - உனக்கு, கரூரூ - அகநிஷேராதிரம் முத லிய காமங்களில சந்தேகமாவது, ஸூரூ - நன்னடத்தையில் சந்தேகமாவது, ஸூரூ - இருக்கக் கூடுமெயானால், சு - அந்த காமங்களில, பெ - எந்த, ஸூரூ - பராமணர்களை, ஸூரூ - ஆலோசித்து நடத்துகிறவர்களோ, யூரூ - வேதங்களிலும் சாஸ்திரங்களிலும்

வல்லவர்களோ, சூயுக்ஷாம் - லௌகிகம் தெறிநதவர்களோ, (ஸ்ரம் சூயு-
க்ஷாம் - அயலான புத்தியைக் கேளாதவர்களோ, சுயுக்ஷாம் - கோபம் ஆசை
யிலலாதவர்களோ, (ஸ்ரம்) சுயுக்ஷாம் குருரமான புத்தியிலலாதவர்களோ,
யஜி-க்ஷாம் - தாமத்தில விருப்பமுள்ளவர்களாகவும், ஸு- - இருப்பபா
களோ, தெ - அநத பராமமணாகள், தத் - அநத காமங்களில், யயா -
எப்படி, வதெ-புரநு நடப்பார்களோ, தயா அப்படி, தத் - அநத காம
ங்களில், வதெ-புரநு - நடக்கவேண்டுமென, சுய - பிறகு, சுயு-புரநு-தெ
ஷு - தோஷமுள்ளவர்கள் என்று சந்தேகிக்கப்பட்ட, தத் - அநத புரு
ஷனிடத்தில, தெ - எந்த, ஸு-புரநு-பராமமணாகள், ஸு-புரநு-புரநு -
ஆலோசித்துச் செய்கிறவர்களோ, யு-க்ஷாம் - வேதங்களிலும் ஈசன்திரங்களி
லும் வல்லவர்களோ, சூயுக்ஷாம் - லௌகிகம் தெறிநதவர்களோ, (ஸ்ரம்)
சூயுக்ஷாம் - அயலான புத்தியைக் கேளாதவர்களோ, சுயுக்ஷாம் - கோபம்
ஆசையிலலாதவர்களோ, (ஸ்ரம்) - குருரமான புத்தியிலலாதவர்களோ, யஜி-
க்ஷாம் - தாமத்தில விருப்பமுள்ளவர்களாகவும், ஸு- - இருப்பபா
களோ, தெ - அவர்கள், தெஷு - அநத புருஷர்களிடத்தில, யயா - யெப்படி,
வதெ-புரநு - நடப்பார்களோ, தயா - அப்படி, தெஷு - அநத புருஷர்களிட
த்தில, வதெ-புரநு - இருக்கவேண்டுமென, வநஷம் - இதுவானது, குடே
ஸ்ரம் - சுட்டனை, வநஷம் - இதுவானது, உவ-புரநு - ஹிதமானவராததை,
வநஷா - இதுவானது, வெவொ-புரநு - வேதத்தின் உட்கொண்ட பொ
ருள், வநஷம் - இதுவானது, சு-புரநு-புரநு - ஈசனது வராததை, (ஸ்ரம்) -
ஆசாரியன் சீஷயனைக்குறித்துச் சொல்லும் வராததை, வநஷம் - இநத பர
காரம், உவா-புரநு - நடத்தவேண்டியது வநஷம் - இதுவானது, வநஷம்
உவ - இநத மாதிரியாகவே, உவா-புரநு - நடத்தவேண்டியது

(ஸ்ரம் - ௨) இநத அநுவாகத்தின் கருத்து பதார்த்தமபோல இநத இரண்டு அநு
வாகங்களிலும் காமங்களை யதுஷ்டிகசூழப்படி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது அது எந்த பய
னைப் பெறுவதற்கு காமங்களைச் செயது மோக்ஷம் என்று சொல்லும் பயனை யடைய
வா? அல்லது விதையுடன் அதாவது விதையங்கமாகி மேற்குறித்த காமங்களைச்
செயது அநதப் பயனை யடையவா? அல்லது விதையையும் காமங்களையும் சமமாக வநு
ஷ்டித்து மேற்குறித்த பயனை யடையவா? காமங்களை யங்கமாகி விதையினாலேயா?
அல்லது விதையினாலே மாதிரிமா? மேற்கூறிய பயனை யடையது, என்று விசாரிப்
போம் காமங்களாலே மாதிரி மோக்ஷத்தை யடையலாமென்று சொல்லக்கூடும்
ஏனெனில் “விதவாநயஜுதே விதவாநயஜுதி” என்று வேதங்களின் பொருள்களை
யுணர்ந்தவனுக்கே யாகும் முதலிய காமங்களைச் செய்ய விதித்தலாதி எல்லா உபநிஷத்
துக்களின் பொருள்களையும் மறியவேண்டியதவசியமாதலாலும் காமங்களினால் மோக்ஷ
மில்லை யெனில் மறப்பயன்களெல்லாம் பொய்யாகையாலும் தாமதனைச் செயயச்
சொல்லும் சுருதிகள் வியாததமென்று சொல்லவமையும் ஆதலால் காமங்களாலேயே
மோக்ஷமென்று சொல்லவாமென்னில் மோக்ஷமென்று சொல்லும்பயன், அபுதிவிலலாத

(ஸா - ஹா) பதார்த்தமபோலே கருத்து

(ப - ம) வீத்ரம் - சூரியன், மம் - நமக்கு, ஸம் - சுகத்தைத் தருபவனாக, ஹவத் - ஆகடமும், வரூணம் - வருணன், மம் - நமக்கு, ஸம் - சுகத்தைக்கொடுக்கிறவனாக, ஹவத் - ஆகடமும், கரூபா - துவாதசாதித்தவர்களில் ஒருவனுள் யமனுனவன், மம் - நமக்கு, ஸம் - சுகத்தைக்கொடுக்கிறவனாக, ஹவத் - ஆகடமும், உத்ரம் - இந்நிரனும, மம் - நமக்கு, ஸம் - சுகத்தைக்கொடுக்கிறவனாக, ஹவத் - ஆகடமும், ஸுஹஸ்திரம் - பிருகஸுபதிபான்வன், மம் - நமக்கு, ஸம் - சுகத்தைக்கொடுக்கிறவனாக, ஹவத் - ஆகடமும், உரூக்ஷம் - விஸ்தாரமான வடிவையுடைய, விஷு - விஷ்ணுவானவா, மம் - நமக்கு, ஸம் - சுகத்தைக்கொடுக்கிறவராக, ஹவத் - ஆகடமும், ஸ்ரஹ்ணை - வாயுவினபொருடும், மம் - சேவிககிதேன, (ஸம்) - ஸுஹ்ணை - வேதத்தினபொருடும், மம் - சேவிககிதேன, ஹவாதபா - வாராய வாயுவே, தெ - உனபொருடும், மம் - சேவிககிதேன, ஸ்வெவ - நீதானே, ப்ரூக்ஷம் - புலப்படக்கூடிய, ஸ்ரஹ் - பரமமமாக, ஸ்வீ - ஆகிராய, ஸ்வெவ - உன்னததானே, ப்ரூக்ஷம் புலப்படும்படியான, ஸ்ரஹ் - பரமமமாக, ஸ்வாஹிஷம் - சொன்னேன், ஜத் - சாஸ்திரத்தின்படி நிச்சயிக்கப்பட்ட பொருளாக (ஸம்) ஜத் - தோஷமில்லாத சபதத்தை, ஸ்வாஹிஷம் சொன்னேன், ஸத் - அப்படி நிச்சயித்து வாயினாலே சொல்லப்படும் சரீரத்தால் செய்யபபட்டிருக்கும் பொருளாக, (ஸம்) ஸத் - மெய்ப பொருளடங்கின வாதத்தைய, ஸ்வாஹிஷம் - சொன்னேன், தத் - யென

ஞல ஸதோததிரம செய்யப்பட்ட வாயுவெனது பெயாகொண்ட பரமமமா
னது, (ரு) தக் - யெனஞல ஓதப்பட்ட வேதமானது, லோ - வேதமோது
கிற வெனனை, கவதூ - காப்பாற்றிவிட்டது தக் - அநத வாயுவெனகிற
பரமமமானது, (ரு) தக் - அநத வேதமானது வகூரூ - ஓதுவித்த வா
கிரியனை, ஸூவீக் - காப்பாற்றிவிட்டது, லோ - எனனை, ஸூவீக்-காப்பாற்றி
விட்டது, வகூரூ - ஓதுவித்தவனை, ஸூவீக் - காப்பாற்றிவிட்டது அதிக
ஆதரம தோற்றுக்கைக்காக ஒன்றையே யிராடடிப பேசுகிறது, ஸாணி -
விரோதிகளுடைய சாநதியானது, (கலூ - உண்டாகட்டும)

(ஸ்ரீ ஹாரா-ஹ) இரண்டு பாலியங்கனும் பதார்த்தம்போலே

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ராவலி வரம்பலிண-ஓ.

சுநநுவலி.

ஊரின்முடிவிலுந்நாவல்து|வண்ணநளமும்நகர்|விலவியுஞ்சுரவா
வடுமெ | தெஜஸிநாவயீதஜஸூராவியிஷாவடுமெ | ஒம்ஸாணிஸ்ராணி
ஸ்ராணி|ஸ்ரீஹவிதாபெநாதிபரம் | தடுஷாஹுஞ்சூ|வதஞ்சூநநிநண்
ஸ்ரீஹபொவெநிநிநிதம்|ஹாயாம்பரபெவெநிநி ||க||

ஸொஃதுதெவ்வாநுகாரோநுவஹ|ப்ரஹ்மணாவீபஸிதெதி|தலூ
 உரவணதலூபாநுகாரோநுவஹ| | நுகாரோநுவஹ| | வாவொ
 நமஃ | சுமெநாராவம் | சுமெநாராவம் | ப்ரஹ்மணாவீபஸிதெதி | ஓஷயீ
 ஸொஃதுதெவ்வாநுகாரோநுவஹ || ௨ ||

ஸவாவஷஷபாருஷோநூவாயிர் | தவெய்யுரெவரிரர் | சுயந்த
 க்ஷிணம்பகக் | சுயதூதரவகக் | சுயதூதா | உதம்பாஹ்வதிவா | த
 வெய்யுரெவரெகாவதி | உதிபயரோநாவாக் ||

మారిఁపిమ్మ సహవావనము । సహనాభునక్షు । సహచిర్యంకరవాచనా । తేజస్వివాచనీత
 మస్తుమావిద్విషావనా । ఓంక్యాంతికాంతిక్యాంతిః । బ్రహ్మవిదాబ్రహ్మ తదేవాభ్యుక్తా । సత్యం
 జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మ । యోవేదగ్రహితం గుహాయాంపరమేవోక్తమ్ ॥ ౧ ॥

సాక్షాత్ సవాకాకామకాసహా । బ్రహ్మజావిభక్తితేజఃప్రద్యాద్వాసికప్రదాత్సనఆకా
శస్సంభూతః । ఆకాశాద్వాయూః । వాయూరగ్నిః । అగ్నేరామః । అద్భ్యుపపత్తిః । పృథివ్యా
ఓషధయః । జివధీభోగీశ్వం । అన్నాత్పురుషః ॥ ౨ ॥

సవావీపపురుషస్సరసమయః । తస్యైవమేవశిరః । అయందక్షిణఃపత్నః । ఆయముత్తరః
పత్నః । అయమాత్మా । ఇదంపుష్పంద్రతిక్ష్ణా । తదస్యైవశ్శ్లోకాభవతి ॥

(ப ம) நள - ஓஷன ஆசிரியன் ஆகிய நமமிருவாகளையும், ஸஹ - ஓரேகாலத்தில், சுவது - பரமமலிததையானது காபபாறமடமும், நள - நமமை, ஸஹ - ஓரேகாலத்தில், ஸுநகூ - பரமமத்தை யனுபவிக்கும்படி செய்யபட்டும், (ரூ) ஸுநகூ - காபபாறமடமும், வீயு - பரமமலிததைக் குரிய சாமாததியத்தை (ரூ) வீயு - பயனை சீக்கிரம் விளைவிக்கும் சாம ரத்தியத்தை, ஸஹ - ஓரேகாலத்தில், கரவாவவெஹ - செய்யக்கடவோ மாக, நள - நமமிருவாகளுடைய, கயீதம் - ஒதப்பட்ட வேதமானது, தெ ஜ்ஜி பயனை விளைவிக்கிறதாக, சுஷு - ஆகட்டும், ரிவிவிஷாவவெஹ ஓருவாக்கொருவா தவேஷத்தை யடையக்கடவோமல்லோம், விஷாநாம் - (பரமமலிததைக்குண்டாகிற தடவகலகளுக்கும்), ஸாநி - முடிவானது, (சுஷு - உண்டாகட்டும்), ஸ்ரஹவி - பரமமத்தை யறிந்தவன், வரூ - உயாந்த பரமமத்தை, சூவாநி - அடைகிறான், (ரூ) ஸ்ரஹவி - பரமம ததை தியானிக்கிறவன், தசீ - முனவாகயத்தின் பொருளில், வன்ஷா-இந்த ருக்கானது, சுஷுநா - ஒதப்பட்டது, தசீசுவி-மேலவாக்கியத்திலகூறிய பரமமத்தைக் குறித்து, வன்ஷா - இந்த ருக்கானது, ஐதூ - சொல்லப்பட டது ஸ்ரஹ - பரமமமானது, ஸகூ - விகாரமுள்ள வஸ்துக்களைக் காட் டிலும வேறுபட்டது ஜூநம் அறிவிலலாத வஸ்துக்களைக் காட்டிலும வேறு பட்டது, சுநநி-முடிவுள்ள வஸ்துக்களைக்காட்டிலும வேறுபட்டது, (ரூ) ஸகூ - எப்பொழுதும் ஒரேவடிவுள்ளது, ஜூநம் - எப்பொழுதும் சுரு ககபிலலாத வறிவையே வடிவாகவுடையது சுநநி-முடிவிலலாதது, வரூ செ - இருதயத்திலிருக்கிற, வெஜாநி - ஆகாயத்திலிருக்கிற, மூஹாயா - அறிவில், நிகிநி - வைக்கப்பட்டிருக்கிற பரமமத்தை, யி - எவன், வெடி - அறிகிறேன், ஸி - அவன், விபுநிதா - எல்லாவற்றையு முண ாந்த, ஸ்ரஹணா-பரமமரூபத்தினால் அதாவது எல்லாவற்றையு முணாந்த பரமமத்துடன் ஒன்றாய், ஸஹ - ஓரேகாலத்தில், ஸவடாநு - எல்லா, கா ரிநு - இஷ்டமான சுகங்களை, சுஸூ - தெ - அனுபவிக்கிறான், (ரூ) சுநநி- விஷ்ணுவை, மூஹாயா - இருதயகுழையில, நிகிநி - வைக்கப்பட்டவ னாக, யி - எவன், வெடி - அறிகிறேன், ஸி - அவன், வரூசெவெஜாநி - பரமமத்தில, விபுநிதா - எல்லாமுணாந்த, ஸ்ரஹணாஸஹ - பரமம ததேதாடுகூட, ஸவடாநு - எல்லா, காரிநு - அந்த பரமமத்தின் குணங்க ளையும், சுஸூ - தெ - அனுபவிக்கிறான், உதி - என்று (இருக்கு சொல்லப்பட டது), கலாஸிவெ வந்தஸாசி - மேற்கூறிய பராமமணத்தினால் சுருக்க மாயும் மந்திரத்தால் விரிவாயும் சொல்லப்பட்ட, சூதநி - பரமமத்தினிட த்தில நின்றும், சூகாஸி - ஆகாயமானது, ஸுஸூ - உண்டாயிற்று,

சூகாமாஸ - ஆகாயத்தில் நின்றும், வாயு - காற்றானது, ஸம்ஹதஃ - உண்டாயிற்று, வாயு - காற்றினிடத்தில் நின்றும், சுபி - நெருப்பானது, ஸம்ஹதஃ - உண்டாயிற்று, சுமெ - நெறுப்பினிடத்தில் நின்றும், சூவ - ஜலம், ஸம்ஹதஃ - உண்டாயிற்று, சுஸஹ - ஜலங்க ளிய நின்றும், வு - பூமியானது, ஸம்ஹதஃ - உண்டாயிற்று, வுயிஷு - பூமியில் நின்றும், ஒஷயபா - கொடிசெடிகள், ஸம்ஹதஃ - உண்டாயின, ஒஷயஹ - கொடிசெடிகளில் நின்றும், சுந் - உணவானது, ஸம்ஹதஃ - உண்டாயிற்று, சுநா - ஆகாயத்தில் நின்றும், வு - புருடன, ஸம்ஹதஃ - உண்டானான், வு - அந்த இந்த, வு - புருஷன், சுநாஸயி - ஆகாயத்தில் சாரமான பாகத்தால் உண்டானவன், சு - அந்த புருஷனுக்கு, உ - இதை கண்ணால் காணப்படுகிறதலை தானே, பி - தலை, சு - இதை வலது கையானது, உ - வலது, வ - இறகு, சு - இதை இடது கையானது, உ - இடது, வ - இறகு, சு - இதை சரீரத்தின் இடைப்பாகம் அதாவது நரிகு மேலும் கழுத்துக்குக் கீழுள்ள பாகம், சு - ஆதமா, உ - இந்த நரிகுக்கு கீழ்பாகமானது, வு - ஆதாரமான, வு - வால், த - மேற்கூறிய பொருளில், வ - இதை, வு - மந்திரமும், வ - இருக்கிறது

(௪௪௦ - ௫௦) முன் சீகாவலலியில் அறியப்பட்ட பரமமலிதத்தைக்கு உண்டாகிய விகாங்களுடைய சாந்தியைக் குறித்து பராரத்தனை செய்யப்பட்டது இப்போது இனி போதப்போகிற பரமமலிதையினுடைய விகாங்கதியைச் சாந்திச் சாந்தி யென்கிற வரையிற் கூறுகிறது ஸமலிதையில் செய்யவேண்டிய நியானங்களைச் சொல்லி பிறகு வயாக்ருதி வழியாக ஸவாராஜ்யம் என்கிற பலத்தினுலேயும் ஆனமாவின் ஞான முண்டாகுமென்று சொல்லப்பட்டது அதினால் சமசாரத்திற்குக் காரணமான வகையானமகூட வீருத்தலால் மேற்கூறிய வகையானம் வேறுடன் பிடுங்கப்பட்டதாகாது ஆகையால் மேற்கூறிய வகையானம் வேறுடன் போகும்பொருட்டு எல்லா பேதங்களும் ஒழிந்த பரிசுத்தமான ஆதமாவின் உபாஸனம் சொல்லப்படுகிறது அதில் "பரமமலிகாபோதி பரம" என்கிற வாக்யத்தால் பயன் துதை யடைகிறவன் இதை யடையவுபாயம் இவை யென சுருக்கச்சொல்லப்படுகின்றன இதில் பரமமலிதையிற் பரமமலிதையிற் யடைகிறானென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது பரமமானது எல்லாவிடத்திலும் நிறைந்த தென்றும் எல்லாவஸ்துக்களுடனும் பேதயிலாததென்றும் மேலசொல்லப்போகிறது அடைகிறான் என்பது தனையொழிய அடையும் வஸ்து வேறு இருந்தாலன்றோ சொல்லக்கூட எல்லாவிடத்திலும் நிறைந்த கலத்திருக்கும் வஸ்துவை யடையவேண்டுவதி லிலையே ஆகையால் இவரு அடைகிறான் என்பது கூடுமோவெனினில் அடைகிறான் என்பது பாககிறான் என்கிற பொருளை எடுத்துக்கொள்ளுகிறதாலால் பரமமலிதையிற் பரமமலிதையிற் நிறைந்திருப்போதிலும் சரீரத்தையே ஆதமாவாகப் பிரமித்து அதினால் தன்னுடைய தன்மையும் பரமமலிதையிற் தன்மையும் உள்ளபடி யறியாத விவன்மேற சொல்லப்போகிற நியானத்தைச்செய்து, அதினால் பரமமலிதையிற் பரமமலிதையிற்

சொல்லத்தட்டிலில் மேழ்சொன்ன பரமமத்தின் ஸவரூபத்தை விவரித்துச் சொல்லவும் பரமமத்தை தன்னுதன் வேறுபடாததாகத் தியானமசெய்யவேண்டுமென்று சொல்லவும் அப்படி தியானம் செய்து பரமமத்தை யடைகிறதென்று சொல்லப்பட்ட பயனுமசுமசாரங்கனையும் அதற்குக் காரணமான ஆவித்தையையும் நீங்கு பரிசுத்தமான பரமமத்தின் ஒன்றாகுதலே யென்று சொல்லவும், மேல இருக்குககளஉத்களிகப்படுகின்றனசதயம் ஞானம் அனந்தம் , என்கிற மூன்று பதங்களும் பரமமம் என்கிற பதத்திற்கு விசேஷணங்கள் ஆதலால் விசேஷணங்கள் பெரும்பாலும் தன்னுடைய விசேஷயத்தை அதின் ஒரேசாதிபாயன் வஸ்துக்களில் நின்றும் வேறுபடுத்தும் தன்மையுள்ளன அதெப்படி யென்றால், கறுத்ததாமரை இங்கு கறுத்த என்கிற விசேஷணம் தன்னுடைய விசேஷயமான தாமரையை அதின் ஒரேசாதிபாயிய வெண்டாமரை செந்நாமரை முதலிய தாமரை வாகங்களாக் காட்டிலும் வேறுபடுத்திக் காண்பிக்கிறது அதெப்படியே இங்கும் ஒரேசாதிபாயிய பரமமம் அனேக மிருந்தாலல்லவோ ஸதய முதலிய பதங்கள் விசேஷணமாய்க்கொண்டு பரமமத்தை யதின் வாககத்தில் நின்றும் வேறுபடுத்தும் பரமமம் ஒன்றே யாதலால் இவ்விசேஷணங்கள் வீண் அல்லவோவென்னில் பாமமம் ஒன்றாயிருந்தபோதிலும் அந்த யறியாதவன் பரமமம் எவ்விதமாக இருக்குமென்று வின்வில் அந்த பரமமத்தின் அடையாளத்தைச் சொல்லியதைத் தெரியப்படுத்தவேண்டுமல்லவோ எப்படியெனில் துகாயம் ஒன்றேயாகிலும் இடைவெளியாயிருப்பது ஆகாயமென்று அதின் அடையாளத்தைச் சொல்லித் தெரியப்படுத்தும் வண்ணமாக இங்கும் பரமமத்தின் அடையாளங்களைச் சொல்லித் தெரியப்படுத்துகிற தாதலால் வீண்ல்ல இங்கு ஞானமென்றால் அறிவுமென்று அநாதம் ஆதலால் அறிவே பரமமமென்று சொல்லப்பட்டது அதசரியல்ல என்னில் “தஸ்மாத்வாத்ஸமாநாத்மநஃ” என்றும் “ஏதமாநாதம்யமாத்மாநமுபஸுமகராமதி” என்றும் “ததஸுருஷ்டவாததேவாநஃபராவஸாத” என்றும் பரமமத்தை ஆதமாவாக் வோதப்படுதலாலும் ஆத்மாவே யறிகிறவன் என்று உலகத்தில் வழங்கி வருதலாலும் “ஸோகாமயத்” என்று ஆசைப்படுகிறதாக்சொல்லியிருத்தலாலும் அறிகிறவனே யாசைப்படுகிறவனானதாலும் ஞானம் என்று சொல்லுகிறது “ஞஞ” என்கிற தாதுவின் பொருளாதலால் தாதுவின் பொருள்களெல்லாம் கருவிகளால் செய்யப்படுதலாலும் ஆதலால் பரமமத்தை அநித்யமென்று சொல்லவேண்டி வருமாதலாலும் தாதுவின் பொருள்கள், தனது கருவிகளுக்கு வசப்படவேருமாதலால் இங்கு ஞானத்தை பரமமமென்று சொல்லி பரமமம் வேறுவஸ்துவுக்கு வசப்படவேண்டி வருதலாலும் அறிகிறவனேயே பரமமமென்று சொல்லவேண்டுமென்னில் மேற்கூறிய தாதுவின் பொருளாக்சொல்லப்பட்டவறிவும் பரமமமென்று சொல்லப்பட்டஅவறிவும் வேறுபட்டதாதலால் பரமம் அநித்யமாகவும் ஒன்றுக்கு வசப்பட்டதாகவும் ஆகவேண்டுமெனில் அதாவது கண் முதலிய வைமபுலன்களின் வழியாய் வெளியில் பரவி யந்தநத் வஸ்துக்களின் உருவமாயத் தோற்றுகிற அறிவாகிய தாதுவின்பொருள் பரமமமோ சூரியன் ஒளிபோல எப்பொழுதும் குணமல்ல பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும்படி அதற்கு வேறு கருவிகள் வேண்டுமெனில் அந்த அறிவு மிகவும் சூக்ஷ்மமாதலால் அதற்குப் புலப்படாத வஸ்துக்கள் எப்பொழுதுமில்லை ஆதலாலது எல்லாவற்றையும் அறியும் தன்மையுள்ளது அப்படியே சுருதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது “அபாணிபாதோஜ்வலோகருஷீதாபரயதயசக்ஷுஸஸுரருணோதயகாண்ஸவேததிவேதயமநசதஸயாஸதிவேகதாதமாநஃயகரயம்புருஷமம்ஹாநதமயிதி” என்றுப “நஸிவிஞ்ஞாதாவிஞ்ஞாதோவிபரிஸோபோவிதயதே” என்றும் அனந்தமென்றால் முடிவில்லாதது என்று பொருள் அது மூன்றுவிதம் இடத்தால் முடிவில்லாததென்றும் காலத்தால் முடிவில்லாத

தென்றும் பொருளால் முடிவிலலாததென்றும், இடத்தால் முடிவிலலாதது ஆகாயம் எனெனில் எல்லாவிடங்களிலும் நிறைந்திருத்தலால் அப்படியே பரமமமம் காலத்தால் முடிவிலலாதது பரமமம் எல்லா வஸ்துக்களும் முநதியிலலாமல் ஒருகாலத்தின உண்டாகிய தாதலால் காலத்தால் முடிவுபெற்றவைகள் பரமமமோ ஒன்றினாலும் உண்டாகப்படுமால் எப்பொழுதும் ஒரேவிதமாக விருத்தலால் காலத்தால் முடிவிலலாதது அப்படியே பொருள்களால் முடிவு இல்லாததும் பரமமமே பொருளினால் முடிவாகுமாதலால் மறறொரு பொருள்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்டிருக்கை எல்லா வஸ்துக்களும் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டிருத்தலால் பரமமம் ஒன்றே எல்லாவஸ்துக்களாக விருத்தலாலும் அதவே பொருளினால் முடிவிலலாதது அப்படியே “வாகாரமபணமவிகாரோ நாமயேயம்முருத்திகேதயேவஸுதயம், ஸுதேவஸுதயம்” என்கிற சுருதிகளினால் எல்லா வஸ்துக்களும் பரமமத்தினிடத்திலிருந்து உண்டானவைகளாதலால் அதைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவைகளல்லவென்றும் பரமமமொன்றுமே நிஜமென்றும் மற்றவைகள் பொய்யென்றும் ஏற்பட்டிருக்கிறது மேலஞான ஸ்வரூபியான பரமமத்தைக் காண்பிவைத்த மரு முதலில் கிளையக்காட்டி அநிவ்விதமாக சந்திரனைக்காட்டுவதுபோலீ நாம இது காலம் வரையில் ஆதமாவென்று பரமித்திருந்த சரீரத்தை முற்படக்கூறி உளளிருக்கும் மேனமேனும் குணநகன்களான வஸ்துவைக் காண்பித்துக்கொண்டு போகிறது

(ரா - ஹ) உயாத பொருளான பரமாதமாவையும் அவனை யடைவதற்கு இது மான வுபாயமும் மனிதர்களுடைய பேறும் ஒதப்படுகிறது இந்த ஆனந்தவல்லியில் இதில் “பரமமவித” என்கிற விடத்தில் “ஆவருத்திரஸுருதுபதேஸாத” என்கிற வதி கரணத்தில் சொல்லிய நியாயத்தால் பரமமத்தை யறிந்தவனென்றால் பரமமத்தைத் தியானம் செய்வதென்றே யாததம் இங்கு பரமமம் அநிவ் அறிவு அடைகிறது அடையவேண்டிய பொருள் இன்னுளும் இவ்வாகியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற தல்லவோ அவைகளில் “பரமம்” என்கிறது என்ன? அநிவ் அறிவு எப்படிப்பட்டது? அடைகிறது எவ்வண்ணமாக? அடையவேண்டிய வஸ்து எமமாதிரியானது? என்கிற கேள்விகளுக்கு மறுமொழியுரைக்க மேலமந்திரம் கூறப்படுகிறது இதில் “ஸுதயம்” என ஞால் எப்பொழுதும் ஏரோமாதிரியாக இருக்கிறது என்று பொருள் இதனால் எப்பொழுதும் மாறிமாறியிருக்கு முருவத்தையுடைய வறிவிலலாத வஸ்துக்களிலும் அவைகளோடே சோந்திருக்கிற பததா என்கிற ஆதமாககளிலும் பரமமத்திரகு ஆதாவது பரமாதமாவுக்கு வேறுபாடுதோற்றுகிறது அந்த வஸ்துக்கள் வெவ்வேறு பெயர்களை யடையத்தக்க வெவ்வேறு மாறுதல்களை யடைகின்றனவாதலால் அவைகள் ஸுதயமென்று சொல்லத்தக்கவைகளல்ல “ஜஞாநம்” எனபது எப்பொழுதும் குறுகாமல் எல்லா வஸ்துக்களிலும் வியாபித்த அறிவையே குணமாகவும் உருவமாகவுமுடையவென்றும் சொல்லுகிறது இதனால் சிலகாலம் சமசாரமண்டலத்திலிருந்து பிறகு மோக்ஷத்தை யடைந்த முததரென்று சொல்லப்பட்ட ஜீவர்கள் வேறுபாடு தோற்றுகிறது அவர்கள் முகதியடைந்திருக்கும் காலத்தில் எல்லா வஸ்துக்களிலும் வியாபித்த ஞானத்தையுடையவர்களாக விருத்தபோதிலும் எப்பொழுதும் அப்படிப்பட்ட ஞானத்தையுடையவர்களல்ல சமசாரத்தில் இருந்தகாலத்தில் செயவினைகளால் அவர்கள் அறிவு குறுகியிருத்தலால், “அநந்தம்” என்கிறது உருவத்தாலும் குணங்களாலும் முடிவிலலாதது எனபது இதனால் மேற்கூறிய பததா முகதா என்கிற விருவகைப்பட்ட ஜீவர்களைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவர்களான நித்தியா என்று சொல்லப்பட்ட ஜீவர்களைக்காட்டிலும் வேறுபாடுதோற்றுகிறது அவர்கள் குணங்களால் முடிவுபெற்றவர்கள் பரமாதமாவின் குணங்களில் குறைந்த குணமுடையவர்களாதலால் இங்கு அநந்தம் எனபது மூவகைப்பட

(ப - ம) யார்காங்கு - எலலா, வுபிலீ - பூமியை, ஸ்ரிதா - அடைந்திருக்கிற, ப்ரஜா - ஜனகமம் ஸதாவாம் என்று சொல்லப்பட்ட பிரஜைகள், சுந்நாபெயி - அனாததில நினைதனோ, ப்ரஜாபெகை - உண

டாகிஸ்டிராகள, ஸெயா - அபபடியுண்டான பிறகு, ஸெந்நெடுவ - அன்னத
 தினிலே தானே, ஜீவகி - சீவிககிராகள, ஸய - அபபடி சீவிகத பிறகு,
 ஸகை - ஜீவதசையின முடிவில, ஸநக - இநத அன்னததை, ஸவியகி -
 ஸயிகுமிடமாகச சேருகிராகள, ஸமி யாதொரு காரணததால, ஸந -
 அன்னமானது, ஸகைநா - உலகத்திலுள்ள வஸதுககருகருள, ஸெஜெஷ -
 சிரேஷ்டமானதோ, தஸாச - ஆதலால, ஸவெஷஷய - எலலாவதிற
 கும மருநதாக உயு - சொலலப்படுகிறது பெ - எவாகள, ஸந -
 அன்னததை, ஸப - பரமமமாக, உவாஸத - தியானம செய்கிராக
 ளோ, தெ - அவாகள, ஸவ - எலலா, ஸநெவெ - போகய வஸது
 வைததானே, ஸப - அடைகிராகள, ஸமி யாதொரு காரணததாலே,
 ஸந - அன்னமானது, ஸகைநா - உலகத்திலுள்ள வஸதுககருகருள,
 ஸெஜெஷ - உயாதததோ, தஸாச - ஆகையாலே, ஸவ - எல
 லாவதிறகும மருநதாக, உயு - சொலலப்படுகிறது (ரு) ஸமி -
 யாதொரு காரணத்தினிலே, ஸந - அன்னமானது, ஸகைநா - ஆகா
 ளம் முதலிய பஞ்சபூதங்கருகருள, ஸெஜெஷ - உயாதததோ, தஸாச -
 ஆகையாலே, ஸவ - சகலமான வோஷதிகளில நினமுண்டான
 தாக, உயு - சொலலப்படுகிறது ஸநாச - அன்னததில நினமும,
 ஸகைநா - பிராணிகள, ஜாபதெ - உண்டாகிறதுகள, ஜாநா - உண்
 டான வஸதுககள, ஸெந்ந - அன்னத்தினிலே, வய - விருத்தியடை
 கிறதுகள, (ஸகைநா - பிராணிகளாலே), ஸகைநா - புசிககப்படுகிறது,
 ஸகைநா - பிராணிகளை, ஸகைநா - புசிககிறது (அதாவது மரணமடைவிகி
 து), தஸாச - ஆகையாலே, த - அநத வன்னமானது, ஸநகை - அன
 னம் எனது, உயு - சொலலப்படுகிறது தஸாநாவன தஸாச -
 அநத இநத, ஸநரஸஸியாச - அன்னரஸமயமென்று சொன்ன பரமமததிற
 காடடியும், ஸந - வேறுபட்டும், ஸகைநா - உளருமிருக்கிற, ப்ராணிய -
 வாயுருபியானவன, ஸகைநா - பரமாதமா, வஸஷ - இநத வன்னமயமானது,
 தெந - அநத பராணமயனாலே, வஸ - நிறைந்தது ஸ்வாவனஷ -
 அநத இநத பராணமயனானவன, ப்ராணஷலியவனவ - புருடாகளின ஆகி
 ருதியுள்ளவனதான, தஸா - அநத வன்னமயனுடைய, ப்ராணஷலியதா -
 ஸந - புருஷாகிருதியாயிருத்தலை யனுஸரித்து, ஸய - இநத பராணமயனா
 னவன, ப்ராணஷலிய - புருஷாகளின ஆகிருதியுள்ளவன, தஸா - அநத
 பராணமயனுக்கு, ப்ராணவனவ - பிராணவாயுவே, ஸிரா - தலை, ஸநா -
 வியானனானவன, ஸகைநா - வஸது, வகை - பாசவம், ஸவாநா - அபான
 னானவன, உதா - இடது, வகை - பாசவம், ஸகைநா - ஆகையானது,
 ஸகைநா - ஆதமா, ப்ராண - பூமியானது, ப்ராண - ஆதாரமான, ப்ரா

ప్రాణం దేవాతమప్రాణంతి । మనుష్యో వశవశ్చయే । పాపిశోహిభూతానామాయాః ।
తస్మాత్సర్వాయామమచ్యుతే । శర్వమేవతతయార్యంతి । యేప్రాణంబ్రంహణోపా సతే । ప్రాణో
హి భూతానామాయాః । తస్మాత్సర్వాయామమచ్యుతభితిత్యైవపవిత్రాకీరణతా । యః పూర్వస్థః ।

(ப - ம) ஷெவாஃ-அகதிமுதலிய தேவாகளும், பெ எத, பிநுஷூரஃ மனிதர்களோ, பஸ்யநு-பககருமோ, (தெ-அவாகள), பூரணம்-பராணவா யுவை சுநுபூரணணி - அனுசரிதது ஜீவிக்கிறார்கள், ஹி - யாதொரு காரணத்தினாலே, பூரணம் - பிராணனுனது, ஹிதாநாம் - பிராணிகளுக்கு, சூயஃ - ஆயுளோ, தஸாஸ - ஆதலால், ஸவ்யாயுஷம் - எல்லார்க்கு மாயுளாக, உயுதெ - சொல்லப்படுகிறது பெ - எவா, பூரணம் - பராணவாயுவை, பூஷம் - பரமமமாக, உவாஸதெ - தியானம் செய்கிறார்களோ, தெ - அவாகள, ஸவ்யம் - பூரணமான, சூய-ரெவ-ஆயுளைத்தானே, யகி-அடைகிறார்கள், ஹி - யாதொரு காரணத்தாலே, பூரணம் பராணனுனது, ஹிதாநாம் - பராணிகளுக்கு, சூயஃ - ஆயுளோ, தஸாஸ - ஆதலால், ஸவ்யாயுஷம் - எல்லார்க்குமாயுளென்று, உயுதெ - சொல்லப்படுகிறது உதி - என்று, தஸு - அந்த பராணனுக்கு, ஸஷம் இந்த, ஸாரீரவஸ - சரீரத்திலிருக்கும் பராணன்களே, சூதா - ஆதமா, யம் யாதொரு ஆதமாவானது, வஹீரஸு - முன்னன்னமய பரமமத்திற்கோ, தஸாஸவாஸ-தஸாஸ பூரணபாஸ - அந்த இந்த பராணமயனைக் காட்டிலும், சுநுஃ வேறுபட்ட, சுஹீரம் - உள்ளிருக்கும், சூதா ஆதமாவானது, பிநொயம் மனது ரூபியானது, ஸஷம் - இந்த பராணமயமானது, தெந-அந்தமனோமயனாலே, வஹீரம்-நிறைந்தது ஸவாவஸஷம்-அந்த இந்தமனோமயனுனவன, பூரூஷவியவஸவ - புருஷாகருதியுள்ளவனதான், தஸு - அந்த பராணமயனுடைய, பூரூஷவியதாம் - புருஷாகருதியாயிருக்கும் தன்மையை, சுநு அனுஸரிதது, சுயம் - இந்த மனோமயனும், பூரூஷவியம் - புருஷாகருதியுள்ளவன, தஸு அந்த மனோமயனுக்கு, யஜு-ரெவ-யகாவேதமே, ஸிரஃ - சிரசு, பிசு - ருகவேதமானது, டிஷிணம் - வலது, பக்ஷம் - பக்கம், ஸாபி - சாமவேதமானது, உதூரம் - இடது, பக்ஷம் - பக்கம், சூஷிஸம் - வேதத்தின் பராமமணமென்கிற பாகமானது, சூதா - ஆதமா, சுயவ்யாயுமிரஸம் - அதாவா என்றும் அங்கிரா என்றும் சொல்ல

తస్యపురుషవిధతాం అస్వయంపురుషవిధః । తస్యక్రద్వాఃకర్మః । ఋతేషుషిణావశ్చః । సత్యముక్షరఃపశుః । దయాగతత్వా । మహాపుష్పంబ్రతిష్ఠా । తదప్యేషన్లోకాభవతిఅనుః ॥ ౪॥

(11 - ம) யத்ரு - யாதொன்றிளித்ததில், வாஹி - வாகனங்களானவை
 ன, பந்தலாவஹ - மனதுடனகூட, சுபுராஹி - முடிவையடையாமல்,
 நிவத்யுஷெ - திருமபுகிறத்களோ, ப்ரஹ்மண - பரமமந்தினுடைய, சூந
 னு - ஆனந்தத்தை, விபிரா - அறிந்தவன், கஹாஹம் - ஒருக்காலும், மஹி
 ஹெதி - பயப்படுவதில்லை உதி - என்று, தஸ்ய - அந்த பாரணமயனுக்
 கும, வஹ் - இந்த, ஸாரீரவனவ - சரீரத்திலிருக்கிற மனதுதானே,
 ப்ரஹ் - ஆதமா, ய - யாதொன்றானது, வஹ் - முன்கூறப்பட்ட பிரா
 ணமபயன்களோ, க்ஷாஸ்வாவனக்ஷாஸ - அந்த இந்த, லெநாபியாஸி-மனோ
 மயீநாக காடடி லும், சுநு - வேறுபட்ட, சுஹ் - உளளிருக்கிற, சூதா -
 ஆகமாவானது, விஜ்ஞாநபி - நிச்சயரூபமான அறிவு, (10) விஜ்ஞாநபி -
 அறிவுவகாடடி லும் வேறுபட்ட ஜீவன், கெந - அந்த விஞ்ஞானமயனுடே,
 ப்ரஹ் - இந்த மனோமயன், வஹ் - நிறைந்தவன், ஸ்வாவஹ -
 ஸ்ரீர இந்த விஞ்ஞானமயனுவன், வு - ஷலியவன் - புருஷனுடைய
 புருவமுள்ளவன்தான், கஸ்ய - அந்த மனோமயனுடைய, வு - ஷலிய
 புருஷனுடைய உருவுள்ள தன்மையை, சுநு - அனுஸரித்து, சுபுர,
 இந்த விஞ்ஞானமயனும், வு - ஷலிய - புருஷனுடைய உருவுள்ளவன் -
 கஸ்ய - அந்த விஞ்ஞானமயனுக்கு, ஸ்ரெஷ்வ - சிரத்தைதானே, ஸ்ரீ -
 பிரம், பி - மெய்யான சபதமே, க்ஷிண - வலது, வக்ஷ - பகதம்,
 வக்ஷ - அந்தத்தின் மெய்யானது, உத் - இடது, வக்ஷ - பகதம்,
 யொம் - சமாதானமானது, (11) யொம் ஒத்தொத்தாய்ந்த -
 என்று சொல்லப்பட்ட அறிவு, சூதா - ஆதமா, லஹ் - மகான் என்று சொ
 ல்லப்பட்ட ததவமானது, (12) லஹ் - மேற்கூறிய யோகத்தின் விரோதி
 னாத கடுக்கும் சாமாததியம், ப்ரஹ் - ஆதாரமான, வு - வால்,
 கஸி - அந்த வாதத்தின், வஹ் - இந்த, ஸ்ரோகோவி - சுலோகமும்,
 ஹதி - இருக்கிறது

(10 - ஹ) மனோமயனு ஆதமாவை அறியவும் சொல்லவும் வேண்டுமென்று
 முதலியவர்களை யாதலாலும் தன்னைத்தானறிய நிலமில்லாமையாலும், மேற்கூறிய மனோ
 மய - வாகனமும் மனதுக்கும் நிலமில்லாதவனென்று சொல்லுகிறது மேற்கூறிய
 பிராணதிறகுப் பயனுண்டான ஆனந்தத்தை யறிகிறவன் காப்பவாஸம் முதலிய துன்பங்க
 ளுக்குப் பயப்பட்டு என்று சொல்லுகிறது மனோமயனு ஆதமாவேதவகையின் உருவ
 மொன்று சொல்லப்பட்டதால், அந்தவேதவகையின் உண்மையான அறிவையே விஞ்ஞான
 மயமென்று சொல்லப்படுகிறது அது மனதின் செயலானதால் மேல இந்த விக்யான
 மயவகையின் செய்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது வேதவகையின் பொருள்களை
 முடிவாக அறியாத யக்யமசெய்யவேண்டுமென்பதை கினைத்து, இப்படி முடிவான அறி
 வுடையவனுக்கு ஒவ்வொரு காரியத்திலும் சிரத்தை முற்பட்டதாகையால் அதைச் சிரமா
 கவும் சமாதானமுள்ளவனுக்கு அங்கமாக சிரத்தையிருந்தால், உண்மையான பொருளை
 யறிய சக்தியுண்டாகுமாதலால், யோகமென்கிற சமாதனத்தை ஆதமாவாகவும் மகான்

கஜி-காரியங்களை, தநு-தெவிவ செய்யவும் செய்கிறது ஸ்வெ -
 எல்லா, ஹெவா - தேவாசனம், ஜெ-ஜெ - எல்லாக்காரியங்களுக்கும் மு-
 னையான, விஜா-மே - மேற்கூறிய அறிவையே, ப்ர-பரமமமாக, உ-
 ஸ்வெ - தியானம் செய்கிறார்கள், (ர-ர) ப்ர-பரமமென-பரமம் என்று
 சொல்லப்பட்ட பாகருநியைக்காட்டி து முயாந்ததான, விஜா-மே - ஜீவனை,
 உ-ஸ்வெ - தியானம் செய்கிறார்கள், விஜா-மே விஞ்ஞானத்தாத, ப்ர-
 பரமமமாக, வெ-வெ - அறிவானே யானால், த-த - அந்த தியானத்
 தில் நின்றும், த-த - திவ்ய - பிசகாமவிருப்பனையானால், ர-ர -
 உ-உ - உடலில், வா-வ - பாவங்களை, ஹி-ஹி - விட, (ர-ர) ர-ர - உ-
 லானது, (வ-வ - த-த - திருக்கும் காலத்திலேயே), வா-வ - பாவ
 ன்களை, ஹி-ஹி - விட, ஸ-ஸ - எல்லா, கா-கா - சுகங்களை, ஸ-
 ர-ர - அனுபவிக்கிறான், த-த - எனது, த-த - அந்த விக்யானமயனு
 க்கு, வ-வ - இந்த வானந்தமயனதானே, ர-ர - சரீரத்தினுண்டான,
 ர-ர - ஆதமா, ய-ய - யாதொருவன், உ-உ - முன் விஞ்ஞானமயனு
 க்கு ஆதமாவோ, த-த - த-த - அந்த இந்த, விஜா-மே -
 விக்யானமயனைக் காட்டிலும், த-த - வேறுபட்ட, த-த - உள்ளிருந்
 திரு, ர-ர - ஆதமாவானவன், த-த - ஆனந்தமயனென்று பெயர்
 கொண்டவன், த-த - அந்த வானந்தமயனாலே, வ-வ - இந்த விக்யான
 மயன், உ-உ - நிறைந்தவன், ஸ-ஸ - எல்லா, வ-வ - அந்த இந்த வானந்தமய
 னும், ர-ர - புருஷனுருவமுள்ளவனதான், த-த - அந்த
 விஞ்ஞானமயனுடைய, ர-ர - புருஷனுருவமுள்ள தன்மை
 னாய், த-த - அனுஸரித்து, த-த - இந்த வானந்தமயனும், ர-ர -
 புருஷனுருவமுள்ளவன், த-த - அந்த வானந்தமயனுக்கு, ப்ர-
 இஷ்டவஸ்துகளைப் பாகுகிறதாலுண்டான சுகமே, ர-ர - தலை, ர-
 அந்த யடைவதாலுண்டான சுகம், த-த - வலது, வ-வ - பக்கம்,
 ர-ர - மேற்கூறியப் பிரியவஸ்துவை இஷ்டப்படி யுபயோகப்படுத்து
 வதாலுண்டான சுகம், உ-உ - இடது, வ-வ - பக்கம், த-த - மிகுந்த
 சுகமானது, ர-ர - நெய், ப்ர-பர - பரமமானது, ப்ர-
 மான, ர-ர - வால், த-த - அந்த வாதத்திலு, வ-வ - இந்த, ர-
 வி - சுவோகமும், ஹி-ஹி - இருக்கிறது

(ர-ர - ஹி) எல்லா மனிதர்களும் எல்லாக் காரியங்களை முற்படவறிந்து சிந்த
 தையுண்டாய் பிறகு செய்கிறார்களாகையால், எல்லாக் காரியங்களுக்கும் அறிவே முதன்
 மையான காரணம் ஆகையால் ஞானத்தையே பரமமமாக எவன் தியானிக்கிறானோ
 அந்த அறிவைவிட அன்னமயானிகளில் ஆதமாவென்கிற அறிவைச் செலுத்தாமலிருக்கி
 றானோ அவன் தலையில் பிடித்த குடைபை எடுத்தால் அதின் கீழில் தன்னடிமே நீண்டு

வதுபோல, சரீரமே ஆதமாவென்கிற எண்ணம் நீங்கிப்படியால் அதிலுண்டான பாசம் தானே நீங்கி அந்த பாவங்களைச் சரீரத்திலேயேவிட்டு ஞானமயமான பரமமததோடொன்றாய் எல்லா சுகந்தங்களையும் மூலப்படுத்தி அந்த விஞ்ஞானமயமான ஆதமாவைக் காட்டிலும், உளவிற்குகிறவன் ஆனந்தமயன் என்று பெயர்கொண்ட ஆதமா இங்கு ஆனந்தமயனென்றது பரமமததையன்று ஏனெனில் (மய) என்கிற விருத்தியிருத்தலால் அந்த விருத்தியும் ஒன்றிலிருந்து உண்டானதை (ஆனந்தமய) என்கிற இடத்தில் அனைத்திலிருந்துண்டான சரீரத்தைச் சொல்வதுபோல சொல்லுமாதலாலும், “ஆனந்தமயமாத்மாவ முபதமதராமதி” என்று மேல ஆதமாவிலை அடையவேண்டியதாச சொல்லுகையால் பரமம எல்லாவிடத்திலும் நிறைந்ததாதலால் அடையவேண்டிய ஆதமாவோடொன்றாகையால் அடையவேண்டியதாகாமையாலும், “அதாயே அநாமயே அநிருகதே, அஸ்தாலமந்ணு” என்கிற சுருதிகளால் அவயவமில்லையென்று ஏற்படுவதால் இவகு, தலை முதலிய உருவங்கள் சொல்லி யிருத்தலாலும், ‘பரமமபுச்சமபரதிஷ்டா’ என்று பரமமத்தைத் தனியாக மேற்கூறிய ஆனந்தமயனுக்கு ஆதாரமாகச் சொல்லுதலாலும், இங்கு ஆனந்தமயனென்பது மேற்கூறிய தியானங்களினாலும் காமங்களினாலும் உண்டான பயன்களை அனுபவிக்கும்போது உண்டான சுதந்தைச் சொல்லுகிறது மேற்கூறிய சுகந்தங்களுக்காவே காமங்களும் தியானங்களும் செய்யப்படுதலால், மேற்கூறிய விக்யானமயனுக்கு ஆனந்தமயன் ஆதமாவென்பது நியாயமே மேற்கூறிய ஆனந்தங்களுக்கு அவித்தையால் செய்யப்பட்ட பேதங்களுக்கெல்லாம் கடைசியாய் அதவைதமான பரமமமே ஆதாரம்

(ரூ-ஊ) இங்கு விஞ்ஞானமென்று சொன்னது முன்னனுவாகத்தில் விஞ்ஞானமயனென்று சொல்லப்பட்ட ஜீவனியே ஆதமாவின் ஸ்வரூபம் தனக்குத்தானே விளங்குகிறதாதலால் ஞானமென்றே சொல்லவேண்டியது மேலும், “அதயல்லயுடோபநாமம்” என்கிற வியாகரண சூத்திரத்தின்படியே அறிகிறவன் என்கிற பொருளையும், (விஞ்ஞானம்) என்கிற பதமானது கொடுக்கும் மேற்கூறிய பதம் அறிவு என்கிற வாதத்ததைத் தருமாகில், “யஞ்ஞாபததேதே காமாணிததேதே” என்று உலக நடவடிக்கைகளையும் யக்யம் முதலிய வேதத்தில் ஒதப்பட்ட காரியங்களையும் செய்கிறது என்கிறது விரோதிகளும் அந்தாயாமி பராமமணத்தலை மாததிகளென பாடத்தில், “யஆதமநிஷ்டுடன்” என்று சொல்லியிருக்கிறது காணவபாடத்தில் அதேயாதமானைச் சொல்லவேண்டிய விடத்தில், “யோவிஞ்ஞானேதிஷ்டுடன்” என்று சொல்லியிருக்கிறது ஆகையால், “விஞ்ஞான” என்பது ஆதமாவைச் சொல்லுகிறது பரிக்ருதியைக்காட்டிலும் முயானத ஜீவனை எவன் பரசாபதிவாக்யத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி ஜீவனே பரமமமாக தியானம் செய்கிறானே, எவன் அந்ததியானத்திலுள்ள மக கடைசியைறையிலுடையவருக்கிறானோ அவன் இந்த சரீரமிருக்கிற காலத்திலேயே முனசெய்த பாவங்களை தனைவிட்டு நீக்கிப் பின் செய்யப்படுகிற பாவங்களையும் தனைவெரட்டாமற் செய்து எல்லா சுகந்தங்களும் மூலப்படுத்தி அந்த ஆதமாவுக்கு முன்னிருக்கும்து வானந்தமயன் என்று சொல்லப்பட்ட பரமமம் இங்கு ஆனந்தத்தை நடுவுடலாகவும், பரமமத்தைப் புச்சமாகவும் பிரித்துச் சொல்லியிருக்கிறபடியால், ஆனந்தமே பரமமமென்று சொல்லதெப்படி யெனில், பரமமமும் ஆனந்தமும் ஒன்றாயிருந்தபோதிலும், பரமமமே ஆனந்தமென்று பெயர்கொண்டதாய் நடுவுடலாகவும், பரமமமென்று பெயர்கொண்டதாய் புச்சமாகவுமிருக்கக் குறையிலில் பரமமம் ஆனந்தமாகில் ஆனந்தமயனென்று ஆனந்தத்தால் வியாபரிக்கப்பட்டவனென்று சொல்லக் கூடுமோவென்னில், மேல தலை முதலிய அவயவங்களாக ரூபிக்கப்பட்ட பரியம் முதலிய உட்பிரிவுகளால் வியாபரிக்கப்பட்டவன் என்று சொல்லக் குறையிலில் மேலும், “பரமமவிதாபநோதிபரம்” என்று தொடங்கி கடைசியில்,

“பரமமபுசசமபாதிஷ்டா” என்று பரமமத்தை ஆவயவமாக எடுத்தபடியால் பரமமமே ஆனாதமயனென்று ஏற்படுகிறது

சவஸுந்வஸவஸவதி | சவஸுஸுந்வஸவதிவெடிவெசு | சுஸுஸுஸுந்வஸவதி
வெடிவெசு | வஸஸுஸுந்வஸவதிவெடிவெசு | சுஸுஸுஸுந்வஸவதி
|| யஸுஸுஸுஸு | சுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு | உஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
வெடிவெசு | சுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு | சுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு || சுஸு
ஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ௨ || ௩ ||

வெஸுஸுஸுஸுஸு | வஸஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு | வஸஸுஸுஸுஸுஸுஸு
வஸஸுஸுஸுஸு | உஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு | யஸுஸுஸுஸுஸு | சுஸுஸுஸுஸுஸு
வஸஸுஸுஸுஸுஸு | உஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு | ௨ || வஸஸுஸுஸுஸுஸுஸு | சுஸுஸு
வஸஸுஸுஸுஸு | சுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு | வஸஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு | வஸஸு
வஸஸுஸுஸுஸுஸுஸு | யஸுஸுஸுஸுஸு | சுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு | உஸுஸு
வெஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு | உஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||

அஸுஸுஸுஸுஸு (அஸுஸு)ஸுஸுஸுஸு | அஸுஸுஸுஸுஸுஸு | ஸுஸுஸுஸுஸுஸு
ஸுஸுஸு | ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு | ஸுஸுஸுஸுஸு | அஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு | அஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு | அஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு | அஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு | ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு | ௩ ||

|| ஸுஸுஸுஸு | வஸஸுஸுஸுஸுஸுஸு | ஸுஸுஸுஸுஸு | ஸுஸுஸுஸு | வஸ
ஸுஸுஸுஸு | ஸுஸுஸுஸுஸு | ஸுஸுஸுஸுஸு | ஸுஸுஸுஸுஸு | ஸுஸுஸுஸு
ஸுஸு | ஸுஸுஸுஸுஸுஸு | ஸுஸுஸுஸுஸுஸு | ஸுஸுஸுஸுஸுஸு | ஸுஸுஸு
ஸுஸுஸுஸுஸுஸு | ஸுஸுஸுஸுஸுஸு | ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு | ஸுஸுஸுஸு
ஸுஸுஸுஸுஸுஸு | ஸுஸுஸுஸுஸுஸு | ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு | ௨ ||

(ப - ம) ஸுஸு - பரமமமானது, சுஸு - இலலை, உதி - என்று,
வெடிவெசு - அறிகிறானேயானால், வஸ - அவன், சுஸுஸு - இல்லாதவ
னாகத்தானே, வஸ - ஆகிறது, ஸுஸு - பரமமமானது, சுஸு - இருக்கி
றது உதி - என்று, வெடிவெசு - அறிகிறானேயானால், வஸ - இவனை,
உதி - அந்தகாரணத்தாலும், வஸ - இருக்கிறவனாக, வஸ - அறிகிறா
கன், உதி - என்று, அதை வெஸுஸு - என்பதில் சோககவும், சுஸு - அந்த
விருத்தானமயனாக, வஸஸுஸு - இந்த ஆனாதமயனானே, ஸுஸுஸு -
சுஸுஸுஸுஸுஸு, சுஸு - ஆதமா, யஸு - எவன், வஸுஸு - மேலகூறிய
விருத்தானமயனாக, சுஸு - பிறகு, சுஸு - பரமமம் எல்லா வியவகாரத்தை
யும் தாண்டித்தனாக காரணத்தாலும், சுஸு - ஆகிறியன் சொன்னதற்குப்
பிறகு, ஸுஸுஸு - சிஷ்யனுடைய கேள்விகள், உஸுஸுஸு - மேலகூறிய
பரமமத்தை யறியாதவனும், சுஸு - இந்த, வெஸு - பரமமத்தை, ஸுஸு
இவஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு, ஸுஸு - அடைகிறது, சுஸு - இல்லா

விட்டால, விதாநு - அறிந்தவன, வெகுது இவ்விடத்திலும் நின்றும்
 போய, சுரீம் - இரத, மொகம் - பரமமத்தை, ஸ்ரீஸூதம் - அடைகிற
 னு, (ரம்) விதாநு - மேற்கூறிய பரமமத்தை தியானம் செய்கிறவன, (உதம் -
 இவ்விடத்தில் நின்றும்), வெகுது போய, சுரீம் - அரத, மொகம் பரம
 மத்தை, மஹதி - அடைகிறன, சூமொ - இல்லாவிடில், விதாநு - மேற்
 கூறிய பரமமத்தைத் தியானம் செய்கிறவன, (உதம் - இவ்விடத்திலிருந்து),
 வெகுது - போய, சுரீம் - அரத, மொகம் - பரமமத்தை, ஸ்ரீஸூதம் -
 அனுபவிக்கிறன, ஸம் - அந்த பரமாதமாவானவன, வஹு - அனேகமாக,
 ஸ்ரீம் - ஆகக்கடவேன, ப்ரஜாபெய உண்டாகக்கடவேன, உதி - எனது,
 சுகாஸ்யக - இச்சித்தது, ஸம் - அந்த பரமாதமாவானவன, கஹி - ஆலோ
 சனையை, சுதபுத் - பண்ணினன, ஸம் - அந்த பரமாதமாவானவன
 கஹி - ஆலோசனையை, கஹி - செய்து, உதம் - உரத, ஸ்வயம் - எல்லா
 ததையும், ஸ்வயித் - ஸருஷ்டித்தான, உதம் - இரத, யஸ்கிம் - எதுவெ
 துவோ, தஸ் - அதை, ஸ்ரீஸூதா படைத்து, தஹி - அதையே, சுந்
 ப்ராஸிஸுத் - உள நுழைந்தது, தஸ் - அதை, சுந்-வ்ரஸிஸு உள
 நுழைந்தது, ஸுது - உருவமுள்ள வஸ்துக்களாயும், துது - உருவமில்
 லாத வஸ்துக்களாயும், ஹி - ஆசகது, திரூதம் - பெயரிடப்பட்ட வஸ
 துக்களாயும், சுந்-வ்ரஸிஸு - பெயரில்லாத வஸ்துக்களாயும், திரூதம் -
 ஒன்றுக்காதாரமான வஸ்துவாயும், சுந்-வ்ரஸிஸு - ஒன்றுக்காதாரமில்லாத
 வஸ்துவாயும், விஜ்ரூதம் - அறிவுள்ள வஸ்துவாகவும், சுவிஜ்ரூதம் - அறி
 வில்லாத வஸ்துவாகவும், ஸுதம் - வியவகாரதசையில் சத்தியமென்று
 சொல்லப்பட்ட பொருளாகவும், சுந்-வ்ரஸிஸு - வியவகாரதசையில் பொரு
 யான பொருளாகவும், ஸுதம் - சத்தியமான பரமமமானது, சுஹி - ஆச
 கது, உதம் - இரத, யஸ்கிம் - எதுவெதுவோ, தஸ் - அதைப் பொருள்களை,
 ஸுதம்-உதி - சத்தியம் ஒன்றே, சூகித்த - சொல்லுகிறார்கள், தஸ் -
 அந்த வாதத்தில, ஹி - இரத, ஸ்ரீஸூதாவி ஈலோகமும், ஹி -
 இருக்கிறது (ரம்) ஸுது - எப்பொழுது மொரோபுமாயிருக்கிற ஜீவனாக
 வும், துது-எப்பொழுதும் மாறிமாறிவருகிற வஸ்துவாகவும், திரூதம்-
 அவ்வவைகளின் சாதி தொழில் குணம் இவைகளால் ஏற்பட்ட பெயரையு
 டைய வஸ்துவாகவும், சுந்-வ்ரஸிஸு மேற்கூறிய சாதி தொழில் குணம்
 இவைகளில்லாமையால் அப்பெயர்களால் சொல்லப்பட்ட ஆதமாவாகவும்
 திரூதம் - ஒன்றை ஆதாரமாக வடைந்திருக்கிற வஸ்துக்களும், சுந்-வ்ரஸிஸு
 தம் ஹி - ஒன்றை ஆதாரமாக வடைந்திருக்கிற வஸ்துக்களும், சுந்-வ்ரஸிஸு
 யிருக்கிறபடி அறிவிலாத வஸ்துக்களுக்காதாரமான ஜீவனாகவும், விஜ்ரூ

நம்ப - தானே பரகாசிக்ரம தனமையுடைய வஸ்துவாகவும், சுவீகரணம் -
பிராகரு வேறொன்றினால் தோற்றம் பொருளாகவும், ஸக்யம் - விகார
மில்லாத வஸ்துவாகவும், சுபூதம் - விகாரமுடைய வஸ்துவாகவும், சுல
பம் - ஆயிரந்ததேவதிலும், ஸக்யம் - தானேபொழுது விகாரமில்லாத
மில்லாத உருவத்தோடு கூடினதாக, சுலபம் - ஆசகது, உடம் - இரத, யக்
கம் - எதுவெதுவோ, தக் - அதை, ஸக்யம் - பரமமத்தின் சரிமென
றே, சூகக்ஷம் - சொல்லுகிறார்கள்

(100 ஹ) பரமமில்லை யென்றறிந்தவனுக்குப் பயனென்றுமில்லை யாதலால்
அவனிருந்து மில்லாததற்குச் சரியானவன் பரமமுண்டென்றறிந்தவன் எல்லாப் பய
னையும்டைவானாதலால், அவனே இருப்பையுடையவன்மேலும் பரமதமுண்டென்றறிந்
தால் பரமமத்தையுள்ளபடி யறிவதற்குரிய வாண்ம ஆகிரமம் இவைகளின் காமங்களை
செய்யாமையால் அவன் கெட்டவன் பரமமுண்டென்று அறிந்தவனே அதையுள்ள
படி அறிவதற்குரிய மேற்கூறிய வாணிகளின் காமங்களை செய்கிறானாதலால் அவன்
கலவன் இதற்குமேல் சீஷனுடைய கேள்விகள் அவனாகவான் பரமம் அறிந்தவனு
க்கும் அதையறிவாதவனுக்கும் பொதுவாகையால் இவ்விருவாக்கும் பரமமத்தை யடை
கிறார்களா? இல்லையா? என்பது இதில், “அஸ்தபரமமேகிவேதசேத, அஸ்திபரமமேதி
சேதவேத” பரமம் இல்லையென்றுணராதானே யாகில் பரமமுண்டென்றுணராதா
னே யாகில் எண்பிரண்டையும் சொல்லியிருக்கிறதே அதில் பரமம் உண்டென்பது
மெய்யா? அல்லது இல்லையென்பது, மெய்யா? என்பது முதன்மையான சந்தேகம் இவ்
றில் பரமமில்லை யென்பதே மெய் என்றெனில் எதுவுகத்தியிருக்கிறதோ அது உலக
ததாரகருக்கு செம்மையாய்த் தெரிந்திருக்கும் எப்படியெனில் வீடுமரம் குன்று இவைகள்
உனதாய்கையாலுலகத்தாருக்கு செம்மையாய்த் தெரிந்திருக்கிறது முயலிற் கொம்போ
வென்றால் அவ்வளவு விலாமையாலொருவருக்கும் தெரியவில்லை அப்படியே பரம
மம், “யதத்ததேரஸ்யமஸராஹய” மென்கிறபடியே உலகத்தாராலியக கூடாமையா
வில்லையென்றே சொல்லக்கூடும் எனபதற்குமேல் சமாதானம் சொல்லப்படுகிறது
பரமமுண்டென்பதே மெய் ஆகாயம் முதலிய எல்லாப்பொருள்களுக்கும் காரணமா
யிருத்தலால், எதுகாரணமோ அதுதானிருந்தே தன்காரியதவத யுண்டெண்ணும், அதே
ப்படியெனில், மண் விதை முதலிய வஸ்துகள், குடம் மரம் முதலிய காரியங்களைத்
தானிருந்தே யுண்டாக்கின்றன ஆம்மாதிரியே பரமமும் தானிருந்துதான் ஆகாயம்
முதலிய காரியங்களைச் செய்கிறக்கவேண்டும் ஆதலால் தான், “கதமஸ்தஸஸஞ்ஞா
யேத” என்று சுருதியில் சொல்லியிருக்கிறது ஆனால் மண் விதை இவைகளைப்போல
பரமமும் காரணமென்றுரைத்தால் அவைகளைப்போல அதைக்கு அறியாதன மையிலலா
கிருக்கவேண்டாவோ வென்னில், “உலோகாமயத்” என்றாகப்படுகிற தென்று சொல்
லியிருக்கிறபடியால் ஆசைப்படுவதற்கு அறிவு அவசியமிருக்கவேண்டுமாதலாலும், அப
ரமத்திற்கு அறியாதனமையுண்டென்றே சொல்லவேண்டும் பரமம் அவயவமில்லாத
தாகையால் தானே அனைக்களாக ஆபவிட்டதென்று சொல்லுவது கூடுமோவென
னில், ஆகாயம் அவயவமில்லாதிருத்தபோதிலும், குடத்தில் அடங்கிய ஆகாயமென்றும்,
வீட்டில் அடங்கிய ஆகாயமென்றும், தனித்தனியே பிரிந்த தோன்றி சிறியது பெரியது
வென்று எப்படி வியவகாரமுண்டாகிறதோ, அப்படியே பரமத்திற்கும் வேறு வஸ்துக
ளின் சம்பந்தத்தால் பேதங்கள் புலப்படுகின்றன ஆகையால் ஒன்றையே பலவகை

யாகப் பிரித்துச்சொல்லுகைகூடும் பரமமயில்விலகத்திலெல்லா வஸ்துகளையும் படைத்து அவற்றான தாழ்வுநீர்வெள்ளம் தோலையுடையிருக்கிறதே, அதெப்படியென தானே குடமாயின பிறகு அதற்குள் தானேபடி துழையும் தானே தன் வாய்க்குள் கையை துழைப்பதுபோல தானே காரியத்தில் தானே துழைந்தென்னில், பரமத்திற்கு அவயவங்களிலல்லாமையாலும், பரமம் தான் வியாபிக்காத விடமில்லாமையாலும், அது சரியல்ல ஜலத்திற் சூரியன் பரதிபலிப்பதுபோல தோற்றுகிறதென்னில், பரமம் உலகமெல்லாம் நிறைந்தபொருளாகையாலும், உருவமில்லாததாகையாலும், சூரியனைப் போல பரதிபலிக்கிறதென்று சொல்லவொண்ணாது ஆகையால் தன்காரியத்தில் தான் துழைந்தென்ப தெப்படியெனில், “ஸத்யமஞ்ஞானமநாதம்பரமம், யோவேதநிஷிதமக்ஷாயாம்” என்று அறிவென்கிற குகையிலிருப்பதாகப் பொதுப்படச்சொல்லிப் பிறகு அன்னமயன் முதலாக உள்ளிருக்கும் ஆதமாகளை விஞ்ஞானமயன் அனவாக விவரித்துச்சொல்லி அதன் பிறகு, “பரமபுச்சமபரதிஷ்டா” என்று சொல்லி அறிவாகிற விஞ்ஞானமயனுக்குள் பரமமயிருப்பதாகக் கடைசியாய்ச் சொல்லியிருத்தலால், இவரும் அந்த அறிவிலிருப்பதையே உள்துழைந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறது அதாவது பரமம் மெல்லாவிடத்திலும் நிறைந்திருந்தபோதிலும், அந்த பரமத்தை யறியுமிடம் மேற்கூறிய அறிவென்கிற குகையே ஆதலால் அதில் துழைந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறது

(புரா - லா) “பரமபுச்சமபரதிஷ்டா” என்று கீழ்ச்சொல்லிப் பிறகு, “அஸநே வஸ்பவதி” என்கிற விடத்தில் பரமத்தை யே சொல்லுகிறபடியால் கீழ் அன்னமயன் முதலான விடங்களில், அன்னம் பிரண்ணன் என்று ஆரம்பித்துச் சொல்லுகிற வண்ணமாக இவரும் ஆனந்தமயனையே பரமமாகச் சொல்லியதையே ஆரம்பித்தலால், ஆனந்தமயமே பரமமென்று சொன்னதாயிற்று இந்த ஆனந்தமயனுக்குள் வேறு ஆதமாகிடையாது இவனே அன்னமயன் முதலிய ஆதமாக்களுக்கும் ஆதமாவாயிருப்பவன் என்பது பரமத்தை இவ்வயவமாகச் சொல்லியிருத்தலாலும், முன்னுத்தமாக்களைப் போல, “தஸுமாதவாஸ்தஸுமாதஸுமாதஸுமாத” என்று ஆரம்பிக்காமல் முடித்தலாலும் தோற்றுகிறது இவரு “பரமவிதாபநோதிபரம்” என்கிற விடத்தில் சொல்லியிருக்கிற அடைதல் விவரிக்கிறதற்கு கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன அவைகளாவன, பரமத்தைச் சிவானம் செய்கிறவன், இந்த உலகத்திலிருந்தும்போய் பரமத்தென்கிற விடத்தையடைந்து பரமத்தையடைகிறா? அல்லது இவ்விடத்திலேயே அதையடைகிறா? பரமத்தை யணுப்பவிக்கிறா? பரமமீதுடனென்கிறா? என்பவைகள் இவைகளுக்கு விடைகொடுக்க உலகங்களைப் படைப்பதற்குரிய குணங்களோடுகூடிய பரமத்தை யடையவேண்டுமென்று சொல்லுவதற்காக முற்பட்டவின் படைப்பைச் சொல்லுகிறது மேற்கூறிய பரமாதமாதேவா மனிடா முதலியவர்களாக ஆகவேண்டிய ஆகாயம் முதலிய பூதங்களாக சனிக்கக்கடவேனென்று இச்சித்து அவைகளைப் படைத்து அவைகளுக்குள் தானும் துழைந்தது அதாவது, தான் எல்லா விடத்திலும் நிறைந்திருந்தபோதிலும் ஒவ்வொரு பொருள்களின் உள்ளிருக்கும் தன் ஸவருபமே எல்லா குணங்களையும் சகிக்கின்ற முன்னதென்றெண்ணுமபடி அவைகளுக்குள் பொருந்தியவைகளுக்குள்ள ஆதமாவாக நின்றது இத்தால், “ஸத்யமஞ்ஞானமநாதம்பரமம், யோவேதநிஷிதமக்ஷாயாம்” என்றவின் பொருள் விவரிக்கப்பட்டது ஆதலால் எல்லாவற்றிற்கும் பரமமே ஆதமாவாயிருந்தபடியால், அப்படி ஆதமாவாக விருந்தபோதிலும், அவைகளுக்குள் விகாரங்களால் சம்பந்தப்படாமலிருந்தமையாலும், ஸத்யமென்று பெயர்கொண்டது ஆதலால் தான் பராசாரமுதலிய விருஷிகள், “ஹரோநமசித்தயதிகிரி தமஸதி, ஐயோநிஷிஷ்டாபுஷாநிஷிஷ்டா” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்

சூகாஸம் - அளவிடக்கூடாத, சூநடும் - ஆனந்தமாக, ஸ்லுஸ்யஸ் - ஆகாமற்போனானே யானால், கூஹிவ்னவ - எவனதான், சுந்யாஸ் - சமசாரத்திலுண்டான சுகந்தையடைவான், கூஹி - எவன், ஸ்ரான்யாஸ் - மோகங்கூததையடைவான், வ்னஷஃகூஹிவ்னவ - இந்த பரமாத்மாதானே, சூநட்யாதி - ஆனந்தத்தை விளைவிக்கிறான், வ்னஷஃ - இந்த ஜீவன், யதாஹிவ்னவ - எப்பொழுதுதான், வ்னதஷ்மிந - இந்த, சுஷ்ரு - பாககமுடியாததாயும், சுநட்யு - சரீரமில்லாததாயும், சுநிர்வ - சாத்வி குணம் தொழில் இவைகளை முன்னிடசொல்லமுடியாததாயும், சுநிர்வ - ஆதாரமில்லாததாயும், பிருககி பரமமத்தினிடத்தில், சுஹயம் பயமிலலாமிருக்கிற, ப்ரகிஷ் - ஒன்றாயிருக்கையை, விந் - அடைகிறேன், சுப - (ஈ) சுஹயம் - பயமிலலாமிருக்கதனைப் பொருட்டு அல்லது பயமிலலாமையினைக் காரணமான, ப்ரகிஷ் - இடைவிடாமல் தியானம் செய்கிறதாகிற விருப்பை, விந் - அடைகிறேன், வ் - அவன், சுஹயம் - பயமிலலாமையை, மத் - அடைந்தவனாக, ஹதி ஆகிறான், வ்னஷஃ - இந்த ஜீவன், யதாஹி - எப்பொழுது, வ்னதஷ்மிந - முன்கூறிய பரமமத்தினிடத்தில், உஷ் - கொஞ்சமும், சுஷ்ரு - பேதத்தது, சுந்யா - பண்ணுகிறேன், வ்னதஷ்மிந - இந்த மேற்கூறிய தியானத்தில், சுஷ் - கொஞ்சம், சுஷ்ரு - தடையை, சுந்யா - பண்ணுகிறேன், சுப - பிறகு, சுஷ்ரு - அவனாக, ஹயம் - பயமானது, ஹதி - உண்டாகிறது, (ஈ) உஷ் - உண்டாகிறது மத் - அவன் - அந்த பரமமமே, சுஷ்ரு - பரமமம் நானுமொன்றென்று எண்ணாமலிருக்கிற, விஷ் - பேதத்தையறிகிற மனிதனுக்கு, ஹயம் - பயம், (ஈ) விஷ் - பரமமத்தைத் தியானம் செய்து, சுஷ்ரு - பிறகு தடையினால் மேற்கூறிய தியானத்தை விட்டவனுக்கு, உஷ் - அந்த தியானத்தை நிறுத்தினதே, ஹயம் - பயம், மத் - அந்த விஷயத்தில், வ்னஷஃ - இந்த, ஸ்ரான்யா - சிலாகமும், ஹதி - இருக்கிறது

(ஈ - ஹ) பதாததம் போலவே

(ஈ - ஹ) இப்பொழுது காணப்படுகிற உருவங்களும், வடிவங்களும் பெயர்களுடைய அறிவுகள் வஸ்துகள் அறிவிலாத வஸ்துகள் இவைகளை உடலாகவுடைய பரமாத்மா படைப்புகு முற்காலத்தில் மேற்கூறிய பெயர் உருவங்களினையே ஒன்றோடொன்று பேதங்களறியப்படாமலிருக்கிற அறிவுகள் வஸ்துகளையும் அறிவிலாத வஸ்துகளையும் சரீரமாகவுடைத்தாயிருந்தது கண்களால் காணவியலாது, நமமையோல சரீரமில்லாதவனாகவும், பெயர்களால் சொல்லப்படாதவனாகவும், தனக்கொரு ஆதாரமில்லாதவனாகவுமிருக்கிற பரமாத்மாவை எவனிடையிடாமல் தியானம் செய்கிறேன், அவன் சமசாரத்தில் நின்றும் நீங்குகிறான் இவரு கண்களால் காணவியலாதவன், கண்களுக்குப் புலப்படும், மரம் செடி மூதலிய உயிரிலாவ வஸ்துகளின் வேறுபாடும், நமமையோல சரீரமில்லாதவனென்றதால், சமசாரத்தில் கட்டு

எனது திரியுமாதமாகுகளின் வேறுபாடும், பெயர்களால் சொல்லப்பட்டதவென்தை
ஸமசாரத்திலிருக்கும் காலத்திலு அவன் இவன் என்று சொல்லப்பட்ட பெயர்களையு
யவராயும் பிறகு முகதியை அடைந்தவராயமுள்ள முகதாகளின் வேறுபாடும், தனக
ஆதாரமில்லாததவென்தை, பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தாலும், சங்கலபத்தாலு
ஆதாரமுடையவாகளான நித்திய சூரிகளின் வேறுபாடும் தோற்றுக்கிறது எவன் மே
கூறிய தியானத்தை நடுவில் விட்டுவிடுகிறானோ அவன் பயத்தையடைகிறான் அதாவ
மேற்கூறிய தியானமில்லாமைபே பயமென்று மகாவிக்களால் சொல்லப்படுகிறது “ப
முதலா தமகூண்மவாபிவாஸுதேவோநநிதயதே, ஸாஹாநிஸ்தனமத்சிதிரமஸா
ராகதிஸஸாசவிக்ரீயா, வரமதஸுதவதஹ்வாலாபமஜ்ஜாராதாவயவஸதிதி, ஸுஸாநி
தாவிமுக்ஷஜஸமவாஸஸைஸஸம்” என்றும்

ஸீஷாஸூதா தம்பவதெ | ஸீஷோஷேதிஸூதா | ஸீஷாஸூதா
 பிஸேஷுஸூதாபுயபாவதிவணஜிநெஸேஷாநதஸூதாஸீஷாஸூதா
 தி | யுயஸூதாஸூதாபுயபாவதிவணஜிநெஸேஷாநதஸூதாஸீஷாஸூதா
 ஸீஷாஸூதா | தஸேஷுஸூதாபுயபாவதிவணஜிநெஸேஷாநதஸூதாஸீஷாஸூதா
 ஸீஷாஸூதா | தஸேஷுஸூதாபுயபாவதிவணஜிநெஸேஷாநதஸூதாஸீஷாஸூதா
 ஸீஷாஸூதா | தஸேஷுஸூதாபுயபாவதிவணஜிநெஸேஷாநதஸூதாஸீஷாஸூதா

[illegible]

ஸவன சுருஜா நஜா நாண்டெவா நாபா நந்திம் | ஸ்ரோத்ரி யஸ்யுலாசா
ஹதஸ்யு | தெயெஸு தகாஜா நஜா நாண்டெவா நாபா நந்திம் | ஸவன சுருஜா
நஜா நாண்டெவா நாபா நந்திம் | யெகதி-ஸுணாநெவா நவியணி | ஸ்ரோத்ரி-
யஸ்யுலாசாஹதஸ்யு | தெயெஸு தகதி-நெவா நாண்டெவா நாபா நந்திம்
ஸவன கொநெவா நாபா நந்திம் | ஸ்ரோத்ரி-யஸ்யுலாசாஹதஸ்யு | தெயெ
ஸு தகநெவா நாபா நந்திம் ||௩||

[illegible][illegible]

(ப - ம) கல்வாசு இந்த பரமமததினிடத்தில் மின்னும், மீஷா - பய
ததினிலே, வாசு - வாயுவானவன், வயகெ - விசுகிருன், மீஷா - பயத்தி
னிலே, வயகெ - சூரியனானவன் உடெதி - உதிகிருன் கல்வாசு - இந்த
பரமமததினிடத்திலிருந்தும், மீஷா - பயத்தினிலே, சுழிஸ் - அகதியும்,
உடெதி - இந்திரனும், (பாவசு - ஒடுகிருக்கள்), வண்டி - ஐந்தாவதான்,
பீசு - யமனும், பாவசு - ஒடுகிருக்கே, உதி - எனது இதை மூலாகு -
என்பதில் சோதனுகொள்ளுக (சுந்தரம்) - அந்த ஆனந்தமயமான பரம

[illegible]

னக்காலம் ஸ்திரமாயிருக்க முலகங்களை இருப்பிடமாகவுடைய, வித்ர - பிணாக்களுடைய, சூந்ஹி - ஆனந்தங்களை, ஸ் - அது, ஊக் - சூஜாந்ஜாநாம் - ஸமிருதியில் சொல்லியிருக்கிற காமங்களைச் செயல்தெய்வவுலகத்திற் பிறந்திருக்கிற, டெவாநாம் - தேவதைகளுடைய, ஸ் - ஆனந்தம், ககாஹதஸ்ய - சமசாரத்தின் சுகத்தாசையால்க்கப்பபடாத, ஸ்ராக்ரீயஸ்ய - பரமத்தியானம் செய்கிறவனுக்கும், த மேறகூறிய சூந்ஹி - என்கிற பத்ததுடன் சோததுக்கொள்ளுக, பெயஸ்தம் - யாதொரு அந்த அனேகமான, சூஜாந்ஜாநாம் ஸமிருதி சொல்லியிருக்கிற காமங்களை செயத்தால் தெய்வவுலகத்தில் பிறந்திற, டெவாநாம் - தேவதைகளுடைய, சூந்ஹி - ஆனந்தங்களை, - அது, ஊக் - ஒரு, பெ - எவாகள், ககிணா - பகயம்முதலியவை காமங்களால், டெவாநாமி - தேவர்களையும், யகி - அடைகிறார்களோ, டெவாநாம்டெவாநாம் - அப்படிப்பட்ட காமதேவர்களுடைய, சூந் ஆனந்தம், ககாஹதஸ்ய - சமசாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்காத, ஸ்ராக்ரீயஸ்ய - பரமத்தியானம் செய்கிறவனுடையவும், த மேறகூறிய சூந்ஹி - என்கிற பத்ததுதேடு சோததுக்கொள்ளுக பெயஸ்தம் - யாதொரு அந்த அனேகமான, ககிஹதஸ்ய மேறகூறிய வகளால் தேவர்களானவர்களுடைய, சூந்ஹி - ஆனந்தங்களை, ஸ் - ஊக் - ஒரு, டெவாநாம் - ஸவபாவமான தேவர்களுடைய, சூந் - ஆனந்தம், ககாஹதஸ்ய - சமசாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்காத, ஸ்ராக்ரீயஸ்ய - பரமத்தியானம் செய்கிறவனுடையவும், த மேறகூறிய சூந்ஹி - என்கிற பத்ததுடன் சோததுக்கொள்ளுக பெயஸ்தம் - யாதொரு அந்த அனேகமான, டெவாநாம் - ஸவபாவ தேவருடைய, சூந்ஹி - ஆனந்தங்களை, ஸ் - அது, ஊக் - ஒரு, ஹ் - இந்நிரனுடைய, சூந்ஹி - ஆனந்தம், ககாஹதஸ்ய - சமசாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்கப்பபடாத, ஸ்ராக்ரீயஸ்ய - பரமத்தியா செய்கிறவனுடையவும், இதை மேறகூறிய சூந்ஹி - என்கிற பத்தது சோததுக்கொள்ளுக தெய்யஸ்தம் - யாதொரு அந்த அனேகமான, ஸ் - இந்நிரனுடைய, சூந்ஹி - ஆனந்தங்களை, ஸ் - அது, ஸ் - ஒரு, ஹ் - பருகஸ்பதியினுடைய, சூந்ஹி - ஆனந்தம், ககாஹதஸ்ய - சமசாரத்தின் சுகத்தாசையால் கெடுக்கப்பபடாத, ஸ்ராக்ரீயஸ்ய - பரமத்தியானம் செய்கிறவனுடையவும், இதை மேறய, சூந்ஹி - என்கிற பத்ததுடன் சோததுக்கொள்ளுக தெய்யஸ்தம் - யாதொரு அந்த அனேகமான, ஹ் - பருகஸ்பதியினுடைய, சூந் - ஆனந்தங்களை, ஸ் - அது, ஊக் - ஒரு, ஹ் - மூன்று

உலகத்தையும் சரீரமாகவுடைய விராடபுருஷனுக்கு, சூன்மஃ - ஆனந்தம், தெயெஸகம் யாதொரு அந்த அனேகமான, ப்ரஜாவதெஃ - மூன்றுலகத்தையும் சரீரமாகவுடைய விராடபுருஷனுடைய, சூன்மஃ - ஆனந்தங்களோ, (ரூ) ப்ரஜாவதெஃ-(ஜ்ரணடிடத்திலும்) சதாமுகனுக்கு, (உடைய) ஸஃ - அது, வனகஃ - ஒரு, ப்ரஹ்மணஃ - சதாமுகனுடைய, (ரூ) ப்ரஹ்மணஃ - பரமமத்தினுடைய, சூன்மஃ - ஆனந்தம், ஸஃய்ஷஸ்யம் - யாதொரு இவன், ப்ரஹ்மணஃ - ஜீவனிடத்திலோ, ய்ஷஸ்யம் - யாதொரு இவன் சூழிகெ) - சூரியனிடத்திலேயோ, ஸஃ-அந்தப் பரமாகமா, வனகஃ - ஒருவன், ய் - எவன், வனவ்ஷி - இப்படி யறிந்தவனோ, ஸஃ அவன், ஸ்லாஸ-இந்த, ஸ்லாஸ - உலகத்தில நின்றும், (பெ) - போய், வனகஃ - இந்த-ஸ்லாஸம் அன்னமயமான, சூன்மஃ - ஆதமாவை, உவஸஃசூரி-அடைகிறான், வனகஃ - இந்த, ப்ராணஸ்யம் - பராணமயமான, சூன்மஃ - ஆதமாவை, உவஸஃசூரி - அடைகிறான் வனகஃ - இந்த, சிவஸ்யம் - மனோமயமான, சூன்மஃ - ஆதமாவை, உவஸஃசூரி-அடைகிறான் வனகஃ - இந்த, விஜ்ரஹஸ்யம் - விஞ்ஞானமயமான, சூன்மஃ - ஆதமாவை, உவஸஃசூரி - அடைகிறான் வனகஃ - இந்த, சூன்மஃ - ஆனந்தமயமான, சூன்மஃ - ஆதமாவை, உவஸஃசூரி - அடைகிறான் கஃ-அந்த விஷயத்தில, வனகஃ - இந்த, ப்ரஹ்மணஃ - சலோகமும், ஸவதி-இருக்கிறது

(ரூ - ம) அகரி வாயு முதலிய வஸ்துக்கள் மிகவும் வருத்தப்படவேண்டிய காரியங்களில் எப்பொழுதும் நிலைநிற்கின்றனவாகையால், ஒருவனிடத்தில் பயமுண்டானால் தான் அவ்வண்ணம் வருத்தவேண்டி அப்படி அவ்வஸ்துக்களுக்குப் பயத்தை விளைவிப்பது பரமமம் மேற்கூறிய பரமமம் அன்னமயன் முதலிய ஆதமாகக்ளைப் படைத்ததற்குள் நிறைந்திருக்கிறது, சூரியனிடத்திலேயுமிருக்கிறது ஆனால் குடத்தினாகையமும் வீட்டினாகையமும் பெயர்களால் வேறுபட்டிருந்தாலும் எப்படி ஒன்றோ, அவ்விதமாகவே பரமமமுமானது மேற்கூறிய கேள்விகளில் பரமமத்தை யறிந்தவன் அதையடைகிறான் இல்லையா என்பதற்கு மேல் சமாதானம் சொல்லப்படுகிறது இங்கு பரமமத்தை யடைகிறவன் பரமமத்தான ஒன்றா? வேறுபட்டவனா? வேறொன்றால், “ததஸுருஷ்டவா, ததேவாதபராலஸத; அநயோஸாவயோஹமஸமீதி நஸவேத, ஏகமேவாததீயம், ததவஸி” என்கிற கருதிகளுக்கு விரோதிகிறது ஒன்றென்றால் ஆனந்தமயமான ஆதமாவை யடைகிறான் என்ற பொபடிச சொல்லக்கூடும்? தன்னேத்தானடைகிறதென்று சொல்லது கூடமோ வென்னில், இங்கு ஆரம்பத்தில் “பரமமவிதாபநோதிபரம்” என்று பரமமத்தை யறிந்தவன் பரமமாகிறான் என்று சொல்லியிருக்கிறது அதிலே இப்பொழுதும் சொல்லப்படுகிறது வேறு வஸ்து வேறொரு வஸ்துவாக ஆகமாட்டாதன்றோ? ஆனாலும் தான் தானாகவே ஆகிறதென்றால், அதுதான் என்பதற்கூடும்? அவிகதையிலுண்டாகக்கப்பட்ட அன்னமயன் முதலிய ஆதமாகக்ளை நீக்கி பரமமமும் தானுமொன்றென்கிற அறிவே பரமமாக இங்கு, “உபஸமகராமதி” என்றால் அதுவாக அறிகிறென்பது பொருள் ஆதலால் அவிகதை நீக்கி அந்த பரமமமும் தானும் ஒன்றென்றறிகிறென்பதே, அடைகிறென்பதின் பொருளாதலால் விரோதமில்லை.

(ரா - ஹ) அகலி சூரியன் முதலிய தேவாகளெல்லோரும் பரமாத்மாவின் ஆகக் குறுபயந்து நடக்கிறவார்களாதலாலும், அவர்களுடைய ஸ்தானங்களும் துகடத்தைத் தரத்தக்கவைகளாதலாலும் அவைகளின் ஆகையால் மேற்கூறிய பரமாத்மாவின் தியானத்திற்கு ஏதாகிலும் தடைகேரிட்டால் அத்தினாலேயே முகயமான பயமுண்டாகிறதென்கிற மேற்கூறிய ஆதத்தத்தை விவரிக்கிறது. இங்ஙனம் கலோகம் மேற்கூறிய பரமாத்மாவை “யவோஷாநதராதித்யேஷுமிரணயபுருஷோதுருயதேஷுமிரணயஸம்ஸுருஷுமிரணயகேஸு ஆபாணபாதஸாவவஸு-வாணதேஸயயதாகபயாஸம்புண்டரீசமேவமக்ஷிணீ தஸ்யேதி திராமா” என்று சூரியமண்டலத்தின் நடுவிலிருக்கிற அழகியதான் சரீரத்தோடே கூடினவருகவும், தாமரைப்பான்ற கண்களையுடையவருகவும், அறிவுள்ள வஸ்துகளையும் அறிவிலலாத வஸ்துகளையும் சரீரமாகவுடையவருகவும், இங்ஙனம் சரீரங்களிலுமல்ல “ஸத்யமஞ்ஞாநம்” என்று சொல்லப்பட்ட ஸ்வரூபத்தோடு கூடினவருகவும் தியானம் செய்கிறவன், அசச்சரதிமார்க்கமென்று சொல்லப்பட்ட வழியால் பரமமத்தை யடைகிறான் இதனால் பரமமத்தைத் தியானம் செய்கிறவன் பரமமத்தையடைகிறானா? பரமமத்தோடொன்றாகிறானா என்கிற கேள்விக்கு உத்தரமளிக்கப்பட்டது இங்கு அனமயன் முதலிய விடங்களில் அவைகளைச் சரீரமாகவுடைய பரமாத்மாவை என்பது பொருள்

[illegible]

యతోవానోనివతః॥ తె । అప్రాచ్యమనసాసహ । ఆనందంబ్రహ్మచ్యోవిద్వాత్ । నఖిభేతి
 కుతశ్చనేతి । ఎతగ్మహవాచనతమతి । కిమహగ్ సాధునాకరణం । కిమహంపాపమగరవమితి ।
 సయవినందిద్వానేతేతత్తానగ్ స్ఫుటుతే । ఉభేచ్యోవైమతేతత్తానగ్ స్ఫుటుతే॥ యవినందితే ॥
 ౧౫ ఇత్యుపనిషత్ ॥ అమః ౯ ॥

(ப - ம) யதஃ யாதொரு பரமமத்தினிடத்தில் நினறும், (ரு) - யாதொரு பரமமானந்தத்தில் நினறும், வாஹீ - வாகுகுகள, சீநலாஸஹ - அறிவுடன கூட, (ரு) சீநலா மனதுடனகூட, சுபுராவ - சொல்லமுடியாமலும் அறியமுடியாமலும், (ரு) சுபுராவ - அதினமுடிவை நினைக்கக்கூடாமலும் சொல்லக்கூடாமலும், நிவத-ஹெ - திருமபுகினறனவோ, ப்ரஹ்ண - பரமமத்தின ஸவருபமான, (ரு) ப்ரஹ்ண - பரமாத்மாவின்னுடைய, சூநஹி - ஆனந்தத்தை, விதாந - தியானம் செய்கிறவன, சுதஸுந ஒரு வஸதுவிடத்தில் நினறும், நஸிஹை-பயப்படுகிறானாக, ஐதி - எனது, (முன)ஸுராக - எனபது னிதைக்கூடக்கொள்க வரகஹவாவ - இப்படித்தியானம் செய்கிறவனை, சுஹம் - நான, கிம் - ஏன, வாய - நல்லகாரியமான புண்ணியத்தை, நாகுரவம் - செய்யவில்லை, சுஹம் - நான, கிம் - ஏன, வாவம் - பாவத்தை, சுகரவம் செய்தேன, ஐதி -

ஹ்ரு ம் வ ஹி.

ஹரிஃ ஓம் || ஸஹநாவவத் | ஸஹநௌஹநத் | ஸஹவீயபுஃ
ராவாவஹெ | தெஜஸிநாவயீதஸிஸாராவிவிஷாவஹெ | ஸ்ராணிஸா
ணிஸாணி || க ||

கூர்ஃ || ஸ்நாநவத் | ஸ்நாநஸத் | ஸ்நாநஸத் | ஸ்நாநஸத் | ஸ்நாநஸத்
ஹ்ருமவஹெ || ஃ || ஹ்ருமவஹெ || ஹ்ருமவஹெ || ஹ்ருமவஹெ ||

(ப - ம) நள சிஷன் ஆசிரியன ஆகிய நமமிருவாகளையும், ஸஹ -
ஒரேகாலத்தில், ஸவத் - பரமமவிதந்தயானது காப்பாற்றடமும், நள -
நமமை, ஸஹ - ஒரேகாலத்தில், ஹநத் - பரமமதந்த யனுபவிக்கும்படி
செய்யடமும், (ரஃ) ஹநத் - காப்பாற்றடமும், வீயபு - பரமமவிதந்த
குரிய சாமாததியததை, (ரஃ) வீயபு பயனைச் சீகிரம விளைவிக்கும் சாம
ாததியதந்த, ஸஹ - ஒரேகாலத்தில், ஸாவாவஹெ செய்ககடவோமாக,
நள - நமமிருவாகளுடைய, ஸயீத் - ஓதப்பட்ட வேதமானது, தெஜஸி-
பயனை விளைவிக்கிறதாக, ஸவ - ஆகடமும், ராவிவிஷாவஹெ - ஒருவாக
கொருவா தவேஷததையடையக கடவோமலலோம, (விஷ்நா - பரமமவித
தைகருணடாகிற தடங்கலகளுககு), ஸாணி - முடிவானது, ஸவ - உண
டாகடமும்)

ஹ்ருமவஹெ || வரூணவீதரூபவஸஸார | ஸயீஹி
ஹவொவஹெ || தஸாவநதொவா | ஸ்நாநஸநஸந
ஸ்நாநஸநஸநவாவிதி | தந்ஹவா | யதொவாஹிவிதொ
ஜாயநெ | யெநஜாதாவிவிதி | யதயஹிவிஸலிஸாணி | தவிஜி
ஜாஸஸ | தந்ஹெ || ஸ்வொவாதய | ஸ்வவஸஸா | ஹி
வ்யவொநாவாகஃ ||

ஹ்ருமவஹெ || கருணவீதரூபவஸஸார | ஸயீஹி
ஹவொவஹெ || தஸாவநதொவா | ஸ்நாநஸநஸந
ஸ்நாநஸநஸநவாவிதி | தந்ஹவா | யதொவாஹிவிதொ
ஜாயநெ | யெநஜாதாவிவிதி | யதயஹிவிஸலிஸாணி | தவிஜி
ஜாஸஸ | தந்ஹெ || ஸ்வொவாதய | ஸ்வவஸஸா | ஹி
வ்யவொநாவாகஃ ||

(ப ம) வரூணவீதரூபவஸஸார, ஹ்ருமவஹெ || பிரு
காமகாவியோவெனருல, விதாந-தகப்பனான, வரூண வரூணனை, உவஸ
ஸார-அடைநதா, ஹவஹெ - வாரீபூஜயரே, ஸ்நாந பரமமதந்த, ஸயீஹி-
எனகருத தெரியச்சொலலும், ஹி - எனது, (இதை) உவஸஸார - எனப
துடன் கூட்டிக்கொள்ளுக தஹெ - அந்தப் பிள்ளையின்பொருடும், ஸ

தக் - இந்த வசனத்தை, ஸ்ராவாவ சொன்னா சுந்தர்-சரீரம், ப்ராண-
பராணவாயு, உக்ஷு - கண, ஸ்ரோத்ரம் - காது, சிந்த - மனது, வாஹ -
வாகு இவைகளை (ஹ்ருத பரமம்), உதி - என்று, (இதை) ஸ்ராவாவ -
என்பதுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுக தம்ஹ - அந்தப் பிள்ளையைக் குறித்து,
உவாவ - சொன்னா யத் - எவ்விடத்தில் நின்றும், உபாதி - இந்த, ஹ
தாதி - வஸ்துகளை, ஜாயதெ - உண்டாகின்றனவோ, ஜாதாதி - உண்டா
னவோ, யெந - எவனால், ஜீவகி - உயிருடனிருக்கின்றனவோ, யய் -
யாதொன்றை, ப்ரயகி - முடிவிலடைகின்றனவோ, சுஹிஸம்ஸிஸகி - ஓனா
றாகின்றவோ, (ஸ) ப்ரயகிஸகி நாசத்தை யடைந்தன வாய்க்கொண்டு,
யய் - யாதொரு பரமமத்தினிடத்தில், சுஹிஸம்ஸிஸகி - ஓன்றாகும்படி
யடைகின்றனவோ அல்லது, யய் - யாதொரு பரமமத்தை, ப்ரயகி - மோ
ஷ்டில் அடைகின்றனவோ, சுஹிஸம்ஸிஸகி - பரளயகாலத்தில் அடைநி
ன்றனவோ, தக் - அதை, விஜிஜாஸஸ - அறிவாயாக, தக் - அது,
ஹ்ருத பரமம், உதி - என்று, (இதை) உவாவ - என்பதுடன் சேர்த்துக்
கொள்ளுக ஸம் - அந்த பிருகுவானவா, தவம் - தவத்தை, சுஹிஸம் -
செயதா, ஸம் - அந்த பருகுவானவா, தவம் - தவத்தை, தவா - செயது

(100 - ஹ) பரமம் ஆகாயம் முதலிய வஸ்துகளைப் படைத்து, அவைகளி
னுட்புகுத்து, அவ்வவைகளின் பேதன்களால் காணப்படுகிறதாயால், அவைகளைக்
காட்டிலும் வேறுபட்டதாய், ஒருவராலும் காணமுடியாத தன்மையுடைய பரமமே
நானென்று அறிந்தவன் புண்ணிய பாவங்களென்கிற காமங்களினால் பிறவிகாடபடு
த்த முடியாதவன் என்று ஆனந்தவல்லியில் செல்லி முடிந்தது இப்பொழுது பருகு
வல்லியில் பரமவீதத்தைக்கு காரணம் தவமேயென்று சொல்லுகிறது இதில் தன் பிரி
யீழ்வுள்ள பிரானைத் தகப்பனராலுபேதிக்கப்பட்டதென்று விதையை ஸதோத்திரம்
பண்ணுவதற்காக கையொன்று சொல்லப்படுகிறது அதில் அன்னம் முதலியவைகள்
பரமத்தை அறிவதற்கு வழிகளாதலால், அவைகளை பரமமாகச் சொல்லுகிறார்
“பராணஸ்யபராண உத்சக்ஷுஷஸ்சக்ஷு ருதஸரோதரஸஸரோதரமந்ஸயாந்மமந
யோமநோயேவிதாஸ்தேநித்யுபரமபுராணமஸ்யம்” என்று சுருதி சொல்லியிருக்கி
றது எல்லா பராணிகளுமுண்டாகும்போதும் இருக்கும்போதும் நாசமடையும்போதும்
எந்த வஸ்துவுடன் ஒன்றாயிருக்கின்றனவோ, அதுவே பரமம் என்று தகப்பன்சொன்ன
வார்த்தையைக் கேட்டு பரமமின்னதென்று தெளிவா யேற்படாமையால் அப்படி ஏற
படுவதற்கு, “மஸஸசேநதரயாஸ்ஸகராகயம்பரமதப தஜ்ஜயாயஸஸாவதாமெப
ய ஸஸதாமாபரஉசயதே” என்று தவமே காரணமாகச் சொல்லியிருத்தலால் அமமகாஷி
தவம் செய்தார்

(101 - ஹ) மேற்கூறிய அடையாளங்களால் மாதிரமல்லாமல் வேறு அடையா
ளங்களாலும் பரமத்தைத் தெரிவிக்கிறதற்கும், அப்படி பரமத்தை அறிவதற்குத் தவம்
செயது அதிலுள்ள பரிசுத்தமான மனதே காரணமென்று தெரியப்படுத்துவதற்கும் பிறரு
வல்ல யாரம்பிக்கப்படுகிறது “பிள்ளையின் மனத்தைச் சோதிப்பதற்காக, அன்னம் முதலிய
வைகளை பரமமாகச் சொல்லியதினால் கலகின் மனதுடன் கூடிய பிள்ளைக்கு பரமம்

தின அடையாளத்தை மேலே சொல்லுகிறா எல்லா வஸ்துகளும் எந்த வஸ்துவீடத் திணுண்டாகினதனவோ, எதினால் பிழைத்திருக்கின்றனவோ, எவ்வீடத்தில் சேருகின்றனவோ, மோகத்தில் எந்த வஸ்துவைச் சேருகின்றனாகனோ, அதுவே பரமமம் என்று தகப்பன் சொல்லியதைக் கேட்டு அதைத் தெளிவாய்த் தெரிந்து கொள்வதற்குத் தவம் செய்வதா

[illegible]

అన్నంబ్రహ్మైతివ్యవాహత్ । అన్నాద్వైవభిర్విమానభూతానబాయస్తే । అన్నేనజాతానీచ
 వంతి । అన్నంబ్రహ్మయంత్యభిసంవిశంతీతి । తద్విజ్ఞాయ ॥ పునరేవమయంపితరముచససౌర । అభిహీ
 భగవోబ్రహ్మైతి । తగ్ంహావాచ । తదసాబ్రహ్మవిజ్ఞానస్య । తపోబ్రహ్మైతి । సతపోతవ్యుత ।
 సతవశ్చవ్యా ॥ అను । ౨ ॥

(ப - ம) சுந்நம் - சாப்பிடத்தக்க வஸ்துவானது, ஸ்ரீஹ் - பரமமம், உதி - எனது, ஹ்ரிஜாநாசு - அறிந்தார், ஹ்ரிநி - இந்த, ஹ்ரிநாநி - பாணிகள், சுந்நாஹ்ரிவஸ்வயு - சாப்பிடத்தக்க வஸ்துவில் நின்றதானே, ஜாயஹ் - உண்டாகின்றன ஜாநாநி - அபபடியுண்டான வஸ்துக்கள், சுந்நம் - சாப்பிடத்தக்க வஸ்துவினாலே, ஜீவணி - பிழைத்திருக்கின்றன சுந்நம் - சாப்பிடத்தக்க வஸ்துவே, ஸ்ரீயந்தி - பரளயகாலத்திடைகின்றன அஹிஸம்ஸிஸாநி ஓன்றாய்ச் சேருகின்றன, உதி - எனது, (ஹ்ரிஜாநாசு - அறிந்தார்), தசு - அந்த, விஜாய - அறிந்தது, வுந்ரொவ - திருமபவும், விநாநம் - தகப்பனான, வுந்ரணம் - வருணனை உவவலாரா அடைந்தார், ஹ்ரிஹ்மம் - வாரீர பூஜயனே, ஸ்ரீஹ் - பரமமத்தை, சுயிஹி - அறியச் சொல்லும், உதி - எனது, (இதை) உவவலாரா - எனபதுடன் சேர்த்துக் கொள்ளுக த்வம் - அந்தப் பிள்ளையைக் குறித்து, உவாஹ் - சொன்னார் த்வலா - தவத்தினால், ஸ்ரீஹ் - பரமமத்தை, விஜிஜ்ஜாலவ் - அறிவாயாக, த்வம் - தவமே, ஸ்ரீஹ் பரமமத்தை அறிவதற்குக் காரணம், உதி எனது, (இதை) உவாஹ் - எனபதுடன் சேர்த்துக் கொள்ளுக ஸம் - அந்த பருகுவா னவா, த்வம் - தவத்தை, சுதவ் - செய்தார், ஸம் - அவர், த்வம் - தவத்தை, த்வா - செய்தது

(ஸ்ரீ - ஹா - ரா - ஹா)பதாராததமபேரல கருகது

**பூரணாவ ஸ்ஹீதர்ஜாநாத் | பூரணாவஸ்திவாநிவகதா
மிஜாயனெ | பூரணநஜாதாநிஜ்வனி | பூரணப்ரபுஞ்சிஸஸ்ரிசன்
தி | தஜிஜாய | வுநரௌவராணஸ்விதாசிவஸஸார | சுயீஹிமம்**

வொஸ் ஹெதி | தீ ஹொவா | தவலாஸ் ஹவீஜீ ஜாலஸ் | தவொ
ஸ் ஹெதி ஸ தவொ தவ | த ஸ தவலா | உதி து திபொ2 நுவாக் ||

ప్రాణోబ్రహ్మైతి యజ్ఞానాత్ । ప్రాణాద్వైషణ్యమిహానిభూతానిజాయంతే । ప్రాణేనచ
తానజీవంతి । ప్రాణంబ్రయంత్యుభి సంవిశంతీతి తద్విజ్ఞాయ । పునరేవమరణంపితరయచసంహర
అధిపీభగవోబ్రహ్మైతి । తగ్గవాయాచ । గయసాబ్రహ్మవిజ్ఞానస్య । కపోబ్రహ్మైతి । సతపాత
వ్యుత్ । సతపస్త్రస్త్యై ॥ అను ॥ ౩ ॥

(ப - ம) பூரணம் பராணவாயுவானது, ஸ்ரீஹ - பரமமம், உதி - எனறு, வுஜாநாச - அறிந்தார, ஹிநி - இநத, ஹிநாநி - பராணிகள, பூரணாஸிஹிவனவவம - பராணனிடத்தில நினதுமதானே, ஜாயகெ - உணடாகினறன ஜாநாநி - அப்படியுண்டான பராணிகள், பூரணைந - பராணனுலே, ஜீவணி - ஜீவித்திருக்கின்றன பூரண-பராணனை, பூயணி பரளகாலத்தில சேருகின்றன சுவிஸஸ்விஸுகி - ஒன்றாய்ச சேருகின்றன உதி - எனறு, இதை வுஜாநாச - எனபதுடன் சோததுக்கொள்ளுத தக் அதை, விஜாய - அறிந்த வாநரெவு - திருமபவும், விதார-தகப்பனா, வராணம் - வருணனை, ஹெஹவம் - வாரீர் பூஜயரே, ஸ்ரீஹ-பரமமத்தை, சுயீஹி - அறியச்சொல்லும் உதி - எனறு, உவஸஸார - அடைந்தார கம்ஹா - அநத பருகுவை, தவஸா - தவத்தினுல, ஸ்ரீஹ - பரமமத்தை, விஜீஜாவஸ - அறிவாயாக, தவம் - தவமே, ஸ்ரீஹ - பரமமத்தை அறிவ தற்குக் காரணம், உதி - எனறு, உவாஅ - சொன்னா ஸம் - அநத பருகு வானவா, தவம் - தவத்தை, சுதபுத - செயதார, ஸம் - அநத பருகு வானவா, தவம் - தவத்தை, தவா - செயது

உதெநாஸுபுதெஹதிஸுஜாநாஸு | உநஸொஹெபுவஸுபுரிநாநிஸுஉதாநி
 ஜாயஹெ | உநஸாஜாநாநிஜீவனி | உமீஸுபஹுஹிஸுவிஸுஹீதி | ததி
 ஜாய | வுநஸொவஸுரணுவிதாஸுஉவஸஸார | சுயீஹிஹமவொஸு
 ஹெதி | தநீஹொவாஹ | தவஸாஸுஹவிஜாஸஸு | தவொஸு
 ஹெதி | ஸதவொதவுதஸுதவஸவா | உதிவதாஸுபுரநுவாஸு ||

మనోబ్రహ్మేతి యోగానాత్ | మనసోహ్యైవభున్వియూనిభూతానిజాయంతే | మనసాజాతాని
జీవంతి | మనఃప్రయన్తిభిస్సంవిశంతితి | తద్విజ్ఞాయ | పునరేవమదృశం పితరముపససార | అగ్రహీ
భగవోబ్రహ్మేతి | లగ్నహోవాచ | తపసాబ్రహ్మవిజ్ఞానస్య | తపోబ్రహ్మేతి | సతతాతప్యతాస
తపఃపూర్వః || అను || ౪ ||

(ப - ம) சீதர் - மனதானது, ப்ருஹ - பரமமம், ஐதி-எனது, வுஜா
நாசு - அழிந்ததா ஐரோசி - இரத, ஹுதாசி-பராணிகள், சீநலஸிஹிவனவ
வயு - மனதில நினமுமதானே, ஜாயவெ - உணடாகினறன ஜாதாநீ -

அபபடிபுண்டான பராணிகள, சிநலா - மனதினாலே, ஜீவன் - பிழைத்திருக்கின்றன சிந - மனதை, ப்ரபணி - பரளயகாலத்திலடைகின்றன கூலிலுவிசுணி - ஒன்றாய்ச சேருகின்றன, உதி எனது, (இதை) வுஜாநாசு - எனபதுடன் சோததுக்கொளளுக தக் - அதை, விஜாய - அறிதது, வுநரெவ - திருமபவும், விதார - தகப்பனா, வரூண - வருணனை, ஹெஹவ - வாரீர பூஜயரே, ப்ரஹ - பரமமத்தை, சுயீஹி - அறியச்சொலலும், உதி - எனது, உவஸஸார - அடைந்தார க்ஹா - அந்த பருகுவைக குறித்தது, தவஸா - தவத்தினால், ப்ரஹ பரமமத்தை, விஜீஜாஸஸ - அறிந்ததொள, தவஃ - தவமானது, ப்ரஹ - பரமமத்தை அறிவதற்குக் காரணம், உதி - எனது, உவாஹ சொனனா ஸஃ - அந்த பருகு, தவஃ - தவத்தை, சுதவ்யுத - செயதார, ஸஃ-அந்த பருகு, தவஃ - தவத்தை, தவா - செயது

விஜாநம்ப்ரஹ்மகிவ்ஜாநாசு | விஜாநாஹ்வவஹிபாதிவஹிதாநிஜாயஹே | விஜாநெநஜாதாநிஜீவணிவிஜாநம்ப்ரபணிஹிலுவிசுணீதி | தவிஜாய | வுநரெவவரூணவிதாரகுவஸஸார | சுயீஹிஹமவொஹ்ரஹ்மகி | தந் ஹொவாஹ | தவஸாஹ்ரஹ்மவிஜீஜாஸஸ | தவொஹ்ரஹ்மகிஸதவொதவ்யுத | ஸதவஸஸார | உதிவஹிபாதிவாநாசு ||

விஜாநம்ப்ரஹ்மகிவ்ஜாநாசு | விஜாநாஹ்வவஹிபாதிவஹிதாநிஜாயஹே | விஜாநெநஜாதாநிஜீவணிவிஜாநம்ப்ரபணிஹிலுவிசுணீதி | தவிஜாய | வுநரெவவரூணவிதாரகுவஸஸார | சுயீஹிஹமவொஹ்ரஹ்மகி | தந் ஹொவாஹ | தவஸாஹ்ரஹ்மவிஜீஜாஸஸ | தவொஹ்ரஹ்மகிஸதவொதவ்யுத | ஸதவஸஸார | உதிவஹிபாதிவாநாசு ||

(ப - ம) விஜாநம் - அறிவே, ப்ரஹ - பரமமம், உதி-எனது, வுஜாநாசு - அறிந்ததா, உதிபாதி - இந், ஹிதாநி - பராணிகள, விஜாநாசுஹிவவஹி - அறிவில நிதனம் தானே, ஜாயஹே - உண்டாகின்றன, ஜாதாநி-அபபடி உண்டான பராணிகள, விஜாநெந - அறிவினாலே, ஜீவணி-பிழைத்திருக்கின்றன, விஜாநம் - அறிவை, ப்ரபணி - பரளயகாலத்தில, அடைகின்றன, கூலிலுவிசுணி - ஒன்றாய்ச சேருகின்றன, உதி எனது, (இதை) வுஜாநாசு - எனபதுடன் சோததுக்கொளளுக தக் - அதை, விஜாய - அறிதது, வுநரெவ - திருமபவும், விதார - தகப்பனா, வரூண - வருணனை, ஹெஹவஃ - வாரீர பூஜயரே, ப்ரஹ - பரமமத்தை, சுயீஹி - அறியச்சொலலும், உதி - எனது, உவஸஸார - அடைந்தார க்ஹா - அவரைக குறித்தது, தவஸா-தவத்தினால், ப்ரஹ பரமமத்தை, விஜீஜாஸஸ - அறிவாயாக, தவஃ - தவமே, ப்ரஹ - பரமமத்தை அறிவதற்குக் காரணம், உதி எனது, உவாஹ - சொனனா ஸஃ-அந்த பருகு,

கவஃ - தவததை, கிதவஃ - செயதார ஸஃ - அவா, கவஃ - தவததை,
கவா - செய்து

சூநநொப்பெஹதிவஜாநாசு | சூநநொப்பெஹவஹிநாநிவகதா
நிஜாபதெ | சூநநெநுஜாநாநிஜீவணி | சூநநெப்பயணுவிஸாவிஸாணி
தி | வெஸஷாநாநாபுலீவாராணீவிஜா | வாரெபெஹிநெஹதிவஜாநா
வயவாநாநெஹதிவஜாநா | சூநநாநுநாநொஹதி | நெஹநாநாநா
புஜாபாபாநாநெஹதிவஜாநா | நெஹநாநாநா | நெஹநாநாநா
நாநாநா ||

అనందో బ్రహ్మైతివ్యకానాత్ । అనందాద్యేపఖర్విమానిభూతానివాయంతే । అనందేనబా
తానిజీవంతి । అనందంబ్రయంత్యేభిఃసంవిశంతీతి । సైమాభాగకమీవాదుజీవిద్యాః । పరమేవ్యోమకా
వ్రతిస్త్రితా । యవీపంచేదవ్రతిస్త్వతి । అన్నవాసన్నాదోభవతి । మహాకాభవతి । ద్రుజయా వత్తుభి
ప్రకాశావచనానేన । మహస్త్రిత్యాకా ॥ అయ ॥ ౬ ॥

(ப - ம) சூந்நீர் - ஆனந்தமானது, ஸ்ரீஹ - பராமம், உதி-என்று, வுஜாநாசு - அறிந்தார ஐரீகி - இந்த, ஹுதாமி - பராணிகள், சூந்நீர் சுஹிவ்வவயு - ஆனந்தத்தில் நினம தானே, ஜாய்ஷெ - உண்டாகின மன ஜாதாமி - அப்படி உண்டான பராணிகள், சூந்நீர் - ஆனந்தத்தினால், ஜீவணி - பிழைத்திருக்கின்றன சூந்நீர் - ஆனந்தத்தை, ப்ரபணி - பராயகாலத்திலடைகின்றன, சுஹிவ்விஸி - ஓன்றாய்ச் சேருகின்றன, உதி - என்று, (இதை) வுஜாநாசு - எனப்பதுடன் சோததுக்கொள்க வெலுஷா - அதை இந்த, ஹுமூலீ - பருகுவிலுறியப்பட்ட, வாரூணீ - வருணனால் சொல்லப்பட்ட, விஷா - விதையானது, வாரூவெஷாநீ - மனதிலிருக்கும் ஆகாயமென்று சொல்லப்பட்ட பராமமத்தினிடத்தில், ப்ரதிஷீதா - முடிவையுடையது யி - எவன, வ்னவ - இந்த பரகாரம், வெடி - அறிகுறியே, ஸி - அவன, ப்ரதிதிஷீதி - பராமத்தினிடத்திலிருக்கிறான், சுந்வாநு - மிகுந்த சாப்பிடத்தக்க வஸ்துக்களையுடையவனாகவும், சுந்நாநீர் - அவைகளைச் சாப்பிடத்தகுந்த சுகதியோடேகடினவனாகவும், ஹவதி - ஆகிறான், ப்ரஜயா - பிள்ளைகளாலே, வஸூஹி - நாலுக்கால ஐந்துக்களாலேயும், ஸ்ரஹவஹிவெந் - பராமமண தேஜஸினாலேயும், பஹாநு - பெரியவனாக, ஹவதி - ஆகிறான், கிதூஷா - கீததியினாலே, பஹாநு - பெரியவனாகவும், ஹவதி - ஆகிறான்

(புர - ஊ - ரா - ஊ) இதுவரையில் தகப்பனிடத்தில் பரமத்தினடையாள வலிமையோடு கேட்டுத் தவத்திருநாடு பரமத்ததை அறியவேண்டுமென்ற பருகு அபபடியே தவம் செய்து அன்னம், பராணம், மனது, அறிவு இவைகளை பரமமென்றறிந்து அவ்வளவில் திருப்பதி வாராமல தகப்பனை மீண்டுமே கேட்டதற்கு, தவத்திருநாடுவே பரமத்ததை

(ப - ம) சுந்நம் - சாபபிடத்தக்க வஸதுவை, நநிநுராஸ் - நிரதிககக கடாது தஸ் - அது, ப்ரகம் இவனுடைய கடமை, ப்ராணெவா - பராண, னுனது, சுந்நம் - சாபபிடத்தக்க வஸது, ஸரீரம் - உடல், சுந்நாடி - அனனத்தைச் சாபபிடுகிறது ப்ராணெ-பராணனிடத்திலு, ஸரீரம் - உடலானது, ப்ரதிஷீதம் - இருப்பையுடையது ஸரீரோ - உடலில், ப்ராணஃ - பராணனுனது, ப்ரதிஷீதம் - இருப்பையுடையது. தஸ்வனதஸ் - அநத இநத, சுந்நம் அனனமானது, சுநெ - அனனத்திலு, ப்ரதிஷீதம் - இருப்பையுடையது, யம் - எவன, வனதஸ் - இநத, சுந்நம் - அனனத்தை, சுநெ - அனனத்திலு, ப்ரதிஷீதம் - இருப்பையுடையதாக, வெடி - அறிகுறாதே, வம் - அவன, ப்ரதிஷீதி - இருப்பையுடையவனாகவாகுறான சுந்வாநு - அனனததையுடையவனாகவும், சுந்நடி - அனனத்தைச் சாபபிடுகிறவனாகவும், ஸவதி - ஆகிறான, ப்ரஜயா - பிளனையினாலும், பஸூகி - பசுகளாலும், ப்ரஹ்வஸு-பராமமண தேஜஸஸினாலும், சிவாநு பெரியவனாகவும், ஸவதி - ஆகிறான சிதா - காததியினாலே, சிவாநு - பெரியவனாகவும், (ஸவதி - ஆகிறான)

(ப - ம) சுந்நம் - அன்னத்தை, வஹு - அதிகமாக, கூஸ்தீத் - சோகக் வேண்டி அல்லது, (நம்)வஹு கூஸ்தீத் - பருமானம் பண்ணவேண்டும், தகீ-அது, ப்ரத் - இவனுடைய கடமை, ப்ரபிவீவா-பூமிதானே, சுந்நம் - அன்னமென்கிறது ரூகாஸம்-ஆகாயமானது, சுந்நாஹி-அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறது ரூகாஸம் - ஆகாயமானது, ப்ரபிவ்ரம் பூமியில், ப்ரதிஷ் டித் - இருப்பையுடையது, ப்ரபிவீ - பூமியானது, ரூகாஸ-ஆகாயத்தில், ப்ரதிஷ் தா - இருப்பையுடையது, தகீவன்தகீ - அந்த இடத், சுந்நம் - அன்னமானது, சுந்நீ - அன்னத்தில், ப்ரதிஷ் டித் - இருப்பையுடையது, யஃ - எவன், வன்தகீ - இடத், சுந்நம் - அன்னத்தைத், சுந்நீ - அன்னத்தில், ப்ரதிஷ் டித் - இருப்பையுடையதாக, வெஹி - அறிகிறேனே, ஸஃ - அவன், ப்ரதிஷ் டி - இருப்பையுடையவனாகிறான், சுந்வாஹி - அன்னத்தையுடையவனாகவும், சுந்நாஹி அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறவனாகவும், ஹவதி - ஆகிறான், ப்ரஜயா - பிள்ளையினாலும், வஸூஹி பசுக்களாலும், ப்ரஹ்வஹி-வெஸம் - பராமமண தேஜஸினாலும், ப்ரஹி-பெரியவனாக, ஹவதி ஆகிறான், க்ரஹி கோததியினாலே, ப்ரஹி - பெரியவனாகவும், (ஹவதி - ஆகிறான்)

(190 - ஹா - ரா-ஹா மேற்கூறிய பரமமலிதத்தைக்கு அருவனமான சில தியான ங்களைச் சொல்லுகிறது அவற்றான முதலில பராணன், சரீரம் இவைகள் அன்னமாயும், அன்னத்தமாயும், ஒன்றிலொன்றிருக்கிறதாயும் தியானம் செய்யவேண்டுமே இப்படித் தியானம் செய்கிறவனுக்கு அன்னத்தை நிக்தியாமலிருத்தல் கடைமை அப்படியே ஜல ததையும், தேஜஸையும் அன்னமாயும், அன்னத்தமாயும், ஒன்றிலொன்றிருப்பதாயும் தியானம் செய்யவேண்டுமே அப்படித் தியானம்செய்பவனுக்குக் கிடைத்த அன்னத்தைத் தன்னாதொழிதல் கடைமை அப்படியே பூமி, ஆகாயம் இவைகளை அன்னமாயும் அன்னத்தமாயும் ஒன்றிலொன்றிருப்பதாயும் தியானம் செய்யவேண்டுமே அப்படித் தியானம் செய்பவனுக்கு அன்னத்தை விருத்தி செய்தல் அல்லது கொண்டாடுதல் கடைமை இம் மாகிரி மூன்றுவிதமாகத் தியானம் செய்வாகளும் நீழேநிகாலம் இருப்பையுடையவாக ளாயும், அன்னத்தைச் சாப்பிடத்தக்க சுகதியுடையவாகளாயும், பிண்களை, பசுக்கள் பரம மத்தை அறிந்ததினல் அந்த ஒளி, கோதி இவைகளால் மிகுந்தவாகளாயும் ஆகிறார்கள்

[illegible]

నకంచనవసతావ్రత్యాచక్షేత । తద్రూపం । తస్మాద్భయోకయాచవిధయా బహ్వస్సంప్రా
ప్తయ్యాత్ । ఆరాధ్యస్తాతస్మమిత్యాచక్షతే । ఏతద్వైయఖతోన్నగరాద్ధం । ముఖతోస్తాతస్మ
గరాధ్యతే । ఏతద్వైయధ్యతోన్నగరాద్ధం । మధ్యతోస్తాతస్మగరాధ్యతే । ఏతద్వాస్తతో
న్నగరాద్ధం । అస్తతోస్తాతస్మగరాధ్యతే ॥

(ப - ம) வஸ்து - தனவீட்டில், அலுவலகம் - வந்த, கும்பம் - ஒருவ
னையும், மல - துறையாகக் - அப்படிப்பட்டதெனக்கூடாது தக - அது, ப் - க
இவனுடைய கடைமை, தலாசி - ஆகையால், ப்யாகபாலவிய்யா எந்த
வீதத்தாலாவது, ப் - அதிகமான, அன - அன்னத்தை, ப் - ராஜ்யபா
அடையவேண்டுமென அதாவது சம்பாதிக்கவேண்டுமென, அனெல்ல - இவனுக்காக,
அன - அன்னமானது, அராயி - செய்யப்பட்டது, உதி - எனது, ப் - க
தெ - சொல்லுகிறார்கள், வந்ததென - இந்த, அன - அன்னமானது, ப் -
வந்த - முதலில், ராஜம் - செய்யப்பட்டது அனெல்ல - இவனுக்காக, ப் -
தெ - முதலில், அன - அன்னமானது, ராஜ்யதெ - செய்யப்படுகிறது
வந்ததென - இந்த, அன - அன்னமானது, ப் - நடுவில், ராஜம் -
செய்யப்பட்டது அனெல்ல - இவனுக்காக, ப் - நடுவில், அன - அன்ன
மானது, ராஜ்யதெ - செய்யப்படுகிறது வந்ததென - இந்த, அன - அன்ன
மானது, அன - கடைசியில், ராஜம் - செய்யப்பட்டது அனெல்ல - இவ
னுக்காக, அன - கடைசியில், அன - அன்னமானது, ராஜ்யதெ - செய்
யப்படுகிறது

(1980 - ஹா) மேற்கூறிய மூன்றுவிதமான நியானகங்களைச் செய்கிறவன் நான் வீட்டிலுள்ளத விருந்தாளியைத் தள்ளக்கூடாது அதுவே அவனுக்கு வீரதம் ஆகையால் எந்த விதத்திலாவது அதிகமான அன்னத்தைச் சம்பாதிக்கவேண்டியும், அப்படியே பெரியோர்களும் விருந்தாளிகளுக்கே அன்ன முண்டிபண்ணப்பட்டதென்று சொல்லுகிறோம் ஆகையால் விருந்தாளிகளுக்கு அன்னத்தை முதல வயதிலோ, அல்லது நடுவயதிலோ, அல்லது கடைவயதிலோ எவ்விதமாகக் கொடுக்கிறோமோ, அந்தந்த வயதில் பிறகாலத் தில் அந்தந்த விதமாகவே அன்னமுண்டாகிறது

(புரா - லா) மேற்கூறிய தியானம் செய்கிறவன் தன் வீட்டிற்குள்வந்தவுள்ள தன் வகைப்பாடுதான்பது வீரதமர்கையால் எதவீதத்தாலாவது அன்னத்தை அதிகமாகச் சம்பாதிக்கவேண்டுமெ ஁லகத்திலுண்டான அன்னத்தெல்லாம் இப்படித் தியானம் செய்கிறவனுக்காகவே ஏற்பட்டனவென்று சொல்லுகிறார்கள் ஆதலால் முதலிலாவது நடுவிலாவது கடையிலாவது எதப்பாகத்திலாவது அன்னம் இப்படித் தியானம் செய்யவனுக்காக ஏற்பட்டது

யவனவ்வெடி | கெடிஊதிவாழி | பொமகெடிஊதிவாழாணாவாழ
பெரஃ | கெடிஃதிவாழபெரஃ | மதிநிதிவாழபெரஃ | விசுத்திநிதிவாழப
ஊதிநாநாஊதிவாழபெரஃ | கெடிஊதிவாழபெரஃ | கெடிநிதிவாழபெரஃ | விசுத்திநிதி
வாழபெரஃ |

యవపంపెద । ధేనుభివాచి । యోగక్షేమభిప్రసాదాపానయోః॥ కమేతిమాస్తయోః॥
గరిరీతిపాదయోః । విముక్తిరీతిపాయా । ఇతిమానుషీస్సుమాక్షాః । అగ్రద్రవిః । తృప్తిరీతివృష్టా ।
బలమితివిక్రూతి ॥ ౨ ॥

(ப - ம) பீ - எவரீ, வரவ - இந்த பரகாரம், வெடி - தியானம் செய
 றுமீது, லு - அவன இதை முன்கூறுதலில், வடிவவந்த பாவ - பாது - என

பதுடன் சோதனுகொள்ளுக வாழி - வாங்கில, ஸ்ரீ - அடைநக பொரு
 னைக காப்பாற்றுவதல, உதி - எனறும், பூணாவாநயொர்-பராணன அரா
 னன இவைகளில, பொய்க்ஷேந்தி - பொருளை அடைவதுடன் அதைக்
 காப்பாற்றுவதென்றும், ஹஸ்யபொர் - கைகளில, கபி - செய்கை, உதி -
 எனறும், வாடிபொர் - காலங்களில, மகி - நடை, உதி - எனறும், வாய்பா
 பாயுவெனகிற இந்நிரியத்தில, விசு - விடுதல, உதி - எனறும், (உவா
 லீ - தியானம் செய்யவேண்டும), உதி - எனகிற இவைகள், ரிநாஷி -
 மனத்தின சரீரத்திலுண்டான, ஸுரோஜார் - அறிவுகள், (உதார் - சொல்லப
 பட்டதான), கய - பிறகு, ஹெல் - தேவர்களிலுண்டான, ஸுரோஜார் -
 அறிவுகள், (உவ்) - சொல்லப்படுகின்றன, வுஷு - மனதையில, கஷி -
 சந்தோஷம், உதி - எனறும், விஷு - மினனலில ஸு - பலம், உதி -
 எனறும் இவ்ரு, வஸுஷு - எனபது முதல மேலகருதியின, ப்ருதிவடி
 வஸுஷு - பசுக்களிடங்களில, யஸு - கிரத்தி, உதி - எனறும், நக்ஷத்ரு
 வு - நக்ஷத்திரங்களில, ஜெரூ - காத், உதி - எனறும், உவ்ஷு உப
 வதத்தில, ப்ருஜூ - பராஜையை உண்டிபண்ணுவதல

யஸுஉதிவஸுஷு | ஜெரூகிரிதிநக்ஷத்ருஷு | ப்ருஜூகிரிதி
 ரிநாஷுஉதாவ்ஷு | ஸவ்ஷித்ரூகாஸு | த்ருதிவ்ஷுத்ருவாவ்ஷு |
 ப்ருதிவ்ஷாவாநவதி | த்ருஷுஉதாவ்வாவ்ஷு | ரிஷாவ்ஷு | த்ருந
 உதாவ்வாவ்ஷு | ரிஷாவ்ஷு

ஸுஷுஷுஷு | ஸ்ரீஷுஷுஷு | ஸுஷுஷுஷுஷுஷுஷு | ஸ்ரீஷுஷு
 ஸு | ஸ்ரீஷுஷுஷுஷு | ஸ்ரீஷுஷுஷுஷு | ஸ்ரீஷுஷுஷுஷு | ஸ்ரீஷுஷு
 ஸ்ரீஷுஷுஷுஷு | ஸ்ரீஷுஷுஷுஷு |

(ப - ம) க்ருஷு - மோக்ஷம், ஸ்ருஷு - ஆனந்தம், உதி - எனறும்,
 ஸ்ருஷு - ஆகாயத்தில, ஸவ்ஷு - எல்லாம், உதி - எனறும், த்ரு - அநத
 ஆகாயத்தை, ப்ருதிவ்ஷு - இருபடி, உதி - எனறும், உவாவ்ஷு - தியானம்
 செய்யவேண்டும, ப்ருதிவ்ஷாவாந - இருபடையுடையவனாக, ஹவதி - ஆகி
 ருன, த்ரு - அநத ஆகாயத்தை, ரிஷு - மகத, உதி - எனறும், உவாவ்ஷு -
 தியானம் செய்யவேண்டும, ரிஷாவா - பெரியவனாக, ஹவதி - ஆகி
 ருன, த்ரு - அநத ஆகாயத்தை, ரிஷு - மனது, உதி - எனறும், உவாவ்ஷு -
 தியானம் செய்யக்கடவன, ரிஷாவா - எல்லாவற்றையும் நினைக்கும் சகதியுள்ளவனாக,
 ஹவதி - ஆகி
 ருன

த்ருஷுஉதாவ்வாவ்ஷு | ஸ்ருஷுஷுஷுஷுஷு | த்ருஷுஷுஷு
 வாவ்ஷு | ஸ்ருஷுஷுஷுஷு | த்ருஷுஷுஷுஷுஷு | த்ருஷுஷுஷு
 வாவ்ஷு |

తన్నచురుగుటపానీత | నవ్యంబేస్తైకామః | తన్నువైచురుగుటపానీత | బ్రహ్మవాక్ భవతి |
తన్నువైచురుగుటపానీత | పర్యణంబ్రయంబేద్యవంతులగుటామః | పర్యణీయాభావ
నామః | సయక్తాయంపురుషే | యక్తాసావాదిత్యే | సనికః || ౪ ||

ஸபவனவம்விசி | சுஸாநொகாநொதூ | வநதநியிரதாநநி
வவஸூ | வநதவ்ரணநியிரதாநநிவவஸூ | வநதநொநியிர
தாநநிவவஸூ | வநதவ்ரணநியிரதாநநிவவஸூ | வநதநொநி
நியிரதாநநிவவஸூ | ஐரநொகாநொநிநொநிவவஸூ |
வநததாநொநிவவஸூ | ஐரநொகாநொநிவவஸூ |

കിഷ്കിന്ദേവനാഭവാഹഃ | അമരൈസ്തൈർജ്ഞാനാഭീ | അമരവിഗ്രഹംബുധ
ലോചനവാഹഃ | സൗഖ്യംശ്ചൈവ | ദയയാപരിവൃതഃ | ഇത്യുപനിവേശ||

అహమ్మమహమ్మమహమ్మమ్ || అహమ్నాదోహమ్నాదోహమ్నాదమ్ || అహమ్
 లోక్యదగ్గోక్యదహగ్గోక్యత్ || అహమ్స్త్రిప్రథమజాముతాఽస్య || పూర్వం దేవేభ్యోఅమృత
 యనాఽభాఽఇ || యోహదదాతిసభదేవమాఽవాఽహమ్ || అహమ్మమమ్మమదంతమాఽద్రి || అహమ్
 విశంకువనవర్ణభవాంఽ || సువరాఽత్మోత్తిః || యవనం దేవ || ఇత్యుదనిమ్ || ౬ ||

(ப ம) சுஹம் - நான, சுஹம் - சாபபிடுகிறவன், சுஹம்-நான, ஸ்ரீராம - அந்த அன்னத்தைச் சாபபிடுகிறவன், சுஹம் - நான, ஸ்ரீராம - அந்த அன்னங்களைக் குமபலாயச் செய்கிறவன், (ஸ) ஸ்ரீராம - ஜனங்களால் கொண்டாடத்தக்க காரியங்களைச் செய்கிறவன், ஓவ்வொருவாகயங்களிலும் இவ்வாதததையே முனறுதரம் சொல்லியிருக்கிறது, சுஹம்-நான, ஸ்ரீராம - இந்த உலகத்திற்கு, (ஸ) ஸ்ரீராம - காமகாண்டகரு, ஸ்ரீராம - முன்னே இருக்கிறவனாக, சுஹம் - ஆகிறேன், ஸ்ரீராம - தேவர்களைக் காட்டிலும், ஸ்ரீராம - முன்னே, சுஹம் - அமுதத்திற்கு, ஸ்ரீராம - நமசி, ஸ்ரீராம - எவன், ஸ்ரீராம - என்னை, ஸ்ரீராம - கொடுக்கிறானோ, ஸ்ரீராம - அவன் தானே, ஸ்ரீராம - என்னை, ஸ்ரீராம - காப்பாற்றுகிறான், (ஸ) ஸ்ரீராம - அடைகிறான், சுஹம் - நான, சுஹம் - அன்னத்தையும், சுஹம் - அன்னத்தை, சுஹம் - சாபபிடுகிறவனையும், சுஹம் - சாபபிடுகிறேன், சுஹம் - நான, ஸ்ரீராம - எல்லா, ஸ்ரீராம - உலகத்தை, சுஹம் - மறைத்தேன், ஸ்ரீராம - வெளியேற்றினேன். ஸ்ரீராம - கொப்பான காரதியோடே கூடினவன், ஸ்ரீராம - இந்த பரகாரம், ஸ்ரீராம - உபநிஷத - உபநிஷத, ஸ்ரீராம - எவன், ஸ்ரீராம - இந்த பரகாரம், ஸ்ரீராம - அறியுகிறானோ

(100 லா) நானே அனமாமும் அன்னத்திதச சாப்பிடுகிறவனாகவும் இவைகளைக் கும்பலாசச சோகதிறவனாகவும், இவ்வுலகங்களுக்கு முன்னரிதப்பவனாகவும், தேவார்களுக்கு முன் அமுதத்திற கிருப்பிடமாகவும் மிருக்கிறேன் அன்னரூபியான் என்ன எவன் கேட்கிறார்களுக்குக் கொடுக்கிறேனோ, அவனே என்னைக் காப்பாற்றுகிறான் எவன் பொருஷ்யிலியோ, அவனையும் அவன் புசிகமும் அன்னத்தையும் நான் சாப்பிடுகிறேன் நான் என்னுடைய சுதத ரூபத்தினு லுலகங்களை வியாபரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் நான் ரூபியனாகொப்பான் காந்தியோடேக்டினவன் இப்படிப்பட்ட இந்த உபநிஷத னை எவன் அறிகிறேனோ அவனுக்கு மேற்கூறிய பயன்கள் உண்டாகும்

(ரா.மா) எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் நான் வியாபித்திருக்கிறபடியால் எல்லா உபதுக்களும் நானே, உலகங்களால் கொண்டாடப்பட்ட செயல்களைச் செய்கிறவனும் நானே, படைப்புக்காலத்திற்கு முன் பரானிகளின் வீணைகளுக்குப் பயன்தர்பவனும் நானே, தேவர்களுக்கும் முந்தின மோகூத்திற்குக் காரணம் நானே, எவனானனே, தருத செல்லுக்குத்தேசிக்கிறோடு, அவனே என்னைப்படைகிறான் நான் அறிவிலாத வஸ்துக்களிலும், அறிவுள்ள வஸ்துக்களிலும் நிறைந்திருக்கிறேன் ப்ராய

(ப - ம) தடெவ - அந்த பரமமதததயே, ஜீதம் - வேறுபடாத உருவத்தோடு கூடியதாகவும், துஷ - அந்த பரமமதததயே, ஸதூ - வேறுபடாத குணங்களோடு கூடியதாகவும், சூஷம் - சொல்லுகிறார்கள், தடெவ - அந்த பரமமமே, கலீநாம் - துட்பமான பொருள்களை அறிகிறவர்களுக்கு, வரூம் - உயரந்த, ஸூஷம் - பரமமம், ஸூவநஸூ - உலகத்திற்கு, நூலிம் - ஆதாரமான பரமமமானது, வஹூயா - அனைக்கிதமாக, ஜாதம் - உண்டானதாகவும், ஜாய்நாம் - உண்டாகிவதாகவுவிருக்கிற, ஸூஷா - உருபம் யாகம் செய்தலுளம் வெட்டுதல் முதலிய தாமமங்களையும், ஸூஷம் -

(ப ம) இறகு, கூட்டுலூஉகம் - இப்படி ஆரம்பிக்கும் அனுவாகத
கதையும், ஹிரணுமஹுதகி - இப்படி ஆரம்பித்துச் சொல்லும், கூடின -
எட்டுருகுககளையும், (வடகீபம் - படிப்பது) முன் கூண்டலுவாரொ என
கிற அனுவாகததில், யஜுஸூபுரே, கவெபாவயகி | ஸவெபுரிஷேஷாஜித்ரீ
ரெவிஷு - கம்பு - ருஷாடியி என்றும்ளவாகச சமுததிரததில் படுப்பதென
றும் மின்னலபோன்ற வண்ணமுள்ள புருஷனென்றும் சொல்லுகிற அடை
யாளங்களால் எவவிதமாக நாராயணனே பரதேவதையென்று ஏற்பட்டதோ
அவவிதமாகவே, கூட்டுலூஉகம் - என்கிற அனுவாகததிலும், ஹீஸுரெக்
தகூபுரவதூன - என்று நமர் என்கிற பூமிக்கும் லட்சுமிக்கும் நாயகனை

[illegible]

விழுதபுகு-ராதவிசுடுதாசி-வொவிழுடுதாஹஸஉகவிசுதலூ
 ள் | ஸ்வோஹுஷ்யந்திசிஸ்வதுடுகுடி-ராவாப்யயிவீஜநயடுடுவ
 வாக்கி ||௧௨||

విశ్వకర్మకురుదరిశ్వరోముఖోవిశ్వతోవాస ఉతవిశ్వతస్పాత్ । సంబాహుభ్రాంతసమః
 సంతతః ప్రేక్షాన్వాభ్యుధివీజనయద్దేవవీరః ॥ ౧౨ ॥

(ப - ம) விஸ்தரஸூக்ஷ்மம் எல்லா விடங்களிலும் கணக்களையுடையவனாகவும், உத - மேலும், விஸ்தொஹி - எல்லா விடங்களிலும் முகத்தை யுடையவனாகவும், விஸ்தொஹிஷ்டம் - எல்லா விடங்களிலும் கைகளையுடையவனாகவும், உத - மேலும், விஸ்தஸூக்ஷ்மம் - எல்லா விடங்களிலும் காணையுடையவனாகவும், ஈஸ்வராவ்யயிவீ - ஆகாயம் பூமி இவைகளை, ஜநபநு-சிருஷ்டிகிறவனாகவுமிருக்கிற, ஸாக்ஷ - ஒரு, ஷெஷம் பரமாதமா, (பூரணிநம் பராணிகளை), ஸாஹம்ஸுரம் - கைகளோடும், உதநெத்ரம் - காலங்களோடும், ஸந்திதி - சோக்கிரூன ஆதாவது கைகாலகளோடுகூடிய உடலைக்கொடுக்கிறான்

వేస ప్రశ్నోత్తర వ్యాఖ్యనానివిద్వాన్య బ్రహ్మంభవత్యేనీడం । యస్మిన్నిదగ్గశ్చవిచైతిగ్
సర్వంసమీక్షాప్రాతశ్చవిభక్తమజాను ॥ ౧౩ ॥

புத்தொல்குழை தனுவிதா ந நவெடா நாநி ஹிதமஹாஸு |
 சீனிவடாநி ஹிதமஹாஸு பதவெடாநி துவிதாநி தாஸு || ௧௪ ||

ప్రతిద్యోచేత్యుత్తు నిర్వాకంధవోశామనిహితంగుమాశు | శ్రీనివాసానిహితంగుమా
శుయ సద్బేదపితుపితాసత్ || ౧౪ ||

(ப - ம) மந்ருவ-ஃ பூமிஸயத தரிததுககொண்டிருக்கிற பரமாகமா
கூழி-தம் - நிததியமான, ம-ஹாலு தாமனதாஹி ம நாதத விடங்கனிஸ்,
நிஹி-தம் - வைககபபட்டிமிருக்கிற, கஃ - அத, நாபி வேதததத, வ
வெ - சொனனா (யவ்) யாதொரு பரமாகமாவீனுடைய), ம-ஹாலு-
பரமபதததில், ஹி-தம் - வைககபபட்டி ருக்கிற, கீ-ணீ - மூனறுகளான, வ
பா-நி-பாகங்களை (அதாவது சகிக்கும் பொருள்கள் இடங்களை கருவிகள்), பஃ
எவன, வெடி - அறிகிருனே, ஸஃ - அவன, வி-தஃ - தகப்பனுக்கு, வி-தா-
தகப்பனாக, சீ-ஸஃ - ஆகிறான் அதாவது ஒருவனுக்குப் பிள்ளையாகப் பிறக
கிறதில்லை மீண்டும் பிறப்பில்லை யென்பதேயாம்

ஸநொஷஸ்துஜிதிதாவஸிபாதாயாரிதிவெஷுவநாநிஸிஸா
யதெஷவாஸுதிதாநஸாநாஸுதிதெயபாதிநெஷொரயஸு ||கரு||

“సోబంధుజ్ఞానితానధితాధామనివేద భవనానినిశ్చా । యత్రదేవాతమృతమానశానా
 స్మృతీయే ధామాన్యతైర్గ్రయంత ॥ ౧౫ ॥

(ப - ம) ஸ்ரீ-அர்த்த பரமாத்மா, ஸ்ரீ - நமக்கு, ஸ்ரீ-உறவினன,
ஜயிதா - பிறப்பித்தவன, ஸ்ரீ - அவன, விபாதா - பயனகளை விளைவிக்கி

தவன, விஸ்னா - எல்லா, ஊவநாமி - உலகங்களுமும், யாரோமி இடங்களுமும், வெடி - அழிகிறான், யசு யாதொரு பரமாதமாவின்னிடத்தில, சுஜீ-தம்-அமுதமேபோலினியவைவளான குணங்களை, சூநபராநாஃ-அனுபவிக்கிற, டெவாஃ - நிதயசூரிகள், சூகீயெ-மூனறாவதான, யாரோமி இடத்தில அதாவது பரமாதமாவுக்கு முதலிடம் சமுததிரம் இரண்டாவது சூரியமண்டலம் மூன்றாவது பரமபதம் என்கிற வைசுருதம், சுனெஹரயன்-ஒருவாகுகொருவா எதிராயிருந்துகொண்டு, வநதஸீலாமிமயநூவெஹ் - என்கிறபடியே பரமாதமாவின்னுடைய குணத்தைப் பாடுகிறார்கள்

**வரிசூராவாபுரிவீயணிவடிஞ்செவரினொகாந்நரிதிரை வரிஸுவம்|
ஐதலுத்தண்கவிதகவிதுதகுத்தவயகுத்தவவதஜாலு||**

పరివ్యాపాప్రధీనియంతి సద్యఃపరిలోకా స్మరిదిశఃపరిఘటః । ఋతస్త్వతంతంబితంతందిద్య
త్వతదవశ్యత్తదభవత్ప్రకాశు ॥ ౧౬ ॥

(ப - ம) ஸ்வத்ராநுதொகாநுகாரீர்தீகாரீரூபநுஸாஸ்திராநு என்கிறபடியே ஆகாயம் பூமி அதிலுள்ள சிவதுகுகள வைகுரதம் இவைகளிலெல்லாம சகராதம் செயதவன சஞ்சரிககிறான என்று சொல்லுகிறது ஸுடீரீ-அபொபாமுதே, டீராவாபுயிலீ - ஆகாயம் பூமி இவைகளை, வாரிராணீ சஞ்சரிககிறா ன, தொகாநு வேறான சுவாககம் முதலிய உலகங்களையும், வாரிராணீ - சஞ்சரிககிறாகள, டீரூ-திசுசுகளிலிருக்குமிடங்களிலும், வாரிராணீ-சஞ்சரிககிறாகள, ஸூவீ-சுவாககலோகமென்கிற வைகுரதததையும், வாரிராணீ சஞ்சரிககிறாகள மேல பரமமம் ஒவ்வொருவருக்கும் இரவகுமபேறான அவாகளு நடைய புண்ணிய பாவங்களுக்கு அணுநுபமாகவே இரவகுகிறதென்று சொல்லப்படுகிறது, ஸூ பரமாகமா), டீ-சுவூ) - புண்ணியபாவருபமான கனமங்களுடைய, விவூ-சூ) - நிஷுரதது, வி-தகம் - பரவிருக்கிற, தகம் - நுட்பமான அநிஷ்டததை, சுவூ)ஸ் பாரததான, வூஜாவூ - பராணிகளிடங்களில, தகீ - அந்த வினைகளின் பயனை, சுவவூ-உணடாககிறான அதாவது அந்தந்தக் சாமங்களைச் செயத பிராணிகளிடத்தில அக்கருமங்களுக்கேற்றகப் பயனைச் சிருஷ்டததானென்பது கருதது

வர்த்தனாகாநர்த்த லத்தாநிவர்த்தலவ்யம் ப்ரதிஸொதி
ஸந || ப்ரஜாவதிப்ரயஜாஜகஸ்யாந்நதநாந்நிவிஸஸைவ ||௧௭||

చరిత్యలా కాన్పరిత్యమూ తానిచరిత్య సవాకాప్రదిశోదిశశ్చ । ప్రవాపతిఃప్రథమబాటుత
స్యాత్త నాత్రానమభిసంబధూన ॥ ౧౩ ॥

(ப-ம) கொகாநு-உலகங்களை, வரீ-து)-வியாபரித்தும், ஸுதாநி - பராணிகளை, வரீ-து) - வியாபரித்தும், ஸுதாநி-எலலா, வு-திஸு-மூலை திகருகளையும், லிஸு - நேரான மறறத திகருகளையும், வரீ-து) - வியா

(ப - ம) வெஹாதிவெஹி வாராய எலலாதெநிநதவனே, நம்-எனக
 னையும், நாம் - உன பூஜைக்குவேண்டிய பசுக்களையும் சுழம் - குதிரையை
 யும், வாயுஷம் மனிதனையும், இமக் உலகத்தையும், சோலிம்ஸி - கொல

புறவாழ்வுக்குரியவர்களுக்கு உதவித்தருமாறு செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளதால் இது குறித்து கவலைப்பட வேண்டாம் என அரசு தெரிவித்துள்ளது.

(ப - ம) அநதநத தேவநதகளிடத்தில் பகதியுள்ளராகும் ஜபிகநகக
காக நுதநிரகாயதநிரி முதலிய பெயரகனையுடைததான மநதிரககளை மேல
சொலலுகிறதது வு-ருஷலு)-மகாபுருஷனை, விஷு உபாஸிககிறேம (அதந
காக), ஸஹஸுரகஷலு) ஸஹஸரகஷனெனகிற, ஶஹாபெவலு) - நுதநி
ரனை, யீஹி - திபானம செயகிறேம, நஃ - நமகரு, ரு-ஃ - உருதநி
னவன, தகி - அநத உபாஸனததை, வு-வொடிபாசி-நிறைவேறதமம,
ஸங்கராச-ஜாநி-விஷு எனகிறபடியே பகவதுபாஸநதநிருசககரனை
தியானிபதது காரணமாதலாலும பாஸகாரு மிபபடியே விபாகயானம செய
திருததலாலுமிரு, வு-ருஷ எனகிறதது காராயனனையே எலலாம உருத
நிரனைச சொனனாலும விரோதமிலலை

తత్పురుషాయవిద్మహేమహాదేవాయధీమహి । తన్నోరుద్రఃప్రచోదయాత్ ॥౨౫౪౫॥

தஞ்சாவூரில் ஹெவ்லித்-பாண்டி | நெதர்லாந்தில்
வொட்யாஸ் ||உஃ||

(ப - ம) தகவல்புரவாய்மேதகரய நாராயணனை, விடிவெம்-உபாஸிககிளேம் (அதற்காக), வசு-தூணாய - வளைந்த முககையுடைய கஜாநனை, யீவிறி - தியானம்செய்யக்கடவோம், மீ - நமக்கு, டிவிறி - கஜாநனைவன, தக - அந்த நாராயணபாஸநதை, புவெவாடிபாஸ-நிறைவேறநிலைவகடமும்

(ப - ம) ஸநானம் செயங்கதற்கு அங்கமாகிய தலையிலிருகம் புலலை வைப்பதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது ஸஹஸ்ரவாரீ - எவ் லாபப்பொருளிலு முயாநததாகவும், ஸகலீஹ - அனேக வேககீளையுடைய தாகவும், ஸதாஃஸுர - அனேகம் முனிகளையுடையதாகவும், ஈஹ்ஸுநா ஸதீ - கெட்ட சுவபனங்களைப் போக்கழகும் தனமையுள்ளதாகவுமிருக

நீர, உலர்நீர் - அருகம்புலலானது, வெ - எனனுடைய, ஸுவ-ம் - எல்லா, பா பம் பாவநகையும், ஹரிதம் - போககடிக்கட்டும

சுஸகூரனொயகூரனெவிஷு^ணகூரனெவஸு^ணயரார | பரிபாஸாயா
நி^ணதா^ணபெவி^ணரக^ணஷ^ணகிரா^ணவ^ணபெ^ணபெ^ண | உப்யுதா^ணவி^ணபரார^ணவெ^ணண^ணகூ^ணரெ^ணஷ^ணந^ணஸ^ண
த^ணபா^ணஸு^ணந^ண || உ.அ ||

అశ్వక్రాంతరథక్రాంతేవిష్ణుక్రాంతేనసుంధరా । శరసాధారతాదేవిరక్ష్యస్వమాంబే
 ౧౬ । ఉత్తర సింహరాహాగ్య మేనశతభాచునా ॥ ౨౭ ॥

(பம) ஸ்தானகாலத்தில் மண்ணெடுப்பதற்கு இஃத மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது சூகூரெனெ - குதிரைகளால் காண்டப்படும், ரயகூரெனெ - ராக்ளா தாண்டப்படும் விஷுசூரெனெ - மகாவிஷ்ணுவினால் தாண்டப்படும்பிருகிற, ஹெவலு-யராரெவி வாராய பூமிதேவியே, (ஈம்-நீ), ஸிரலா சிரன்னூலே, யாரிதாஸதீ-தரிகப்பட்டவளாயக்கொண்டு, லாம்-நீன, வடெவெடி அடிககடி, ரகூலு - ரகூப்பாயாக (ஈம் - நீ), வாரெலென் வராகஸூரியான, கூரெஷு - மகாவிஷ்ணுவினாலே, ஸதலொ ஹம்-நா-அனேக யகதனத்தினாலே, உபூதா - தூக்கப்பட்டவளாக, கூலி-ஆகி ஸுள எனது ஸதோததிரம் செய்யப்படுகிறது

ஊழியெய்துநாயுரணீவொகயாரிணீ | ஐந்திகெஹநெலொவாய
நபாடிஹுதக்ஷுதம் | கயாஹதநவாவெநஜீவாரிஸாநடிஸுதம் | ஐந்தி
கெஷெஹிவெலொஹிங்கயிஸவஹுபுதிஷிதம் || உக ||

భూమి ధౌనుధానరణిలో భారణి । మృత్తికేహన మేపాపంయన్త యాదుమ్మైతంకృతం ।
 ర్వయానా శేపాపాననజీవామిశరదశ్శరం । మృత్తికేదేహి మేపుష్టింత్వయిగన్వంప్రతిష్ఠితం ॥౨౮॥

(ப-ம) ஸநானகாலத்திலாவது பிறைவது மண்ணைத் ததரிப்பதற்கு நிகழ்ந்த மந்திரம் சொல்லுகிறது ஊட்டி - சகமான பொருள்களும் விளைபுமிடமாகவும், பெயர் - இச்சித்த பொருள்களை பெயலாம கொடுப்பவளாகவும், யார் - நிச்சலமாக விருப்பவளாகவும், யொகாயாரணி - உலகங்களை பெயல வால தரிக்கும்வளாகவுமிருக்கிற, ஹெப்திகெ வாராய மண்ணே, (கூ-நீ), சியா - எனனால, யசு - எந்த, டுஹுத - செயயக்கூடாத காரியமானது, ஸுத - செயயப்பட்டதோ, பெ - எனனுதய, (தசு - அந்த), வாவ - பாவத்தை, ஹு - போக்கடி, கூபா - உனனால, ஹெத - போக்கடிக்கப் பட்ட, வாவெ - பாவத்தோடே, (உவகூதி - கூழுவனாக, ஸத - அனைமான, ஸாஹி - வருடங்களை, ஜீவாரி ஜீவிகிறேன, ஹெப்திகெ வாராய மண்ணே, பெ - எனனாகு, வுஹி - பலத்தை, பெஹி - கொடு, கூயி - உன்னிடத்தி, ஸவ - எல்லாப்பொருளும், பூதிஹி - இருக்கின்றன,

மந்திராராஜாநாயகஷடாங்கித்ருவாஷ்டாங்கரீஷிணீ | ரஸூரீந்
ஸவபூமதாநாங்காரிவஹாவஹயெஸிபா ||௩௦||

கண்டவ்யாண்டுராநகரே ஸ்ரீகுண்டே ரீஷிணீ | க்ஷேத்ரே ஸ்ரீகுண்டே ஸ்ரீகுண்டே
ஸ்வயம்பூதே || ௨௯ ||

(ப - ம) இந்த மந்திரமும் மண்ணைத் தரிப்பதற்கே உபயோகிக்கிறது
மந்திராராஜ - கந்தத்தாலறியவேண்டியவளாகவும், வாவெவெ - பாவங்க
ளானே, ஈரநாயகஷடா - ஆசகக்கூடாதவளாகவும், மித்ருவாஷ்டா -
எப்பொழுதும் நிறைந்தவளாகவும், ஸூரீஷிணீ - கொடியம் முக சிவனுடன்
கூடினவளாகவும், ஸவபூமதாநா - சகல பரிணிகளுக்கும், ரஸூரீ -
நாயகியாகவும், ஸிபா - சம்பந்தமாகவுமிருக்கிற, காரா - உண்ணை, ஹஹ-ஹ
விடத்தில், ஸ்வயெ - கூப்பிடுகிறேன்

ஹிரண்யாஸூரீவாணஸ்ப்ரவெஷிதீயபெஷிவியாயதே | யந்
யாஹு-கூலியாயதநா-வாவெஷிஸ்ப்ரவ-தி-ஹி | யந்நிநலாவா
கூலி-ணாவாஷ்டா-கங்கு-கம் | த்ருவெஷிவா-ணாவாஷ்டா-ஹி-
காவா-நா-வா-நி-வா-நி ||௩௧||

ஹிரண்யாஸூரீவாணஸ்ப்ரவெஷிதீயபெஷிவியாயதே | ஸ்ரீ குண்டே
ஸ்வயம்பூதே || ௩௦ || ஸ்ரீ குண்டே ஸ்வயம்பூதே || ௩௦ || ஸ்ரீ குண்டே
ஸ்வயம்பூதே || ௩௦ || ஸ்ரீ குண்டே ஸ்வயம்பூதே || ௩௦ ||

(ப - ம) ஸநானகாலத்தில் தீர்த்தகாரைக்கு அறிவிடான தேவதை
பராததனை செய்கிறதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது ஹிரண்ய
ஸூரீ - ரமணியமான ஆயுதங்களுக்காய், வாண - வருணதேவனை,
ஸ்ப்ரவெஷி - சாணமடைகிறேன் (ஸ - நீ), யாயதே-யாகிக்கிற, வெ-
கரு, கீசய - தீர்த்தத்தை அதாவது பரிசுத்த ஜலத்தை, வெஷி - கொடு,
கலியாயதநா - துஷ்டர்களிடத்தில், யா - என்னால், யந்-து, ஹி - சாப
பிடிப்பட்டதோ, வாவெஷி - பாவிகளிடத்தில் நினமும், ஸ்ரீகுண்டே -
வாங்குகிறது, (கூ - செய்யப்பட்டதோ), வெ-என்னுடைய, நிநலா
மனதினாலும், வாவா - வாக்கினாலும், கூலி-ணாவா - செய்கையினாலும் யந்-
எந்த, ஈஷ்ட - கெட்ட நடத்தையானது, (கூ-கம்-செய்யப்பட்டதோ),
க - அதை, நி - நமக்கு, ஹி - இந்திரனும், வாண - வருணனும்,
ஸ்ப்ரவெஷி - பருகஸ்பதியும், ஸவி-காவ - சூரியனும், வா-நி-வா-நி -
அடிக்கடி, வா-நி-வா - பரிசுத்தம் செய்கக்கடவர்கள்

ஸூரீத்ராநகரவஷ்டா யஸூரீ-ஸூரீ-ஸூரீ-ஸூரீ-ஸூரீ-ஸூரீ-ஸூரீ-ஸூரீ-
யெ-ஸூரீ-ஸூரீ-ஸூரீ-ஸூரீ-ஸூரீ-ஸூரீ-ஸூரீ-ஸூரீ-ஸூரீ-ஸூரீ-ஸூரீ-ஸூரீ-
||௩௨||

ததாநாராயணவிலிஹவஸுவணபுஷ்பாயயீஹி | ததநாமரூ
பிஷ்யவொடியாஸ ||௨௪||

ததநாராயணவிலிஹவஸுவணபுஷ்பாயயீஹி | ததநாமரூபிஷ்யவொடியாஸ ||௨௪||

(ப் - ம்.) ததநாராயணவிலிஹவஸுவணபுஷ்பாய - நாராயணனை, விஷ்ணு - உபாஸிக்கிறோம் (அதற்காக), ஸுவணபுஷ்பாய - நல்லவண்ணமுள்ள பக்கங்கள் நிறையுடைய கருடனை, யீஹி - தியானம்செய்யக்கடவோம், நம் - நமக்கு, மரூபி - கருடனானவன், தஸ - அந்த நாராயணதியானத்தை, ப்ரவொடியாஸ - நிறைவேற்றிவைக்கட்டும்.

காநாராயணவிலிஹவஸுவணபுஷ்பாயயீஹி | ததநாமரூபிஷ்யவொடியாஸ ||௨௫||

காநாராயணவிலிஹவஸுவணபுஷ்பாயயீஹி | ததநாமரூபிஷ்யவொடியாஸ ||௨௫||

(ப் - ம்.) காநாராயணவிலிஹவஸுவணபுஷ்பாய - கோத்திரத்தால் காத்தியாயனியான தூர்க் காதேவியை, விஷ்ணு - உபாஸிக்கிறோம், கநுபுஷ்யாஸி - மிகவும் காந்தியுள்ள அந்தச் சிறுவயதுள்ள தூர்க்காதேவியை, யீஹி - தியானம் செய்க்கடவோம், நம் - நமக்கு, டிபி - தூர்க்கையானவள், தஸ - அந்த உபாஸிதத்தை, ப்ரவொடியாஸ - நிறைவேற்றட்டும் இந்த ருக்குக்குத் தூர்க்கா காயத்ரீ யென்று பெயர்.

நாராயணவிலிஹவஸுவணபுஷ்பாயயீஹி | ததநாமரூபிஷ்யவொடியாஸ ||௨௬||

நாராயணவிலிஹவஸுவணபுஷ்பாயயீஹி | ததநாமரூபிஷ்யவொடியாஸ ||௨௬||

(ப் - ம்.) நாராயணவிலிஹவஸுவணபுஷ்பாய - நாராயணனை, விஷ்ணு - உபாஸிக்கிறோம், வஸுவணபுஷ்பாய - வாசுதேவனென்கிற நாராயணனை, யீஹி - தியானம்செய்யக்கடவோம், நம் - நமக்கு, விஷ்ணு - விஷ்ணுவானவர், தஸ - அந்த நாராயணத் தியானத்தை, ப்ரவொடியாஸ - நிறைவேற்றிவைக்கட்டும்.

வஸுவணபுஷ்பாயயீஹி | ததநாமரூபிஷ்யவொடியாஸ ||௨௭||

வஸுவணபுஷ்பாயயீஹி | ததநாமரூபிஷ்யவொடியாஸ ||௨௭||

(ப் - ம்.) ஸ்நானம் செய்வதற்கு அங்கமாகிய தலையிலருகம் புல்லை வைப்பதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. வஸுவணபுஷ்பாய - எல்லாப்பொருளிலு முயர்ந்ததாகவும், ஸததிவா - அநேக வேர்களை யுடையதாகவும், ஸதாநாராயண - அநேகம் முளைகளையுடையதாகவும், டிபிஷ்யவொடியாஸ - கெட்ட சுவப்பனங்களைப் போக்கடிக்கும் தன்மையுள்ளதாகவுமிருக்க

(ப - ம) ருஜோலத்தில் பாவததுனகடிய பூமியானது, ஸிரோ - என்னைத்தனிராத மறவணை, ரொடியலு - அழச்செய்யுதகடவது, வனல - இரகபபடி, யீரோ - தெரிநகவாகள, வு வடிவி சொல்லுகிறாகள, ஐல - இரு

டிகள், வு.நதீ - பரிசுத்தம் செய்யக்கடவர்கள், வலுவீ - வசகர்கள், வு.நதீ - பரிசுத்தம் பண்ணக்கடவர்கள், வு.நதீ - வருணன், வு.நதீ - பரிசுத்தம் பண்ணக்கடவன், அவைஷ்டீ - பாவத்தைப்போக்கும் தேவதையானவன், வு.நதீ - பரிசுத்தம் செய்யக்கடவன்

சூகாந்ஹீஃப்ரயசெவிபதிபுஜநயநஜாஹவநஸ்யுராகாஜா| வ்யஷாவ
வித்ரு சுயிஸாநொகவெஷுஹமெஹாநொவாவ்யுபெஸுவா நஹந்ஃ ||

అక్రమముద్రాప్రథమేధముకాన్తనయస్సౌభాగ్యనశ్యరాజా ॥ పృషాపదైత్రేఅధినానా
అవ్యేభ్యహోస్సోమోవాపుధేనువానఇన్దు|| ౪౪||

(ப ம) ஸரீரூபம் - ஐகதகாரணமாயும், ப்ரஜா - பராணிகளை, ஐநயந் - உணடுபண்ணுகிறவனாயும், ஸ்வநஸ்ய - உலகத்திற்கு, ராஜா - அரசனாகவும், சூரூப - எங்கும் லிதைந்தவனாகவும், வுஷா - இஷ்டத்தைக்கொடுப்பவனாகவும், ஸ்பூஹஸ - குணத்தாலுபாசகவனாகவும், லொரீம் சந்திரனபோல ஆனந்தத்தை விளைவிக்கிறவனாகவும், ஐந் - மிருகத ஐசுரிபத்தோடுகூடியவனாகவும், ஸ்வாநம் - மோகம் முதலிய பயனகளைத் தருகிறவனாகவும் மிருகத்திற் பரமாதமாவானவன, ப்ரயஜே முக்யமாகவும், லியரீபந் - உலகங்களில வேறுபட்டிருக்கிற, ஸுலாநா - மலைத்தாழவரைபோல உந்தமாயிருக்கிற, வலிந் - சுத்தமாயும், ஸ்வ - அழிவில்லாததாயுமிருக்கிற பரமபதத்தில், வாஷ்யெ - அதிககாரதியுடன் விருத்தியட்கின்றா இந்தமந்திரம் பகவானுடைய விபூதியைத்தியானம் செய்வதற் குபயோகிக்கப்படுகிறது.

ஜாதவெடி வெஸு நவா நவொரீரா தீயதொ நிஜமா திவெடி
வநஃவஷ-படிதிடி-ம-பூணிலிபுரா நா வெவவலியம்-பு-அரி-தா-து-யி:

జాతవేదసే సునవామహామమరాతీయతో నిద్రాగతివేదః । ససంపదతిదుగాణానిశ్వా
నావేననింఘండుతాత్పర్యైః ॥

(ப - ம) பாவங்களைத் தாண்டுவதற்கு இந்த மந்திரம் சொல்லப்படுகி
றது கார்த்தவெடிஸை - எல்லாம் தெரிந்த பரமாத்மாவின்பொருட்டும், ஸொ
ரீ - பூஜைபகரணமான அவிஸஸை, ஸு-நவாரீ - அரைக்கக் கடவோமாக,
காராதீயத் - சததுருக்களைப்போல நடக்கும் சததுருக்களை, வெடி தன
மானது, நிஜஹாதி - விடக்கடவது, ஸம் அந்த, சுழி அகநியெனது பெயர்
கொண்ட, வஷ்டுக் - பரமாத்மாவானவன், சுதிடி-ம-பூணி - மிகுந்த உபத
திரவங்களோடுகூடிய, விஸா - எல்லா, டுரிதாதி பாவங்களை, நாவா ஓட
ததினாலே, லிம்-யூ-பிவ-நதிநயப்போல (தாரயது-தாண்டுவைக்கட்டும்
தார்த்திவண்டூர-தவஸாஜுஜீவ்வெவ்வொருவனிடமிருந்தொவ்வொரு
ஷ்டாம் | டு-ம-பூ-மெலீ-ஸாண்கிமம் ஓ வடுஷு-ஸு-தரலி-தரஸெநகி)

(ப - ம) ஹெஜாத்வெஃ - வாராய சாவகயனே, ஈ-ம-ஹா-கொடிய பாவங்களைப் போக்குகிற நீ, வலிப்பும் நதியை, நநாவா-ஓடத்தைப்போல, விஸாமி - எலலா, நீ - எங்களுடைய, ஈ-மிதா பாவங்களை, சுதிவஷி-தாண்டிவைத்துக் காப்பாற்றுவாயாக, ஹெசுஹு - வாராய அகநியே, சுத்ரி வசு - அதிநி மகாரிஷியைப்போல, சீநலா - மனதினாலேயே, மூஹாநி - எலலாம தெரிந்துகொண்டு, சுலூகாஹ - எங்களுடைய, த்நிமிஹ - சாரங்க கருகரு, சுவிதா - ரக்ஷகனாக, ஹிதா - ஆக்ககடவாய

வ்யுதநாஜிதந் ஸஹோநஹி ஸ்ரீமந் ஹிவெவிரோதயஸ்யாஸி |
 ஸநம் வஷ-பு-தி-ம-பாணிவிபராக்ஷாபெவொதி-ம-ரிதா-த்யு-மி || ௪௯ ||
 சூசநாஜிதந் ஸநம் ஸ்ரீமந் ஹிவெவிரோதயஸ்யாஸி | ஸநம் வஷ-பு-தி-ம-பாணிவிபராக்ஷாபெவொதி-ம-ரிதா-த்யு-மி || ௪௯ ||

(ப - ம) வ்யுதநாஜிதந் என்கிற சைநியங்களை ஜயிக்கிற, ஸஹோநஹி -
 அடுத்தவாகுளின் அபராதங்களைப் பொறுக்கிற, உப - சதஸ்ருகங்கள் விஷ-
 யத்தி - உக்கிரானாகவிருக்கிற, சுயம் - அகநியை, விரோத - உயாத, ஸய-
 ஸ்யாஸி - ஸகானத்திலுள்ளும், ஸயஸ்யம் - கூட்கின்றவனாக, ஹிவெ - கூ-
 டிக்கடவோம், க்ஷாஸி - அடுத்தவாகுளின் அபராதத்தைப் பொறுக்கிற சூ-
 முடைய, ஸம் - அந்த, பெவம் - பூசயான, சுயம் - அகநியானவன், ம-பா-
 னி - கொடிய, விபர - எல்லா, தம் - நமமுடைய, ம-ரிதா-தி-பாவங்களின்,
 பு-தி - போக, வஷ-பு-தி - காப்பாற்றமுடைய

வ்யுதநாஜிதந் ஸநம் ஹிவெவிரோதயஸ்யாஸி |
 ஸநம் வஷ-பு-தி-ம-பாணிவிபராக்ஷாபெவொதி-ம-ரிதா-த்யு-மி || ௪௯ ||
 வ்யுதநாஜிதந் ஸநம் ஹிவெவிரோதயஸ்யாஸி | ஸநம் வஷ-பு-தி-ம-பாணிவிபராக்ஷாபெவொதி-ம-ரிதா-த்யு-மி || ௪௯ ||

ஸ்ரீமந் ஹிவெவிரோதயஸ்யாஸி | ஸநம் வஷ-பு-தி-ம-பாணிவிபராக்ஷாபெவொதி-ம-ரிதா-த்யு-மி || ௪௯ ||

(ப - ம) சுயஸ்யாஸி - யாகங்களில், ஸநம் - துதிக்கத்தருந்தவனாக,
 ஸநம் - சுகத்தை, வ்யுதநாஜி - கொடுக்கிறாய், ஸநம் பழமையான, வெ-
 ரா - கொடுக்கிறவனாகவும், நவ்யஸ்ய - புதுவையாகவும், ஸநம் - இருக்கி-
 றாய், வெவிரோத - வாராய் அகநியை, ஸநம் - உன்னுடைய, தநம்வம் - சரி-
 யாக, விபரபவ - பரிதிசெய்தவை அதாவது நான் கொடுக்க அவினளி-
 னாலே உன்னுடைய சரித்தரத்த திருபதிசெய்தவையென்று கருத்து, சுய-
 ஸ்யம் - என்கள் பொருடும், ஸநம் - சௌபாக்கியத்தை, சூயஸ்ய -
 கொடுப்பாயாக

ஹிவெவிரோதயஸ்யாஸி | ஸநம் வஷ-பு-தி-ம-பாணிவிபராக்ஷாபெவொதி-ம-ரிதா-த்யு-மி || ௪௯ ||
 ஹிவெவிரோதயஸ்யாஸி | ஸநம் வஷ-பு-தி-ம-பாணிவிபராக்ஷாபெவொதி-ம-ரிதா-த்யு-மி || ௪௯ ||
 ஹிவெவிரோதயஸ்யாஸி | ஸநம் வஷ-பு-தி-ம-பாணிவிபராக்ஷாபெவொதி-ம-ரிதா-த்யு-மி || ௪௯ ||

ஸ்ரீமந் ஹிவெவிரோதயஸ்யாஸி | ஸநம் வஷ-பு-தி-ம-பாணிவிபராக்ஷாபெவொதி-ம-ரிதா-த்யு-மி || ௪௯ ||

(ப - ம) இது முதலாகிய மந்திரங்கள் பரமமத்தின் நியானத்திலுடைய
 யோகிக் கப படுகின்றன, ஹி - பூ என்கிற வியாகுருநிக்ரூப பொருளா-
 கிய, சுயஸ்ய - அகநிதேவனாக அந்தாயாமியாயும், வ்யுதநாஜிதந் - பூமிக்கு

(ப - ம) ஊர்தி - பூ என்கிற வியாக்ருதியின் பொருளாயும், கூண் - அனுபவிககத்தருத்ததாயும், கூழ்பெ - அகநிதேவனுக்கந்தாயாமியாயும் வு பிவெவெ - பூமிக்கந்தாயாமியாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸாஹா - இந்த அவிஸஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ஊர்தி - புல என்கிற வியாக்ருதியின் பொருளாயும், கூண் - அனுபவிககத்தருத்ததாயும், வாய்வெ - வாய்தேவனுக்கந்தாயாமியாயும், கூண்கிஷாய - ஆகாயத்துக்குந்தாயாமியாயு மிருக்கிற பரமாத்மாவின் பொருட்டு, ஸாஹா - இந்த அவிஸஸை ஹோமம் செய்கிறேன், ஸூர்தி - சுவ என்கிற வியாக்ருதியின் பொருளாயும், கூண் -

13

சூலிவெஸா ஓஞ்சாரெணவவ-பூவாஸிலம்-துணா - என்கிறபடியே உட்புகு
திருக்கிறதோ, லஃ - அநத, ஸிகு - சகலவிதன்களுக்கும் முரியையப்போல
முடிவு பெறுமிடமான, ஜெஷ்டம் - உயாநத, உஷ்டம் - பரமாதமாவானவன,
தாம் - அநத, உவநிஷ்டம் - பரணவோபநிஷததை, உஷ்டியாய - தன சேஷனு
க்கு, ப்ராவாது - உபதேசித்தான தோஷங்களை சாந்தியடைவதின் பொரு
டெசு சாந்திருபமாகத் தேவர்கள் பிதூக்கள் இருஷிகள் இவார்களின் வியாகி
ருதியை மேல சொல்லுகிறது ஷ்டிஷ்டம் - இருஷிகளின் பொருடும், ஷ
வெஷ்டம் - தேவர்களின் பொருடும், ஸஃ - சேஷிக்கிறேன், விஷ்டம் -
பிதூக்களின் பொருடும், ஸுயா - இநத அவிஸை ஹோமம் செய்கி
றேன், ஹவ-பூவாஸிலம்-இமமுனதுக்கும் பொருள், ஓம் பரபரமநதான

[illegible]

(ப - ம) அறிந்ததை மறக்காமலிருக்கதனைப்பொருட்டு இமமநதிரத்தால் பரந்ததனை செய்கிறது, ஸ்ரீஹ்ருணை பாபரமத்தின் பொருட்டு, நசிர்-சேவிக்கிறேன், வெ - எனக்கு, யாராண் - அறிந்ததைத் தரித்தல், ஸ்வஸு - உண்டாகட்டும், சுமிராசுரண்பயா.தயா-மறக்காமலிருக்கும்படி, யாராயிதா - தரிக்கிறவனாக, ஸுயாஸு - ஆக்ககடவேன், சுசிஷு - இந்ந, சி எனனுடைய, சுணு-யொர் காதுகளில், ஸு-க - கேட்கப்பட்ட வாதத்தமானது, சாவெயு-நம - நமுவாமலிருக்கட்டும்

பி.கெ.தவஸ்து-தவஸ்து-கெ.தவஸ்தாஹெ.தவொடாநெ.தவொயஜ்
 ஸ்வொவொஹெ-வஸ்துவஸ்து-தெஹெ.தவொவொஹெ.தவொ | இ.திஷ.
 தவொ.தவொ.தவொ.தவொ.தவொ.தவொ.தவொ.தவொ.தவொ.தவொ.

ఋతంకపస్పత్యంరవశ్శృకింకపశ్శాంతం తపోదానంతపోయజ్ఞఃతపోభూభుకావశ్శువ
 ధ్నిస్తా తదుపాపైర్వికత్తయః ॥

(ப ம) இமமநதிராததில பரமமகயான முண்டாவகமருத தவமே முகய காரணமென்று காண்பிலைவததுகொண்டு தவமே மனிகாகளுக சவசியமாகிய ஸததியம சுருதம இவைகளின உருவமென்று சொல்லுகிறது ஐகம் - சததியமும், தவம் - தவம், ஸத்யம் - உலகங்களுக்கிடமான வாரததையும், தவம் - தவம், ஸ்ரீகம் - சாஸ்திரமும், தவம் - தவம், ஸ்ரீகம் - சாஸ்திரமும், தவம் - சவம், ஸ்ரீகம் - தானமும், தவம் - தவம், யஜுர் - யாகமும், தவம் - தவம், ஸ்ரீகம் - இமமுன்று வியாகிருதிகளும், வந்தகம் - இந்த, யஜுர் - பரமமமாக, உவாஸு - தியானம் செய்கிறேன், வந்தகம் - இது.

(ப - ம) கீழ்ச்சொன்னபடியே பரமத்தை அறிவதற்கு அங்கங்களைச் சொல்லி மேல பரமத்தின் உருவம் நிலை முதலியவைகளைச் சொல்லுகிறது

கண்ணாடு சூட்சுமமான வஸ்துவுக்கும், சுணீயாநு - உட்பிரவேசிக்கக்கூடிய சூட்சுததைப்புடையவனாகவும், உஹக் - பெரிய வஸ்துக்களைக்காட்டிலும், உஹீயாநு - எல்லாவற்றிலும் நிகரத்திருக்கும்வாயுமிருக்கிற, சூ-தூ - பரமாதமாவானவன, சுஸு - இந்த, ஜெகதா-பராணியினுடைய, முஹாயா-இருதய குகையில், நிஹித் - இருக்கிறான், சுசு-தூ - கருமபாசன்களற்றவனான, த் - அந்த, உஹீரோந் - மகிமையோடேகூடிய, ஂஂஂஂ - எல்லாப்பொருள்களுக்கும் நாயகனான பரமாதமாவை, (யதா - எப்பொழுது), வஸுதி - பாக்கிறானே, (ததா - அப்பொழுது), யாதூ - பரமாதமாவின்னுடைய, ப்ரஸாடாஸ - அருளாலே, வீதஸோகம் சோகம் நீங்கினவனாக, (வவதி - ஆகிறான்)

வடிவ ராணாஃவ் ஸவனிதலா கஸவா ி-ஷவலிபஸவஜி ஹாஃவ்
வஹஜெஹொகாபெஷ-உரணிப்ராணாம-ஹாஸயா நிஹிதாஸவஸவ||

సప్తపాదాః ప్రథవంతిరస్తాన్ సప్తాక్షిపస్సమిధస్సప్తజిహ్వః । సప్తవమెలోకాయేషుచ
రంతిపాదాగుహాశయాన్నిహితాస్స పసప ॥ ౧౧ ॥

(ப - ம) - கீழ்க்கண்ட அகதப் பாமாதமாவின்விடத்தில் நின்றும், வலது-எழுவிதமான, புண்ணாஃ செவி வாய் கண் மூக்கு உடல என்னப்பட்ட ஐந்தனுள்ளேந்திரியங்களும் மனது புத்தி என்கிறதும் சேரந்து எழுபராணன்களும், வலது-அகத - காரணபதயம் முதலான எழு அகதிகளும், வலது - சமித முதலிய நடுவிகளும், வலது - எழுவிதமான, விஹாஃ - காளிகாரணி பெயரது முண்டகத்திலோதப்பட்டபடியே அகதியின் எழுவிதமான நாகருகளும், உடு - இந்த, வலது - எழுவிதமான, தொகாஃ - உலகங்களும், புஷ் - உண்டாகின்றன, பெஷ - யாதொரு உலகங்களில், வலதுவலது-எழுவிதங்களான, புண்ணாஃ மேற்கூறிய இந்திரிய மனோபுத்திகள எழும், ம-ஹாஸ்யாஃ - பாமாதமாவிலே, கிஷிதாஃ - காப்பாற்றப்பட்டவைகளாக, வரகி - இருக்கின்றன

சுதலுமீட்டா யிரயஸவெ-பூராசஸுந் தெனலிபவஸவ-பூரவாஃ
சுதலுமீட்டா யிரயஸவெ-பூராசஸுந் தெனலிபவஸவ-பூரவாஃ

అతస్సుముద్రాగిరయశ్చసర్వేస్తాత్సత్త్వందంతేసింధవస్సవాయాసాః । అతశ్చవిశ్వామిత్ర
యోరసాశ్చయేనైవభూత సివత్త్వంతరాతా ॥ 3 ॥

(ப - ம) சுதம்-இந்தப் பரமாதமாவின்விடத்தில் நின்றும், ஸுபிஷ்ட-ரஃ-சமுத்திரங்களும, ஸுபெஷ்ட - எல்லா, மிரயபு - பாவதங்களும, (உசுபெஷ்ட) - டெஷ்ட - உணடாகின்றன), சுலாசு-இந்தப் பரமாதமாவின்விடத்தில் நின்றும், ஸுபுஷ்டபுஷ்ட - அனேக விதங்களான, ஸுபுஷ்ட - கங்கை முதலிய நதிக ளும, ஸுபுஷ்ட - பெருகுகின்றன, சுதம் - இந்தப் பரமாதமாவின்விடத்தில்

(ப - ம) தொழிலாளர்களின் தேடி அப் பூமி நிலைகளின் உருவத்தைத் தரிப்பதால் சிவந்தும் வெளுத்தும் கழித்தும் இருக்கிற, ஸ்ராவணத்தின் ஸ்ராவத்தோடொககு, வயலும் - அநிகமான, பூஜா - பராணிகளை, ஜநயனும் - உதப்பதிசெய்கிற, வண்கா - ஒரு, சுஜா - பிறப்பிலலாத பிரகிருதியை, வண்க - ஒரு, சுஜ - பிறப்பிலலாத ஜீவனுனவன, ஜுஷாணம் - பரிதியுடன், சுநுஷெத - அனுபவிககிருன, சுநு - வேருன, சுஜ - பிறப்பில்லாத ஜீவன, ஸுஷுஷமா - முன்னுனனுபவிககப்பட்ட போகககளை யுடைய, வண்கா - இரதப் பிரகிருதியை ஜகமாதி - விடுகிருன

കുറ്റമൊന്നുമില്ലാത്തവർക്കുമാത്രമേ പ്രത്യേക പരിഗണന ഉണ്ടാകൂ. | പൊതുജനങ്ങൾക്കും
പ്രത്യേകം ||

(ப - ம) ஷெவ - விளங்குகிற, ஸலிதம் - படைத்தவனே, சுடி - இப்பொழுது, மம் - எங்களுக்கு, ப்ரஜாவம் - பராணிகளின்சமாததியோடுகூடிய, ஸளமம் - செலவதாத, சுஸாலி - உணடுபண்ணினாய், ஷுஷுத்யம் - கெட்டசுவநத்தாலுண்டானபயத்தை, வ்ரூஸாவ - போகமுடியாத

విస్మయానికిదెబ్బవలువితప్పగింతానివివరాణులు|బ్రహ్మచంద్రాక్షులు||
నిశానిదేవసరిదుఃఖానిపరాసుడు | యశోభద్రంబనమ్రమమ్||

(ப - ம) டெவ - விளங்குகிற, ஸலிதீ - படைத்தவனே, விஸாமி - எல்லா, டிரிசாமி - பாவங்களை, வாராஸுவ - போககடிப்பாராக, யசீ - யாதொன்று, மஹி - ஷேமமோ, தசீ - அத்தை, ரீ - எனக்கு, சூஸுவ - உண்டிபண்ணு

శివ-వా-తాజ్జ-తాప-తశివ-స్థానానివింశతిశ్చైవ-త-స్థానం కూడా ఉన్నది||
మధువాతామృతాయతేమధురై నినింధనః | మాధ్వేశ-స్థంబోద్భవః||

(ப - ம) ஐதாயதெ - பரமாத்மாவை இச்சிக்கிற, மஃ - கமகரு, வா
தாரீ - காதறுககள், சிபு - தேஜை, ஷுரணி - பெருக்கடமும், ஸிபுவஃ -
கடலகளும், ஷுரணி - பெருக்கடமும், ஓஷயீ - கொழுகளும், சிரயீ - தே
னுள்ளவைகளாக ஸஹ - ஆகடமும்

பெரிய நகரம் தாழ்வாரியை விரிவடிவில் காணும் | பெரிய நகரம்

మధుస క్షముతోపనిమధుమత్ సాధికా పగరజః । మధుద్యౌరస్తునఃపిత॥

[illegible][illegible]

మధురూనో పసస్తిమః-ధుమాగోఽస్తనూర్యః । మద్వీగా-వోభవస్తునః॥

(ப - ம) நம் - நமக்கு, வதஸூசி - விருகச்சூசி, உய்யோநா - தேனுள
ளதாந, சிவஸூ - ஆகடடும, ஸாஸூசி - சூரியனும, உய்யோநா - தேனுள

14

[illegible]

(ப - ம) யம் - யாதொரு, விஸ்வாபிகம் - எல்லாவற்றிலுமுயாத, உம்
ஷிஃ - தடையிலலாத அறிவையுடைய, ருஃ - சமசாரத்தை உருக
வைக்கிறபடியால் உருத்திரனென்கிற பெயர்கொண்ட நாராயணனானவன்,
பெவாநா - தேவர்களுக்கான, ப்ரயம் - உயர்ந்தவனாகிய, வுரஸாஸ் -
ஆதிசிருஷ்டிகாலத்தில, ஜாயிராநம் - உண்டாவிருக்கிற, உயிமணுமஃ -
பரமமாவை, வஸுதி - கடாக்கித்தாரோ, ஸம் - அந்த, பெவம் - நாராயணனா
னவன், மம் - எங்களை, ராமயா - பகவத விஷயமான, ஸுத்யா - அறி
வோடு, ஸம்யந்தா சோக்கடம, இமமந்திரததர பரமமனானததைப
பிரராதிககிறது

యజ్ఞాశ్చవారం నావారశిఖికింఞ్చిల్లూ నాణియో నజ్జియోబాల్లిక
 యిశ్చ| వృశ్చులవల్లియోబాల్లికింఞ్చిల్లూ నాణియో నజ్జియోబాల్లిక
 యిశ్చ| వృశ్చులవల్లియోబాల్లికింఞ్చిల్లూ నాణియో నజ్జియోబాల్లిక
 యిశ్చ| వృశ్చులవల్లియోబాల్లికింఞ్చిల్లూ నాణియో నజ్జియోబాల్లిక

(ப - ம) பழலாசி - யாதொரு பரமாத்மாவைக் காட்டிலும், சுவரம் - வேறு வரம் - உயராத வஸ்துவானது, கிம்மிசி - ஒன்றும், நாஷி - இல்லை யோ, பழலாசி - யாதொரு பரமாத்மாவைக் காட்டிலும், சணீயி - சிறுக்க வஸ்துவானது, சுயிசி - ஒன்றும், நாஷி - இல்லை யோ, ஜ்யாயி - பெருந்த வஸ்துவும், சுயிசி - ஒன்றும், நாஷி - இல்லை யோ, வாகி - ஒப்பற்றவனு கவும், பூக்ஷிவ - மரம்போல, ஸுஸி - நிறைந்த குணமுள்ளவனாகையால் புறப்போலிருக்கும் பரமமா ருத்திரானிவாகளுக்கு மரம்போல நிறைந்துமிருக் கிற, (ஸி - அந்தப் பரமாத்மாவானவன், லி - பரமபதத்தில், திஷி - இரு க்கிருளு, பூர்வாஷி - புருஷனென்று சொல்லப்பட்ட, தெந - அந் தவாசுதேவனுலே, ஹி - இந்த, ஸவ - எல்லாப் பொருளும், வசி - நிறையப்பட்டது

நகல்கூறாநவ ஜயாயநநத்யாமெநகெகஜிதகூரீ நஸூஃ |
வரொணநாகநிஹிதம்மஹாபாவிஸ்ராஜததயடிததயொலிஸனி ||

నకకునానప్రజయాధనేన త్యాగేనైకేష్యుతత్వహాసః । పరేణాకంఘిహితంసునా
యాంవిగ్రాహతేయద్భుతయోగితి ॥

(ப - ம) யசு - யாதொரு மோகூததை, யதயஃ நியமததையுடைய
வாகள, விபுணி - அடைகிறார்களோ, யசு-யாதொரு மோகூமானது, வபொ

(ப - ம) வாஸுதேவஸூக்யபரிசிஷ்டிபுஸ்துதூவாரொஹாரவாணஸீகாவெஸுஹரொஷிநந்தாசூகாஸஸூஷிநுஹஸூஹெந்ருஷிதவ்யுன்னய, ஹாஹொமுகுததில சொலஸுகிதபடியே பரமா கமாவுக்குப் பட்டணமான இந்த சரீரத்தின் நெவிஸிருக்கிறதாகவும், ஹாரொ-அலபமாயும், விவாஹொ-பாவமிலலாததாகவும், வாஸெஸூஹொ-பரமாதமாவுக்கு உயாந்த வீடுபோலுமிருக்கிற, யசு - யாதொரு, வாணஸீகா - ஹிருதய கமலமோ, தசூஷி - அந்தக்கமலத்திலும், விஸொகொ - பாவமிலலாததாகவும், ஹாரொ - அலபமாகுமிருக்கிற, (யசு - யாதொரு), மமொ - ஆகாயமென்னப்பட பட பரமாதமாவோ, தஸிநு - அந்தப் பரமாதமாவிடத்தில், ஸஹொ-உள்ளே, யசு - யாதொரு குணங்களோ, தசு-அந்தப்பரமாதமா அவருடைய குணம் இந்த இரண்டும், உவாஷிதவ்யு - தியானம் செய்யக்கூகன

யகவெடாடிவாஸும்பொகொவெடாஜெவப திஷிதம் | தஸுப
சூதிநஸுபவாஸிவெவஸுநம் | ஐதிஷஸுபஸெடாஸெடாநவாசம்

యజ్ఞదాదాస్వరః ప్రాణోపేదాంతేచవ్రత్పితః । శస్త్రచక్రతిరసస్థయః పరిస్సయజా-
శ్వరః ॥

(ப - ம) மேற்கூறிய தவறாவிததகருத தியானம் செய்யத்தக்க தேவதை யாரெனில் நாராயணனே தேவதையென்று காட்டுகைக்கு அந்த நாராயணனுக்கே எல்லாவிததைகளிலும் உபயோகிப்பதான பரமமகவியதவதை இந்த மந்திரத்தில் சொல்லுகிறது யக் - யாதோரு, ஸுரம் பரணவமானது, வெடாடின - வேகத்தின் ஆதிபிப் பெராதும் - சொல்லப்படாதேதா, வெடாடுவ - வேகத்தின் முடிவிலும், ப்ரகிஷ்ணம் ப்ரணவம்சுரோடாடிவவெவ்வுலவடிடா ஸுபக்யுநாம் சுபக்யுநம் வரஸூபுவிஸூபு தெ-என்கிறபடியே இருக்கிறதே, ப்ரக்யுதிவிதஸு தன்னுடைய உடலாக விருக்கும் அகாரத்தில் அடக்கியிருக்கிற, தஸு - அந்த பரணவத்திற்கு, அதாவது சு என்கிற எழுத்துக்கு, யக் - யாதோரு நாராயணன், வரம் - பொருளோ, சுகாரொணொயுதே விஷ்ணு ஸுபக்யுநொகெஸுரொஹரி சுகாரொவிஷ்ணுவாஸகம் - என்கிறபடியே அகரத்திற்கு விஷ்ணுபொருளோன்று கருத்து, ஸம் - அப்படிப் பொருளாகிய நாராயணன், சிவெஹ்ஸுரம் - பரமமகவியததோடு கூடினவன்

[illegible]

தாவயவஸூரி அம் | ஸ்ரீ கங்காபுரமென நமோக்ஷாயை ||
 வடிவமுடைய பஞ்சகாந்திபொருளாகும் ||

సహస్రశీషాం దేవ విశ్వాక్షం విశ్వం సువం । విశ్వం నారాయణం దేవ మక్షరం పరమం ప్రభుం ।
విశ్వతః పరమం సిత్యం విశ్వం నారాయణం హరిః । విశ్వమేదేదం పునః సద్విశ్వము పశేవతి । పతిం
విశ్వస్యా తైశ్వరిగ్ శాశ్వతగ్ శివ మచ్యుతం । నారాయణం మహాత్మేయం విశ్వాత్మానం పరాయణం ।
నారాయణో రంబ్రహ్మతత్త్వం నారాయణః పరః । నారాయణమిహోజ్యోతిరాత్మా నారాయణః పరః ।
యద్యకిం చిజ్జగత్స-కం యశ్య తైహ మితేపివా । అంతఃకామీ శ్వతిత్సవణం వ్యాప్య నారాయణ
స్థితిః । అసంతమోఽయం విగ్ సముద్రైః తం విశ్వశంభువం । పశ్యతో శత్రుశాశగ్ పృథయంచా
ప్యసోముఖం । అసోనిష్ఠౌ చిత్రస్త్వలంబనాభ్యాముపరిత్యజతి । పృథయంతే ద్విజానీయాద్విశ్వస్యా
యతసంచ మాత్ । సంతతిగ్ సేవారిస్తులంబత్యాగో శః సన్నిభం । తస్మాత్తం తే సుషిరగ్ సూక్ష్మం తస్మి
న్సూకం ప్రతిష్ఠితం । తస్య సుధ్యమ హసన్నికాశ్వాత్పివిశత్వతోముఖం । సోగ్రభగ్నిభజా తిష్ఠ
న్నాహరమజరః కవిః । సంతా యత్వం దేవా మహాదత్తలతు ప్రకం । తస్య సుధ్యవహ్నిశిఖా
అణియో ఛావ్యావృషస్థితిః । నీలతో యదమగ్నస్థా బిద్యుర్జ్వలేదభాగ్వరా । నీవాఙ్మూలవత్రస్వసీతా
భాస్యాత్తనూపమా । తస్మాత్సఖాయామధ్యేపరమాత్మావధితిః । సబ్రహ్మసంపన్నేంద్రసాక్షరః
పరమస్సారాట్ ।

(ப - ம) முன்னனுவாகத்தில தஹாவிததையில் தியானிககபபிடும தேவநக நாராயணனென்று சொல்லப்பட்டது இந்த அனுவாகத்திலோ எல்லாவித நதகளிலும் சிவ சம்பு படிபரமம் பாருசோதி பரததவ பரமாதமா முகரீய சபகவாளால் தியானிககபபிடும தேவநக சொல்லப்பட்டிருக்கலால் அசசபகவாளாகும் நாராயணனை பொருளென்று சொல்லப்படுகிறது வஹுஸ்ரீஷ்டம் - ஆபிரம தலைபு நடையவனும், டெவம் - விளங்குகிறவனும், விஸ்ராக்ஷம் - எல்லாப பொருளாகியும் பராககிறவனும், விஸ்ரஸம்ஹம் - எல்லாவற்றிற்கும் ஷேஷமத நத செய்பவனும், விஸ்ரம் எல்லாப பொருள்களுக்கும் ஆகமாவானவனும், டெவம் - அபபடி ஆதமாவானனும் அதித தோஷங்களற்றவனும், ஈக்ஷரம் - அழிவிலலாதவனும், வரீம் - உயாகதவனும், ப்ரஹ்ம் யஜமானனும், நாராயணம் - நாராயணனை, விஸ்ரகீவரீம் - எல்லாவற்றிற்கு முயாகதவனும், நிக்ஷம் - உதபததி பிலலாதவனும், விஸ்ரம் - எல்லாபபொருளும், நாராயணம் - நாராயணனென்கிற, ஹரீம் - மகாவிஷ்ணுவே, ஆனுவ எல்லாப பொருளும் நாராயணனாக எப்படிக்கடுமெனில மேவ சொல்லுகிறது ஹரீம் - இந்த, விஸ்ரம் - பரபஞ்சமானது, வாரூஷ்வனவ - அந்த மகாபுருஷனதான, கிஷ் - அவன அந்தராதமாவாகையினில, விஸ்ரம் - பரபஞ்சமானது, உபஜீவகி - அவனையடைகது ஜீவிககிறது, விஸ்ரஹ் - பரபஞ்சததிற்கு, வகிம் - நாயகனும், சூர்தேஸ்ரம் - எல்லா ஆதமாக

களுக்கும் நாயகனும், ஸாஸ்த்ரம் - ஜனனமரணமிலலாதவனும், ஸிவம் சிவ
 நென்று சொல்லப்பட்டவனும், சுயஞ்ஞம் - அடைந்தவர்களை நழுவவிடா
 தவனும், சிவோஜ்யம் - முக்கியமாக அறியத்தக்கவனும், விஸ்வாதீதம் -
 எல்லாவற்றிற்கும் ஆதமாவும், பாராயணம் - எல்லாவற்றிற்கும் உதியும்,
 நாராயணம் நாராயணனே, வாஸ்யம் - பாரமமமும், நாராயணம் -
 நாராயணனே, வாஸ்யம் - உயாதத, தகம் - வாஸதவமான பொருளும், நாராய
 ணம் நாராயணனே, வாஸ்யம் - உயாதத, ஜெயாதி - சோதியும், நாராயணம்
 நாராயணனே, வாஸ்யம் - உயாதத, சூத்ரா - ஆன்மாவும், நாராயணம் - நாரா
 யணனே, சுலபிந - இரத, ஜமதி - உலகத்தில, பதிகிந்தி - யாதாமொன்று,
 டிஸ்யுத - காணப்படுகிறதோ, ஸூயபதவிவா - கேட்கவாவது படுகி
 ரதோ, தக - அரத, ஸவ்யம் - எல்லாப்பொருளையும், சுலபி - உளளும்,
 வலிபு - வெளியிலும், வ்யாபு - ஈற்றை, நாராயணம் - நாராயணன
 னவன, ஸிவம் - இருக்கிறான், சுநதம் - அனாதனென்கிற பெயரையுடைய
 வனும், சுவ்யம் - நாசமிலலாதவனும், சுலபி - எல்லாச் சபதங்களையும் உாச
 ரிக்கிறவனும், ஸூயபத - சமுத்திரத்தில வசிப்பவனும் விஸ்வம் - உலகம் -
 சதவத்திற்கும் நனமை விளைவிக்கிறவனும், (நாராயணம் - நாராயணனே),
 விஷ்ணு - கமுத்தின மூலத்திற்கும், சுயம் - கீழும், நாராயணம் - தொப்புரு
 கரு, உபாயி - மேலும், விஷ்ணு - கடடை விரலளவில, வ்யாபு -
 தீகாஸம் - தாமரை மொகைப்போல, சுபொயம் - தலைதீகாக, ஹி
 யம் - உயிர்ருதயமும், திஷ்ணு - இருக்கிறது, தக - அரத, ஹி
 யம் - ஹிருதயத்தை, விஸ்வம் - உலகத்தினுதமாவான நாராயணனுக்கு, சிவம் -
 பெரிதான, சூயம் - இருப்பிடமாக, விஜாநீயம் - அறியவேண்டி,
 சூயம் - கொஞ்சம் மலாத தாமரை மொகைக்குச்சரிசமானமான
 அரத ஹிருதயமானது, ஸவ்யம் - எகலைத்திலும், ஸிவம் - நாமபு
 ணாமி, உபாயி - தொங்குகிறது, தக - அரத ஹிருதயத்தினுடைய,
 சுலபி - நடுவில, ஸவ்யம் - துடபமான, ஸூயம் - துவாரமானது, (சுலபி -
 இருக்கிறது தக - அரதத்துவாரத்தில, ஸவ்யம் - எல்லாவற்றிற்கும்
 ஈசனானவன, பூதிஷ்ணு - இருக்கிறான், விஸ்வம் - எவ்விடத்திலும் பா
 வின ஜவாஸ்யுதனும், விஸ்வம் - எல்லாவிடத்திலும் பரவியும்,
 சிவம் - பெரிதுமான, சுயம் - சாடராக்கிரியானது, தக - அரத இருதயத்
 தினுடைய, சிவம் - நடுவில, (வக - இருக்கிறது), ஸவ்யம் - அரத
 அகநியானது, சுலபி - அறியாததாகவும், சுலபி - ஒலித்துக்கொண்டு, சூ
 ஹம் - சாபிபப்பட்டதை, விஷ்ணு சுநதீயம் - யாவிய்யென
 கிறபடியே மூன்றுவிதமாக பிரித்துக்கொண்டு, சுயம் - சாபிபப்பட
 டதை முன்னாடிதான் சாபிபிடுகிறது, ஸவ்யம் - தன்னுடைய, டிஷ்ணு - சரித

అది తొల్యివాని యవనీకమునకుండులం తనవలెకలతా మున ప్రద్యుచానండులగ్నముచాంలొకొక
యవనీకమునకుండులం చిక్కావలెకలతాని సామానికతాన్నామండులగ్నముచాంలొకొక

అశ్వమేధాన్ని పంచదాసి పురుషస్తానియనాంసి సయజాహుంహలగ్ సయజాహుంహలక్తైసి
పాశ్చర్యేన విద్యోతనలియహంతా దిక్ష్విహిరగ్నయపురుషః ॥

(ப - ம) இருதயத்தினிருக்கும் பரமாத்மாவின் தியானத்தைச் சொல்லப் பிறகு சூரியனினிருக்கும் பரமாத்மாவின் தியானத்தைச் சொல்லுகிறது வண்டி - இரத, சூரியனென்றொரு சூரியன், தவதி - காயகிருன், வண்டி - இரத, ஜீவன் - மண்டலம், திசு - அந்தச் சூரியமண்டலத்திற், தார் - அந்தச், ஜீவன் - ருக்வேதங்களுக்கிணைய, தன் - அந்த மண்டலமானது, ஜீவன் - ருக்குகளுடைய, ஜீவன் - மண்டலம், வன் - அது, ஜீவன் - ருக்குகளுடைய, தொக - உலகம், சுய - பிறகு, வந்தவன் - இரத, ஜீவன் - மண்டலத்திற், யவன் - யாதொரு இரத, சுவி - ஒளியானது, பீஷெ - விளங்குகிறதா, தாதி - அவ்வாறு, வாரீ - சாமவேதங்கள், தன் - அந்த வாரியானது, வாரீ - சாமவேதங்களுடைய ஜீவன் - மண்டலம், வன் - அது, வாரீ - சாமவேதங்களுடைய, தொக - உலகம், சுய பிறகு, யவன் - யாதொரு இரத, வந்தவன் - இரத, ஜீவன் - மண்டலத்திற், சுவி - ஒளியிற், வாரீ - பிருஷ்டி, தாதி - அவர்கள், யவன் - யாதொரு இரத, வந்தவன் - இரத, ஜீவன் - மண்டலத்திற், சுவி - ஒளியிற், வாரீ - யசுவேதங்கள், வன் - அது, யவன் - யசுவேதங்களுடைய, ஜீவன் - மண்டலம், வன் - அது, யவன் - யசுவேதங்களுடைய, தொக - உலகம், வெவ்வேறு - அந்த இரத, திசு - மூன்று வேதருபமான, விஷ்வன் - விசுவத்தானே, தவதி - காயகிருன், சுவி - ஒளியென்றொரு சூரியன், வாரீ - சுயாத்மமனை வண்டி - இரத, வாரீ - மகாபிருஷ்டி, (உவாஸி - தியானம் செய்யக்கூடியவன்)

[illegible]

ఆదిత్యుని కేవలమో బలంయశశ్చతుశ్రోత్రమాత్రమనోమన్యమనున్మృత్యునితోమి
త్రోవాయురాకాశః ప్రాణాలోకపాలకః కిం తస్యశ్చక్షుస్సహాయురమృతోదేవోవిశ్వః కతమ
స్వయంభుః బ్రహ్మచరిస్సంవత్సరకృతి, సంవత్సరోసావాసిత్యోయి ఎవపురుషఎవభూతానా మధి
పతిబ్రహ్మణస్సాయజ్యగ్ నీలోకతామర్చ్యతేతాసామేవ దేవతానాగ్సాయజ్యగ్ సా
ష్టికోతాగ్గమానలోకతా మార్చ్యతియ ఎవంబేదేతువనిమిత్ ।

[illegible]

(ப - ம.) இம்மந்திரம் ஜலங்களை ஸ்துதி செய்கிறதாய்க்கொண்டு ஜலங்களை மந்திரிப்பதற்கும் சாபபிடுவதற்கும் உபயோகப் படுதலுண்டு. ஸுலோகம் - சூரியமண்டலத்திலிருக்கும், சூடிக்ஷம் - ஆதித்தனை, ஸுணம் - கிரணங்கள், சுலப்யணி - பூமிக்கிணுதிகள் அதாவது சூரியன் கிரணங்களோடு ஜவலிக்கிறான் என்று கருத்து, ஸக்ஷம் - உண்மையான, க்ஷம் - தவத்திறகுப பயனான, சூ - மதுபோன்ற மழையை, க்ஷம் - பெருக்கின்றதுகள், க்ஷம் - அதனே, ஸு - பெரிதாக்கையால் பரமமம், க்ஷம் - அதனே, சூ -

அபபுககளெனது சொலபபட்டது, சூவீ - ஜலககளே, ஜெஜா-கி - தேஜ
ஸஸ, ராவீ - உருகி, கஜீ-கம் - அமுதம், ஸ்ரீ - பரமமெனது சொல
பபடுகிறது, ஹிஹீ-வஸ-வீ - வியாகிருதிகளாகச் சொலபபட்டது,
ஜீ - பரணவமாகச் சொலபபடுகிறது

ஸவெட்டாவெவராடி ஸவெட்டா ராய நதிராகஸா | வுராவெ
வெவராடி ஸவெட்டா நதிராக | விசும்லததவ்வததவிசு
பாஜா தவ்வாபா நதவ்வ | ஸவெட்டாவெவராடி ஸவெட்டா
ராய நதிராகஸா | இதிவ்வ வுராவெவராடிவா
வா ||

సకాశ్యై రుద్రస్తనై రుద్రాయనమా అస్తు. పురుషో-౨ ప్రస్తుత భావన మానముః విశ్వం భూతం
భువనం చిత్రం భవమధాకాలం కామమానం చయత్ । సకాశ్యై రుద్రస్తనై రుద్రాయనమా అస్తు ।

(ப ம) சீக்கிரசதி பயன்பெற எண்ணங்கொண்டவாகன்கு,
கவரிதருட்டும் - எனகிற பெயர்கொண்ட பதினாறு பதினேழு பதினெட்டு
இந்த அனுவாகங்களை சொல்லப்படுகின்றன ருட்டும் உருத்திரன், ஸ்வெய்-
வெ - எப்பொருளையும் நிராகரிக்கிறபடியால் எல்லாமவனே, கவெல்ல -
அப்படிப்பட்ட, ருட்டாய்-உருத்திரா பொருட்டி, நமீ - நமஸ்காரமானது,
கஸு - உண்டாகட்டும், ருட்டும் - உருத்திரனானவன், வுரு-ஷ்டுவெ -
நிராயவானானவன், ஸு - உயாதவன், மீ - பெரியவன், நமீநமீ -
அடிக்கடி வணங்குகிறேன், யசு - யாதொரு, விஸு - பரபஞ்சமானது, மல
கம் - நித்தியமோ, மலகம் - அநித்தியமோ, விசு - விநித்திரமோ, வ
மாயா - அனைக்கிதமாக, ஜாகம் - உண்டானதோ, ஜாயகம் - உண்டா
கிறதோ, ஸ்வெய்-ஷி - எல்லா பரபஞ்சத்திற்கும் நிரவாஹன், வஷ்டு -
இந்த, ருட்டும் - உருத்திரன், கவெல்ல - அப்படிப்பட்ட, ருட்டாய்-உருத்
திரன் பொருட்டி, நமீ - நமஸ்காரமானது, கஸு - உண்டாகட்டும்

சூர-சூராயப் பவதவஸீஸ-சூராயதக்ஷிவஸ | கொடுமரிஸந்த
 மீந் துயிடு | ஸவெ-பாடுமறுஷா-சூர-ஸுடுவெஸா-சூர-பயநடுரோசுஸு-|ஐ-தி
 ஷ-ஸுடு-ஸெஸவடிஸொந-வாஃ ||

|| ద్రుద్రాణ ప్రచేతనే నా ధుష్ట మాయతన్మనః | వోచేషశంతనుగచ్ఛతే | సత్సోహ్యేషు దు
ద్రష్టస్సేరుద్రాణసమోతను ||

(ப - ம) கூழ் - படைத்தவனாகவும், பூவெதவெ - மிகக் புத்தியுடன
கூடினவனாகவும், பீஷ்ஷிபாய - மழை முதலியதாலுலகத்தை நனைக்கிறவ
னாகவும், கவுடுஸ - தவததையுடையவனாகவும், ஹுஷி - மனோகரனாகவு
மிருக்கிற, ருஷிபாய - உருத்திரன் பொருட்டி, ருஷி - மனதுக்குச் சுகத்
தைத்தரும் ஸீகதாதிரஸுகளை, வொவெஸி - சொல்லக்கடவோமாக, வுஷி -
இசை, ருஷி - உருத்திரன், ஸவெஷாஹி - எப்பொருளுக்கும் நிரவாஹ

(ப - ம) டெலார் - தேவாகளென்ன, மடபுரீ - கந்தாவாகளென்ன
 உதாஷாரீ - மனிதர்களென்ன, உதாரீ - புதுக்களென்ன, கலாஷாரீ -

அச்சராகளெனன, தெஷ்டா - இந்த அந்த, ஸவ-ஹிதாநா எல்லா பரா
ணிகளுக்கும், போதா - தாயாகிய பூமியை, செஷ்டீ - கந்தததையுடையவளா
கியும், ஷெஷீ - கனமுள்ளவளாயும், ஷெஷீ - பெரியதாயும், ஸாவித்ரீ - ஜன
ங்களுக்கு உதப்பதிகாரணமாயும், மாயத்ரீ - புகழ்ச்சியுடையவளாயும்,
ஜெஷீ - ஜனகமஸ்தாவரங்களுக்கிடமாயும், உஷ்டீ - பெருமையுடையவளாயும்,
ப்யூ - பரப்பையுடையவளாயும், ஷெஷா - வெருவஸ்துக்களை யுடைய
வளாயும், விஸ்வாஹிதா - ஸமஸ்த பராணிகளையுடையவளாயும், சுதபோகா
யாவாவதெதி - இந்து எழுத்துக்களால் சொல்லப்பட்டவளாயும், அபீ
தா - மோகக்மபோனறவளாயும், அபிதி - அசைக்கக்கூடாதவளாயும், வஸி
ஷ்டீ - வசிட்டரானவா, (ஸ்ரீஷ - சொலவகிறா)

சுவொவாஉநீ ஸவ-ஹிஸாஹிதா நிராவ்-பிராணாவாசுவம்
ஸவசுவொஜி-கிரொவொஹிவஸம்-பிரொவொவிராபாவஸாபாபஸம்
நாநீ ஸொவொஹொகீநீ ஷொவஸு-கிரொவஸவ-பிரொவதா சுவொ
ஹித-ஹிவஸ-வராபஸம்-இ-கிஷ-ஷொ-பொ-பிராவி-பொ-ந-வாசம் ||

అపోవాఇదగ్ సర్వం విశ్వాభూతాన్యథాః ప్రాజావాఅవశవ అపోన్నమాపోమృతమాప
స్సమ్రాడాపోదిరా డావస్సవిరాడావశ్చండాగ్ స్యాపోజ్యోతిగ్ మ్యోఽస్సత్యతమపస్సర్వా డేవ
తాఅపోభూయ్యువ మృవరావజిమ్ ।

(ப-ம) ஜலத்தை எல்லாவற்றின் உருவமாக ஸதோததிரம் செய்கிறது இம்மந்திரம் ஜலத்தை மந்திரிப்பது முதலியவற்றில் உபயோகப்படுகிறது. ஊஹ - இரத, ஸவ-ஹ - எல்லாம், சூவோ-வெ - அபபுகளே, விஸ்வ - எல்லா, ஹ-தா-தி - பராணிகளும், சூவஃ - அபபுகள், ப்ராணாவெ - பராணைகளும், சூவஃ - அபபுகள், வஸவஃ - பசுக்களும், சூவஃ - அபபுகள், சுஜீ-தம் - அமுதமும், சூவஃ - அபபுகள், சுஹம் - சாப்பிடத்தக்கதும், சூவஃ - அபபுகள், ஸுஜ்யூ-ஃ - செம்மையாய் விளங்குவதும், சூவஃ - அபபுகள், விர்யூ-ஃ - விசேஷமாக விளங்குவதும், சூவஃ - அபபுகள், ஸ்ரீ-யூ-ஃ - தானே விளங்குவதும், சூவஃ - அபபுகள், ஹ்ரீ-யூ-ஃ - வேதங்களும், சூவஃ - அபபுகள், ஹ்ரீ-யூ-ஃ - சோதிகளும், சூவஃ - அபபுகள், ஸ்ரீ-யூ-ஃ - உண்மையான பொருளும், சூவஃ - அபபுகள், ஸ்வ-ஹ - எல்லா, ஹ-தா-தி - தேவர்களும், சூவஃ - அபபுகள், ஹ்ரீ-யூ-ஃ - மூன்று வியாகிருதிகளும், சூவஃ - அபபுகள், ஹ்ரீ-யூ-ஃ - பாரமமும், (சூவஃ - அபபுகள்)

சூலம் வா நன்கு வுயி வீடு வுயி வீவல தாவா நா துாரிம் | வா ந
ன்கு வுயி ஹ ண ஸ்லு திம் | வுயி ஹ வல தாவா நா துாரிம் | யடி ஹி ஷ ஷி ஹ
ஹி ய பி ரா ஹி யு ரி த மி ஸ்ல வு ட வா நன்கு ரி ரி ரி வொ ஸ்ல தா ம வ ப் பி ம ஹ
ய் ஸ்லா ஹா | ஹி ஷ ஷ ஷ ப் பி ம த் பி ம ஹி ம் ஸ்லா ந வா ஹி ||

అరః పునః స్తవ్యధీంశ్చధీః పూతా పునాతుమాం । పునఃకుబ్రహ్మణాస్మతి బ్రహ్మపూతా
పునాతుమాం । యదుచ్ఛిష్టమభోజ్యం యదావ్యదుశ్చరీరంతుమ । సర్వం పునఃకుమామాపాఽసతాం
చ పతిగమాన్ స్వాహా ॥

(ப - ம) இம்மந்திரம் அபபுககளின் ஆசமனத்தினுடையோகிகதிறத்
 ஸ்ரீஹ்ணம் - வேதத்திறகு, வகிம் - நாயகனா நாராயணரூபமான, சூவம் -
 அபபுககள, வ்யயிலீம் - பூமியை, வுநகூம் - பரிசுததம் பணனடடும்,
 வுதா - பரிசுததம் செயயபபட்ட, வ்யயிலீ - பூமியானது, லாம் - எனனை,
 வுநாது - பரிசுததம் செயயபபட்டும், ஸ்ரீஹ்வுதா - பரமமததால பரிசு
 ததம் செயயபபட்ட பூமியானது, லாம் - எனனை, வுநாது - புனிதனாக
 டட்டும், லி - எனக்கு, யகி - யாதொனது, உஹிஷ்டம் - எசசிலோ, யகி - யா
 தொனது, கஹோஜிம் - புகிகககடாததீதா, யதா - யாதொனதுதான, ஹி
 பூரிதம் - செயயாத காரியமோ, சூவம் - அபபுககள, லாம்-எனனையும், ஸ்வ
 தாம் - கெட்டவாகளுடைய, வ்யகிபூஹம் - வாகருதலையும், (தகி - அகதி),
 ஸ்வயம் - எவலாவறறையும், வுநகூம் - புனிதமாககட்டும், ஸ்ரீஹ் - என
 பது ஹோமனசெயகிறேன எனகிறதற்கு அடையாளம்

[illegible]

అగ్నిశ్చక్షుమాదుస్యశ్చక్షుమ్యుపత యశ్చక్షుమ్యుశ్చలేభ్యః । పాపేభ్యోరక్షంతాం । యదపిపా
పాపమకామణం । మనసావాచాహస్తాభ్యాం । పద్భ్యుమయదరేణిశ్చా ॥ అహస్తదన ౨౦ పరు
యత్క్రించదురితంచయి । ఇదమహంచానుమృతయోనా సత్యేజోగ్రిహిజహామిసాహ ॥

(ப ம) இம்மந்திரமும் பாவங்களைப்போகும் ஜலகதின ஆசமனத்தி
னுபயோகிக்கிறது சுயிஸ் - அகநியம், சீநுஸ் கோபமும், சீநுஸ்வத்
யஸ் - கோபத்திற்குக்காரணமான கண முதலியனவும், சீநுக்ஷுதெஹிஸ் -
கோபத்தால் செய்யப்பட்ட, வாவெஹிஸ் - பாவங்களுக்கான நினைவும், சீநு -
எனனை, ரகக்ஷாஸ் - காப்பாற்றடமும், சுஹா - தினத்தினாலே, சீநவா-மன
ததாலும், வாவா - வாயாலும், ஹவாஹிஸ் - கைகளாலும், வஹிஸ் - பால்க
ளாலும், உஹிஸ் - வயிற்றாலும், சிஸ் - சிசுத்தாலும், யஸ் - யாதொரு
வாவம் - பாவத்தை, சுஹா - செயதேனாலும், தஸ் - அந்தப் பாவத்தை,
சுஹிஸ் - தினமானது, சுஹிஸ் - போகக்கடக்கடமும், சிஸ் எனனிடத்தில்,
யஸிஸ் - யாதொரு, ஹிஸ் - பாவம், (சுஹிஸ் - இருக்கிறதோ), சுஹிஸ் -
கான, ஹிஸ் - இந்த, சிஸ் - எனனை, சுஹிஸ் - முகத்தாக்கு வந்த

ஸாதுரபுஸாதிநுஸாதிநுவதயஸாதிநுஸுதெஹுஃ | வாவெ
 ஹொராகுஹாஃபபுராத்ராவாவசகாஷஃ || 2 || நஸாவாவாஹஹஸாஹுஃ |
 பபுராதிநுஸாதிநுஸாதிநுவதயஸாதிநுஸுதெஹுஃ | வாவெ
 ஹொராகுஹாஃபபுராத்ராவாவசகாஷஃ || 2 || நஸாவாவாஹஹஸாஹுஃ |

(ப - ம) ஸூரபுத்த - சூரியனும, சிந்து - கோபமும், சிந்துவத
யுது கோபத்திற்குக் காரணமான கண முதலியனவும், சிந்துக்ஷுதெஹி -
கோபத்தால் செய்யப்பட்ட, வாவெஹி - பாவத்திப நினதும், சீர என்னுை,
ரக்ஷணா - காப்பாற்றடமும், ராசு - ராதத்திரியினுலே, சிந்தலா - மனதி
னும், வாலா - வாககாலும், ஹலாஹி - கைகளாலும், பஹி - கால
களாலும், உஹி - வயிற்றாலும், சிந்து - சிந்தத்தாலும், பசு - யாதொரு,
வாவ - பாவதத, சுகாஷ - செயதேனும், தச - அந்தப் பாவததை,
ராசு - ராதத்திரியானது, அவலாவத - போககழககடமும், சிந்த - என்னிடத
திவ, பசு - யாதொரு, சிந்த - பாவமானது, (சுலி இருக்கிற
தோ), சுக - நான, உஹ - இதை, சிந்த - என்னுை, சிந்தயொரு - முக
தாக்களுக்கு ஸதானமான, ஸூரபுத்த - எல்லா பராணிகளுக்கும் உதபத்தி
காரணமான, ஜெஹி - பரபரமத்தினிடத்தில, ஜெஹி - ஜெஹி
செய்கிறேன, ஸூரபுத்த - எனபது முனபேரலவே

అయోతువరదాదేవీఋష్యరంబ్రహ్మసమితం | గాయత్రీంధంసాంమాతేదంబ్రహ్మబాహుస్యనః |
ఓజోసేసహూనీబలమస్మిభ్రాతౌనీదేవానాం ధామనామానీవిశ్వమనీవిశ్వాయుస్సవః కునీ సర్వా
యమర్ణిభూరోంగాయత్రీమావాహయామి ||

(ப - ம) இந்த அனுவாகம் காயத்திரியீன ஆவாகனத்தினைப்போகிககப படுகிறது வாடி- இசுகித வரததைககாடுகிற, காயத்ரீ ஷெவீ-காயத்ரீ தேவியானவன, சூரியத்ரீ - வரகடவன, கெஹமஹவரகட - வாராய செயயுளகனககெவலம தாயோ காயத்ரீ - காயத்ரியெனகிற விருத ததை

புடைய, ஸ்ரீ ஹ்ருஸ்கீ - தன பொருளால் பரமமததோடு பெருமையிவ
சரியாகிய, அக்ஷரம் - எழுத்து ரூபமான, ஐஹ - இந்த, ஸ்ரீ - எங்களுடைய,
ஸ்ரீ ஹ்ரு - வேதத்தை, ஜி-ஷ்ரு - அடைவாயாக, ஓஜி - காந்தியாக, சுலி -
ஆகிருய, ஸ்ருஹி - சாமாததியமாக, சுலி - ஆகிருய, ஸ்ருஹி - பவமாக, சுலி -
ஆகிருய, ஸ்ருஹி - பரகாசமாக, சுலி - ஆகிருய, ஸ்ருஹி - தேவாகளு
டைய, யாசி - ஸதானமாகவும், நாசி - பேராகவும், சுலி - ஆகிருய, விஸ்ரு -
எல்லாம், சுலி - ஆகிருய, விஸ்ருயாசி - எல்லாவற்றிற்குமாயுளாகவும்,
ஸ்ருஹி - எல்லாம், சுலி - ஆகிருய, ஸ்ருஹி - எல்லாவற்றிற்குமாயுளா
கவும், இந்த ஹிதங்களில் அந்தந்தப் பவம் முதலியவற்றைப் பெறுகிறதற்கு
காரணமாதலால் அதனவாகப் பேசப்படுகிறது விஸ்ரு ஸ்ருஹி என்று ஒரு
வையே அதிக பரிசுதியினால் பேசுகிறது, சுலிஹி - எதிரிகளை அபமானிக
ரூப தனமையுடையவன், ஓ - பரமமதததப் பொருளாகவுடையவன்,
மாயாசீ - காயதரிதேனிய, சுவாஹ்யாசி - ஆவாகனம் செய்கிறான்

ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி |
ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி |
ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி |
ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி |
ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி |

ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி |
ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி |
ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி |
ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி | ஓஹி |

(ப - ம) ஹி - பூலோகமும், ஓ - பரமமரூபம், ஹி - புவாலோ
கமும், ஓ - பரமமரூபம், ஸ்ருஹி - சுவாலோகமும், ஓ - பரமமரூபம்,
ஜிஹி - மஹாலோகமும், ஓ - பரமமரூபம், ஜிஹி - ஜலோலோகமும், ஓ -
பரமமரூபம், தஹி - தபாலோகமும், ஓ - பரமமரூபம், ஸ்ருஹி - சதய
லோகமும், ஓ - பரமமரூபம், யி - யாதோருவன், ஹி - நமமுடைய, யி
கியானங்களை, ஸ்ருஹி - எங்கிருந்தோ, தஹி - அதை, ஸ்ருஹி -
படைக்கிறவனான, ஸ்ருஹி - நசுனுவன், ஸ்ருஹி - உயாததான,
ஹி - ஸ்ருபததை, யிஹி - தியானம் செய்பவகடலோம், ஸ்ருஹி -
நுவாகி - இந்த அனுவாகம் காயதரியினுடைய சிரம், ஸ்ருஹி - ஜலங்கள்,
ஹி - தேஜஸ், ஸ்ருஹி - அவங்களின் குணம், ஹி - கந்திரும், ஹி -
ஆதமா, ஹி - ஹி - ஹி - ஹி - ஹி - ஹி - ஹி -

ஹி - ஹி - ஹி - ஹி - ஹி - ஹி - ஹி -
ஹி - ஹி - ஹி - ஹி - ஹி - ஹி - ஹி -
ஹி - ஹி - ஹி - ஹி - ஹி - ஹி - ஹி -
ஹி - ஹி - ஹி - ஹி - ஹி - ஹி - ஹி -

16

வொரீவிஸாபுரூஹாயவ்யூநாயஸூஹா | உரூநெநிவிஷ்டேஜி-கஞ்ஜ-
 ஹொரீஸிவொரீவிஸாபுரூஹாயபொரூநாயஸூஹா | ஸரீநெநிவி-
 ஷ்டேஜி-கஞ்ஜ-ஹொரீஸிவொரீவிஸாபுரூஹாயஸூஹாநாயஸூஹா | ப்ர-
 ஹணரீசூத்ராஜி-கக்யாபகஜி-காவியாநலி | உகிஷ்ஷவ்யெஸ்ரூத்யஸி-
 பொநுவாகு ||

சாநீநிஷ்ட்யுத்சம்மம் சே'சுமிசுந்வம்மம் சாநாய்ஸ்யம் | அசாநீநிஷ்ட-
 யுத்சம்மம் சே'சுமிசுந்வம்மம் யாசாநாய்ஸ்யம் | வ்யாநீநிஷ்ட்யுத்சம்மம் சம்மம்
 சே'சுமிசுந்வம்மம் சாநாய்ஸ்யம் | சாநீநிஷ்ட்யுத்சம்மம் சம்மம் சே'சுமிசுந்-
 வம்மம் சாநாய்ஸ்யம் | சம்மம் சாநீநிஷ்ட்யுத்சம்மம் சே'சுமிசுந்வம்மம் சம்மம்
 ச்யம் ' ப்ரஹ்மணஸ்யுத்யம் | அய்யுத்யம் சம்மம் ||

(ப - ம) இம்மநதிரம் முனமநதிரததேதாமி விகலபமுளளது ப்ராணெ
 பராணனுடைய திருபதியில், நிவிஷ்டி - அககரையுளளவனாக, சுஜி-க -
 அமுதமபோனற அனனததை, ஜு-ஹொரீ - ஹோமஞ்செய்கிறேன, ஸிவ
 ஸூ - பரிசுததமாயக்கொண்டு, சுபூஹாய கொஞ்சதாமையின பொ
 ருட்டு, ரீ - எனனை, விஸ - துழைவாயாக, ப்ராணாய-பராணனபொருட்டு,
 ஸூஹா-இநத அவிஸஸு, அதாவது வாராய அனனமே சாடராகநி யென
 னைக கொஞ்சதாமையிருத்தவின பொருட்டு பரிசுததமாக எனனுள துழை
 வாயாக என்று கருத்து, சுபூஹா-அபாணனுடைய திருபதியில், நிவிஷ்டி -
 அககரையுளளவனாக, சுஜி-க - அமுதமபோனற அனனததை, ஜு-
 ஹொரீ - ஹோமஞ்செய்கிறேன, ஸிவஸூ - பரிசுததமாயக்கொண்டு, சுபூ
 ஹாய - சாடராகநி கொஞ்சதாமையிருத்தவின பொருட்டு, ரீ - எனனை,
 விஸ - உள துழைவாயாக, சுபூநாய - அபாணன பொருட்டு, ஸூஹா-
 இநத அவிஸஸு, வூரூ - வியானனுடைய திருபதியில், நிவிஷ்டி - அக
 கரையுளளவனாக, சுஜி-க - அமுதமபோனற அனனததை, ஜு-ஹொரீ -
 ஹோமஞ்செய்கிறேன, ஸிவஸூ - பரிசுததமாயக்கொண்டு, சுபூஹாய -
 சாடராகநி கொஞ்சதாமையிருத்தவின பொருட்டு, ரீ - எனனை, விஸ - துழை
 வாயாக, வூரூ - வியானன பொருட்டு, ஸூஹா - இநத அவிஸஸு,
 உரூநெ - உதானனுடைய திருபதியில், நிவிஷ்டி - அககரையுளளவ
 னாக, சுஜி-க - அமுதமபோனற அனனததை, ஜு-ஹொரீ - ஹோமஞ்செய
 கிறேன, ஸிவஸூ - பரிசுததமாயக்கொண்டு, சுபூஹாய - சாடராகநி
 கொஞ்சதாமையிருத்தவின பொருட்டு, ரீ - எனனை, விஸ - துழைவாயாக,
 உரூநாய - உதானன பொருட்டு, ஸூஹா - இநத அவிஸஸு, ஸரீ
 நெ - சமானனுடைய திருபதியில், நிவிஷ்டி - அககரையுளளவனாக, சுஜி-
 க - அமுதமபோனற அனனததை, ஜு-ஹொரீ - ஹோமஞ்செய்கிறேன,

பரிஷத்து - பரிசுதசமாயக்கொண்டு, சுபுரஹாய சாடாகி ரீபு , த
தாமஸிருகதவின பொருட்டு, சி-எனனை, விஸ - து ஸுவாயாக, ஸாடாய
சமானன பொருட்டு, ஸாஹா இந்த அவிஸஸு, டெ எனனுடைய
ஆதமாவானது, ஸுஹணி - பரமமததினிடதகில, (ஹு-ஹுது - ஹுபு
செய்யப்பட்டதாயக்கொண்டு), சுஜிதகவாய - மோசுக்கிா பெறுதல்,
(சுஜிதகா - ஆகடநிம்), சுஜிதகாவிபாநம் - அமுதநுபமானு
சுஹி - ஆகிருய, இமமநிசம உதகரா போசனத்தின பொருட்டு
கரும ஜலததை மகதிரிபபதற்குபயோகிசுகிறது

முகியாம்பொருளெனநிவிசுராபூதம்ஊத பூணென நாயக
 வு | ஸ்வாநெநிவிசுராபூதம்ஊதகிவாநகிவெநநாவபாயவ | 1)
 நிவிசுராபூதம்ஊதவ்வுநகிவெநநாவபாயவ | உதாநெநிவிசுராபூ
 தம்ஊதகிவாநகிவெநநாவபாயவ | ஸ்வாநெநிவிசுராபூதம்ஊத
 கிவாநகிவெநநாவபாயவ | ஸ்ரீமணிகுதுதாபூதசாய | 2) திஷ்டபு
 ஸ்மிஞ்சொநுவாகி ||

శ్రద్ధాయాంప్రాణేనవిశ్వామృతంహుతిం ప్రాణమగ్నేనాహ్వయన్య । ఆహవేవిశ్వా
 తంహుతమహానమగ్నేనాహ్వయన్య । వ్యాసేనవిశ్వామృతంహుతిం వ్యాసమగ్నేనాహ్వయన్య ।
 ఉదాహేనవిశ్వామృతం హుతమదానమగ్నేనాహ్వయన్య । సమాసేనవిశ్వామృతంహు
 తమగ్నేనాహ్వయన్య । బ్రహ్మణిమతత్తామృతత్వన్య ॥

(ப-ம) இந்த மந்திரம் சாடாராகிபைக குறித்து சொல்லப்பட்டு
 ஸ்ரீராம-சீரகதையில், (ஸ்ரீராம இருந்த) அகாலகுமியும் 33
 புள்ள என்னாலேயென்று பொருள், பூரண பரமான் விஷயம்
 விஸ்ரு - அககரைகொண்டு, சுஜீதம் - அமுதமுமான அனமான், ம
 தம் - ஹோமம் செய்யப்பட்டது, சுநெம் - அந்த அனந்தினை, ம
 ணம் - பரமனை, சூவ்யாயஸ் தேதழிவை, உவாநெ - உவாநெ விஷய
 ததில், நிவிஸ்ரு - அககரைகொண்டு, சுஜீதம் - அமுதமுமான, ம
 ணம் - ஹோமம் செய்யப்பட்டது, ம - அந்த அனந்தினை
 னாலே, சுவாநம் - அபரமனை, சூவ்யாயஸ் தேதழிவை, உவாநெ -
 ணன் விஷயத்தில், நிவிஸ்ரு - அககரைகொண்டு, சுஜீதம் அமுதமுமான,
 அனனமானது, ம - ஹோமம் செய்யப்பட்டது, சுநெம் - அன
 ணத்தினாலே, வுரம் - வியானனை, சூவ்யாயஸ் தேதழிவை, உவாநெ -
 உதானன் விஷயத்தில், நிவிஸ்ரு - அககரைகொண்டு, சுஜீதம் அமுதமுமான
 னது அனனமானது, ம - ஹோமம் செய்யப்பட்டது, ம - அந்த அன
 ணனை, சுநெம் - அந்த அனனத்தினாலே, சூவ்யாயஸ் தேதழிவை, உ
 வெம் - சமானன் விஷயத்தில், நிவிஸ்ரு - அககரைகொண்டு, சுஜீதம் அமுதமுமான

பெயர் - புத்திக்குத் தேவையானவன், நீ - எங்களை, ஜோஷிபாணா பரிதி
புள்ளவனாக, சூமாஸ் அடையக்கடவன், ஹெபெலி - வாராய மேதையே,
சூப்பா - உன்னால், ஜோஷிபா - அடையப்பட்டவர்களாக, டிரூடூடு கெட்ட
சபதங்களை, ஜோஷிபாணா - அடைந்திருந்த நாங்கள், ஸ்பெலி - குணங்க
ளாலுயராததான வாரததையை, வெபெலி-சொல்லக்கடவோம், யசு-யாதொரு
காரணத்தினால், ஸூவீரா - நல்ல வீரியமுள்ள வாக்ருகளை, விபெய -
கொடுத்தாயோ, சூப்பா - உன்னால், ஜோஷி - அணுகுரிக்கப்பட்டவன்,
பெபி - மந்திரங்கள் காணும் சக்திபுள்ளவனாக, ஹெலி - ஆகிறான், சூப்பா -
உன்னால், ஸ்பெலி - சதா முகனவன், மகபீரி - நிலைநிறைந்த சம்பததோடு
கூடியவன், சூப்பா - உன்னால், ஜோஷி - அணுகுரிக்கப்பட்டவன், விபெய -
அனேகவிதமான, வலு - தனத்தை, விபெலி அடைகிறான், ஹெபெலி -
வாராய மேதையே, ஸூ - அப்படியப்பட்ட நீ, நீ - எங்களை, டிரூவினெந் -
தனத்தினால், ஜோஷி - அணுகுரிக்கப் பண்ணு

[illegible]

మేధాంతుషండ్రోదదాతు మేధాంచేమిసరస్వతీ । మేధాంచేతిత్విసాదేవావాధత్తాంతుష్క
రస్రజౌ । అష్టరామచయూమేధాగంధవే₃హుచయన్తనః । దైవీమేధాసరస్వతీసామాంచేధా
సురభిజాపతాం ॥

(ப - ம) செ - எனக்கு, பெயா - அறிவை, உரு - இந்நிராணவன
 டிடி - கொடுக்கக்கடவன, பெய் - பூழையான, வரவூ - சரணவதி
 யும, பெயா - அறிவை, டிடி - கொடுக்கக்கடவன, வுஷுஷுஜன
 பதமமாலை யணிந்த, பெயா - தேவர்களான, சுயுந் - அசுவிநிதேவா
 கள், செ - எனக்கு, பெயா - அறிவை, ரூயுதா - செயயடமும், சுயுரா
 வு - அபஸரஸதிரீகளில், யா - யாதொரு, பெயா - அறிவோ, மயவெ
 ஷு - கந்தருவாகனில், யசு - யாதொரு, உரு - மேதைபோ, பெய் -
 தேவர்களுடையதும, உருஷுஜா - மனிதர்களுடையதும, யா-யாதொரு,
 பெயா - அறிவோ, வுரூ - உயரந்த, வுர - அந்த, பெயா - அறிவானது,
 ரா - எனனை, உருஷுதா - அனுகிரகிக்கடமும்,

ஸஷ்டிராஜாதம்பூவஷ்டிராஸஷ்டிராஜாதாயவெநஃ | ஐதீஷஷ்ட
புபூஷணகொநதுக்வாரின்பொநுவாகஃ ||

సద్వ్యభాతం ప్రపద్యామి సద్వ్యభాతాయై నమః ॥

(ப - ம) சுவொரொஹி: கோரமிலலாததாயும், சுய - பிறகு, வொ
ரொஹி: - கோரூபமாயும், வொராவொராதரொஹி: - அதிபாதம கோ

(ப - ம) ஸ்ரீஹ - பரமமமானது, சீரம் - எனனை, வரீதூ - அடையக
கடவது, ஸீபு - தேனபோல ஆனகமயமானது, சீரம் - எனனை, வரீதூ -

புதுவையில் நடைபெறும் கல்வி நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்ளும் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்

ప్రాణాపానవ్యానోదానసమానామేశుధ్యంతాం జ్యోతిరహంవిరజావిపాప్రాభూయాసగ్
స్వాహా । చక్షుసశ్చక్షుశ్శ్రోత్రజిహ్వసూక్ష్మణ్వచేరుబుధాత్మకాతిసంకల్పామేశుధ్యంతాంజ్యోతిర
హంవిరజావిపాప్రాభూయాసగ్ స్వాహా । శిరఃపాణిపాదపాశ్వకపృష్ఠోదరజంఘశీర్షిపద్మపాయ
వోమేశుధ్యంతాం జ్యోతిరహంవిరజావిపాప్రాభూయాసగ్ స్వాహా । త్వక్చర్మమాగ్నసరుధిర
మేదోస్థి మజ్జామేశుధ్యంతాం జ్యోతిరహంవిరజావిపాప్రాభూయాసగ్ స్వాహా । శబ్దస్పృశక
రూపరసగంధామేశుధ్యంతాంజ్యోతిరహంవిరజావిపాప్రాభూయాసగ్ స్వాహా । పృథివ్యపక్షేజ్యో
వాయురాకాశామేశుధ్యంతాం జ్యోతిరహంవిరజావిపాప్రాభూయాసగ్ స్వాహా । అన్నమయ
ప్రాణమయమనోమయవిజ్ఞానమయాసద్దమయామేశుధ్యంతాంజ్యోతిరహం విరజావిపాప్రాభూయా
సగ్ స్వాహా । వివిట్టిస్వాహా । ఘృహేత్ కాయస్వాహా । ఉత్త్రిష్టపురుషహరీలోహితపింగళాక్షి దేహి
దేహి దదావయితామేశుధ్యంతాం జ్యోతిరహంవిరజావిపాప్రాభూయాసగ్ స్వాహా । ఓంస్వాహా॥

(ப் - ம்) இம்மந்திரங்கள் சந்நியாசத்திற்குப் பூர்வாங்கமான பாவத்
தைப் போக்கச்செய்யும் ஹோமத்திற்கு உபயோகப்படுகின்றன. ரெ - என்
னுடைய, ப்ராணாவா நவ்யொநொஊ நஸரீ நாஃ - இப்பெயர்கொண்ட
ஐந்து ப்ராணவாபுகளும், ஸு-ஜிஹோ-சுத்தியடையக்கடவது. ஜெஹாதீ -
தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, சுஹம் - நான், விரஜாஃ - ரஜோகுணமில்லாத
வனாகவும், விவாஷா - பாவமில்லாதவனாகவும், ஹியாஸம் - ஆகக்கட
வேன், லாஹா-என்பது ஒவ்வொன்றுக்கும் ஹோமத்தைச் சொல்லுகிறது,
ரெ-என்னுடைய, வாஜ் நஸக்ஷு-ஸ்ஸூத்ர ஜிஹாவ்யாணரொதொவூப்யா
கூதிஸம்கூபாஃ - வாக் மனது கண் காது நாக்கு முக்கு இந்திரியம் புத்தி
அபிப்பிராயம் எண்ணம் இவை, ஸு-ஜிஹோ - சுத்தியடையக்கடவன,
ஜெஹாதீ - தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, சுஹம் - நான், விரஜாஃ - ரஜோ
குணமில்லாதவனாகவும், விவாஷா-பாவமில்லாதவனாகவும், ஹியாஸம்-ஆக
க்கடவேன், ரெ - என்னுடைய, ஸிரிர்வாணிவாடிவாஸூ-வ்யொஷாடிஜம்
வஸிஸ்ஸாவஸுவாயவஃ - தலை கை கால் விலா முதுகு வயிறு முழங்கால்
சிச்சம் சூத்தாமட்டை பாயு என்னும் இந்திரியம் இவை, ஸு-ஜிஹோ
சுத்தியடையக்கடவன, ஜெஹாதீ - தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, சுஹம் -
நான், விரஜாஃ - ரஜோகுணமில்லாதவனாகவும், விவாஷா - பாவமில்லாதவ
னாகவும், ஹியாஸம் - ஆகக்கடவேன், ரெ - என்னுடைய, கூக்ஷி-பீராம்ஸ
ஸு-யிரொஷிஸிஜாஃ - தோல் வெள்ளைத்தோல், மாமிசம் ரத்தம் உயிர்
த்தண்ணி, எலும்பு நரம்பு இவை, ஸு-ஜிஹோ-சுத்தியடையக்கடவன,

ஜெராதிஃ - தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, சுஹம் - நான், விரஜாஃ - ரஜோ
 குணமில்லாதவனாகவும், விவாஹா - பாவமில்லாதவனாகவும், ஹயாஸம் -
 ஆகக்கடவேன், ரெ - என்னுடைய, ஸஷ்ஸுஸுரூபஸுமயாஃ - ஐம்புல
 ன்களும், ஸுஹுஹா - சுத்தியடையக்கடவன், ஜெராதிஃ - தனக்குத்தான்
 தோற்றுகிற, சுஹம் - நான், விரஜாஃ - ரஜோகுணமில்லாதவனாகவும், விவா
 ஹா - பாவமில்லாதவனாகவும், ஹயாஸம் - ஆகக்கடவேன், ரெ - என்னுடைய,
 வுயிவூஜெவாபாஸாஃ - ஐம்பூதங்களும், ஸுஹுஹா - சுத்திய
 டையக்கடவன், ஜெராதிஃ - தனக்குத்தானே தோற்றுகிற, சுஹம் - நான்,
 விரஜாஃ - ரஜோகுணமற்றவனாகவும், விவாஹா - பாவமில்லாதவனாகவும்,
 ஹயாஸம் - ஆகக்கடவேன், ரெ - என்னுடைய, சுஹயிபுரணயிபெநா
 யவிஜாநயிபாநடிபாஃ - அன்னமயன் முதலிய ஐந்தும், ஸுஹுஹா - சுத்தி
 யடையக்கடவன், அன்னமயன் முதலிய சரீரப்ராணமனது ஜீவன் இவைக
 ளுக்கு சுத்திவேண்டியிருந்தாலும் எக்காலத்திலும் சுத்தமான ஆனந்தமயன்
 என்கிற பரமாத்மாவுக்கு சுத்தியாவது பக்திப்ரபத்தி என்கிற முக்தி காரண
 ங்களால் வசப்படுகையே, ஜெராதிஃ - தனக்குத்தான் தோற்றுகிற, விரஜாஃ -
 ரஜோகுணமில்லாதவனாகவும், விவாஹா - பாவமில்லாதவனாகவும், ஹயா
 ஸம் - ஆகக்கடவேன், விவிபிஃ - அதிகமாக க்யானத்தின் பரவுதலானது,
 (சுஹு - உண்டாகட்டும்), வுஷாஸகாய - தன்னுடைய குணங்களை
 ஸ்தோத்திரம் செய்வதில் ஆசைகொண்டிருக்கும் பரப்ரம்மத்தின்பொருட்டு,
 ஸாஹா - இந்த அவிஸ்ஸம், ஹாஹிதவிம்ஹாஹி - செந்தாமரைப் பூப்
 போல பிங்கள வர்ணமான கண்களையுடைய, வுஸாஷா - புருஷனென்
 கிற பெயர்கொண்ட, ஹா - மகாவிஷ்ணுவே, உதிஷா - என்னைக் காப்பாற்
 றுவதில் சார்ஸதயுள்ளவராவாய், ஹிஹிஹி - உன் விஷயமான க்யா
 னம் சுத்தி இவைகளைக் கொடுப்பாய், ரெ - எனக்கு, ஹாவயிதாஃ - ஞான
 திகளை கொடுப்பிக்கும் காரணங்கள், ஸுஹுஹா - சுத்தியடையக்கட
 வன், ஜெராதிஃ - தனக்குத்தானே தோற்றுகிற, சுஹம் - நான், விரஜாஃ -
 ரஜோகுணமில்லாதவனாகவும், விவாஹா - பாவமில்லாதவனுமாக, ஹயாஸம் -
 ஆகக்கடவேன், ஓம் - ப்ரணவத்தின் பொருளான பரமாத்மாவின் பொருட்டு,
 ஸாஹா - இந்த அவிஸ்ஸம்.

ஸத்யம்வாஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்
 கதாஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்
 நாஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்
 தவஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்
 தவஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்
 ருணஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்
 ஹாஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்
 ஹாஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்ஸத்யம்

உரு - தமத்தில், ருரென - ஆசைப்படுகிறார்கள், ஸுரென - காட்டில், உரு - நயம் - முனிகள், ருரெ - சமமானது, (ஸுரெ - சாதிக்கத்தக்கது), உரு - என்று, உரு - எண்ணி, துலாசு - ஆகையால், ருரெ - சமத்தில், ருரென - ஆசைப்படுகிறார்கள், ஸுரெ - எல்லா, ஸுரெ - பிராணிக்கும், ஸுரெ - தானம், உரு - என்று, ஸுரெ - ஸுரெ - ஸுரெ - செய்துகின்றன, ஸுரெ - தானத்தைக்காட்டிலும், ஸுரெ - அத்யந்தம் செய்ய வருத்தமான காரியம், ரு - இல்லை, துலாசு - ஆகையால், ஸுரெ - தானத்தில், ருரென - ஆசைப்படுகிறார்கள், ருரெ - தர்மத்தினாலே, உரு - இந்த, ஸுரெ - எல்லாம், ஸுரெ - பிடிக்கப்பட்டது, ருரெ - தர்மத்தைக் காட்டிலும், ஸுரெ - அத்யந்தம் செய்ய வருத்தமானது, ரு - இல்லை, துலாசு - ஆனதால், ருரெ - தர்மம், உரு - என்று, உரு - எண்ணி, ருரெ - தர்மத்தில், ருரென - ஆசைப்படுகிறார்கள், ஸுரெ - பிள்ளையானது, (ஸுரெ - சாதிக்கத்தக்கது), உரு - என்று, ஸுரெ - அனேகர், (ஸுரெ - சொல்லுகிறார்கள், துலாசு - ஆதலால், ஸுரெ - அனேகர், ஸுரெ - பிள்ளையுண்டு பண்ணுகிறார்கள், துலாசு - ஆதலால், ஸுரெ - அனேகர், ஸுரெ - பிள்ளையுண்டு பண்ணுவதில், ருரென - ஆசைப்படுகிறார்கள், ஸுரெ - அக்கிகள், ஸுரெ - (சாதிக்கத்தக்கவைகள்), உரு - என்று, ஸுரெ - சொல்லுகிறது, துலாசு - ஆதலால், ஸுரெ - அக்கிகள், ஸுரெ - ஆதானம் செய்யத்தக்கவைகள், ஸுரெ - அக்கிஹோத்திரமானது, (ஸுரெ - செய்யத்தக்கது), உரு - என்று, ஸுரெ - சொல்லுகிறது, துலாசு - ஆதலால், ஸுரெ - அக்கிஹோத்திரத்தில், ருரென - ஆசைப்படுகிறார்கள், ருரெ - யக்யமானது, ஸுரெ - தேவர்களுக்கு, (ஸுரெ - திருப்திசெய்து வைக்கிறதன்றோ), ருரெ - யக்யத்தால், ஸுரெ - தேவர்கள், ஸுரெ - சுவர்க்கத்தை, ஸுரெ - அடைந்தார்களன்றோ, துலாசு - ஆகையால், ருரெ - யக்யமானது, (ஸுரெ - சாதிக்கத்தக்கது), உரு - என்று, ருரெ - யக்யத்தில், ருரென - ஆசைப்படுகிறார்கள். ஸுரெ - மனதால் பகவத்தியானமானது, ஸுரெ - செய்யத்தக்கது, உரு - என்று, ஸுரெ - தெரிந்தவர்கள், ஸுரெ - சொல்லுகிறார்கள், துலாசு - ஆனதால், ஸுரெ - தெரிந்தவர்கள் தானே, ஸுரெ - பகவத்தியானத்தில், ருரென - ஆசைப்படுகிறார்கள், ஸுரெ - சரணாகதியானது, ஸுரெ - உயர்ந்தது, உரு - என்று, ஸுரெ - சதர்மகருணைவன், (ஸுரெ - எண்ணினான்), ஸுரெ - சதர்மகன், ஸுரெ - உயர்ந்தவனன்றோ, ஸுரெ - சரணாகதிதானே, ஸுரெ - வேறு, துரெ - அந்த இந்த, ஸுரெ - தவங்களை,

[illegible]

ప్రాజాపత్యోహోరుణీసుపణేకాయః ప్రజాపతింపితరముపససారకం భగవంతఃపరమం
 వదంతీతితప్తప్రావాచ సత్యేనవాయురావాతీసశ్యే నాదత్యోరోచతేదివి సత్యంవాచఃప్రతిష్ఠా
 సత్యేసహంప్రతిష్ఠితం తనీమాత్సత్యంపరమంవదంతితపససాదేవాదేవతామగ్రతఃక తసహం
 స్సువరస్సవింది ప్రపసాసపతన్నప్రేణుదా మ్యారాతీ ప్రపసిసవంప్రతిష్ఠితం తనీమాత్సహంపరమం
 వదంతిదమేనదాంతాః కిల్బిషమదధూన్వంతి దమేనప్రవృచారిణ స్సువరగచ్ఛేదమోభూతా
 నాందురాధవకాందిమేసహంప్రతిష్ఠితం తనీమాద్దమఃపరమంవదంతితమేనశాంతాశ్శివమాచరంతి
 శమేననాకంమునయోన్వవిద్దంఛమోభూతానాం దురాధవకంశమేసహంప్రతిష్ఠితం తనీమాచ్ఛ
 మఃపరమంవదంతి దాసంయజ్ఞానాంవరూధం దక్షిణాలోకేదాతారగ్ సర్వభూతాన్యవజీంతి
 దానేనారాతీరపానుదంతదానేన ద్విషంతోమిత్రాభవంతిదానేసహంప్రతిష్ఠితం తనీమాద్దాసం
 పరమంవదంతి ధర్మకావిశ్వస్యజగతః ప్రతిష్ఠాలోకేధర్మకాష్టంప్రజా ఉపసర్పంతిగర్వేణ పాపమ
 పనుదతిగర్వే సర్వంప్రతిష్ఠితం తనీమాద్దమఃపరమంవదంతి ప్రజనసంవైప్రతిష్ఠాలోకేసాధుక్ష
 జాయాస్తుతుంతన్వాసఃపితృణామన్యజోభవతితదేవతస్యాస్యంతిసమాత్సజనసంపరమంవదంతి
 అగ్నయోవైత్రయీవిద్యా దేవయానఃపథాగాచాశత్యే ఋక్పృథివీరధర మన్వాహర్యపచ
 సంయజారం తదిక్షంవామదేవ్యమాహ వనీయస్నానుసువహం లోకోబృహత్తనీమాదగ్నిస్సరమం
 వదంత్యగ్నిహోత్రం సాయంప్రాతగృహణాం నిష్క్రూతిన్విష్టగ్గుహుతం యజ్ఞక్రతూనాం
 ప్రాయణగ్ సువహంస్యలోకస్య జ్యోతిస్తనీమాదగ్నిహోత్రంపరమంచదంతి యజ్ఞ ఇతియజ్ఞేనహి
 దేవాదివంగతాయజ్ఞే నాగురానపానుదంతయజ్ఞే నద్విషంతోమిత్రాభవంతి యజ్ఞేసహంప్రతిష్ఠి
 తంసనీమాద్ద్యజ్ఞంపరమంవదంతి మాసంవైప్రాజాపత్యం పవిత్రంమాసనేసమనసా సాధుపశ్యతి
 మాససాఋషయఃప్రజా ఆస్యజస్తమాసనేసహంప్రతిష్ఠితం తనీమాన్దాసంపరమంవదంతి న్యాస
 ఇత్యాహుమకనీషిణో బ్రహ్మణంబ్రహ్మవిశ్వః కతమస్సయంభుః ప్రజాపతిస్సంవత్సర ఇతిసంవ
 త్సరోసావాదత్యో యఏవఆదిత్యేపురుషస్సుపరమేష్ఠీ బ్రహ్మత్రాయాభిరాదిత్యస్తవతి రక్షభిస్తాభిః
 పజన్యోవహతిపజన్యోనౌషధి వసస్పతయఃప్రజాయంత ఓషధినసస్పతిభిరన్నం భవత్యస్తేన
 ప్రాణాఃప్రాణై బకలంబలేన తపస్తపసాశ్రద్ధా శ్రద్ధయామేధామేధయామనీషా మనీషయామనో
 మనసా శాంతిశ్శాంత్యాచిత్తం చిత్తైస్తప్తుతిక్తప్తుత్యాస్తారగ్ స్తారేణవిజ్ఞానం విజ్ఞానేనాత్మానం

కెదయతిస్తాదన్నం దిదంతివాణేతానిదగాత్య న్నాత్పాణాభవంతి భూతానాంప్రాజ్ఞైమక
నోమనసశ్చవిజ్ఞానం విజ్ఞానాదానందో బ్రహ్మయోనిస్సవివపురుషః పంచధాపంచాత్మా యేనసహ
మిదంప్రొతం వృథివిచారితుంచ ద్యౌశ్చదశిచ్ఛావాస్తరదశిశ్చ సజ్జనకమిదంజగత్సచభూ
తం సచభవ్యంజిజ్ఞాసు క్లిప్తఋజుఃపరయిష్టా శ్రద్ధాగత్యోమహ స్వాస్తవసోవిరిహద్వాత్వాతమేవం
మనసాహృదాచభూయోన మృత్యుముపయాపివిద్వాం స్తవమాన్నాన్యగమేహం తవసామతిరిక్త
మాహూః ॥

[illegible]

இருமுடி, நாசு - சுவர்க்கத்தை, சுருவிருநு - அடைந்தார்கள், ஸரீ - சாந்தியானது, ஹதாநா - ப்ராணிகளுக்கு, ஈராயஷ்ட - செய்யக் கூடாதது, ஸரீ-சாந்தியில், ஸவ-எல்லாம், ப்ரதிஷ்டி-இருக்கின்றன, தஸாஸ - ஆனதால், ஸரீ - சாந்தியை, வரீ - உயர்ந்ததாக, வடி - சொல்லுகிறார்கள், ஈர - தானமானது, யஜாநா - யக்யங்களுக்கு, வரீ - உயர்ந்த, ஈகிணா - தகிணை, ஹாகெ - உலகத்தில், ஈதார - கொடுப்பவனை, ஸவ-ஹதாநி - எல்லா ப்ராணிகளும், உவஜீவனி - அனுசரித்து ஜீவிக்கிறார்கள், ஈர-நா - தானத்தால், ஈரா - சத்துருக்களை, ஈவாந-ஈ - போக்கடிக்கிறார்கள், ஈர-நா - தானத்தால், ஈஷ்ட - சத்துருக்கள், ஈ - ஈனேகிதர்களாக, ஹவனி - ஆகிறார்கள், ஈர-நா - தானத்தில், ஸவ - எல்லாம், ப்ரதிஷ்டி-இருக்கின்றன, தஸாஸ - ஆனதால், ஈர - தானத்தை, வரீ - உயர்ந்ததாக, வடி-சொல்லுகிறார்கள், விஸுஸ - எல்லா, ஜம - உலகத்திற்கு, ய-தர்மமானது, ப்ரதிஷ்டா - பெருமை, ஹாகெ-உலகத்தில், ய-ஷ்ட-தர்மிகளை, ப்ரஜா - ஜனங்கள் உவஸவ-ஈ - கிட்டுகிறார்கள், ய-ஷ்ட-தர்மத்தால், வாவ-பாவத்தை, ஈவாந-ஈ-போக்குகிறான், ய-ஷ்ட-தர்மத்தில், ஸவ - எல்லாம், ப்ரதிஷ்டி - இருக்கின்றன, தஸாஸ-ஆனதால், ய-தர்மத்தை, வரீ - உயர்ந்ததாக, வடி - சொல்லுகிறார்கள், ப்ரஜாந-வெ - பிள்ளை பிறக்கிறதே, ப்ரதிஷ்டா - பெருமை, ப்ரஜாபா - பிள்ளையினுடைய, த - வரிசையை, ஸாய - நன்றாக, த - செய்தவனாக, வி - வினா - பிதர்களுக்கு, சுருண - கடனற்றவனாக, ஹவனி - ஆகிறான், த - அவதான், தஸ - அவனுக்கு, சுருண - கடனில்லாமை, தஸாஸ-ஆனதால், ப்ரஜாந - பிள்ளை பெறுதலை, வரீ - உயர்ந்ததாக, வடி-சொல்லுகிறார்கள், சுருயாவெ - மூன்றகர்களுமே, த - மூன்றுகளான, வி - வேதவித்தைகள், மா - உவத - காரகபத்யமென்கிற அக்னியானது, ஈவாந - தேவர்களுக்கு வாகனமான, வாயா - வழி, ஈ - வேதம், ப்ரயிவீ - பூமி, ரய - ரதந்தரமென்கிற சாமம், சுருஹா - பவந - தகிணைக்கியானது, யஜா - யஜர்வேதம், சுருரி - ஆகாயம், வா - வாமதேவ்யமென்கிற சாமம், சுருவநீய - ஆகவநீயமென்கிற அக்னியானது, ஸா - சாமவேதம், ஸவ - சுவர்க்கமென்கிற, ஹாகெ - உலகம், ஸுஹ - பிருகத் என்கிற சாமம், தஸாஸ-ஆதலால் சுரு - அக்னிகளை, வரீ - உயர்ந்ததாக, வடி - சொல்லுகிறார்கள், சுருஹா - அக்னிஹோத்ரமானது, யு - வீடுகளுக்கு, ஸாயா - சாயங்காலத்திலும் காலையிலும், மிஷ்ட - பாவங்களின்

பராயச்சித்தம், யஜுக்ருதேநாம் - யாகஜோமங்களுக்கு, ஸ்விஷ்டம் - நன்றாக யாகம் செய்யப்பட்டும், ஸுஹுதம் - நன்றாக ஜோமம் செய்யப்பட்டு மிருக்கிற, ப்ராயணம் - உயர்ந்த கதி, ஸுவமஸ்ய - சுவர்க்கமென்கிற, யொகஸ்ய - உலகத்திற்கு, ஜெஜ்ராதீ - விளக்குப்போல் ப்ரகாசிப்பது, தஸூக - ஆனதால், சுயீஹோத்ரம் - அக்நிஹோத்திரத்தை, வரூபி-உயர்ந்ததாக, வடினி - சொல்லுகிறார்கள், யஜுஹி - யாகமென்பது, டெவாநாம் - தேவர்களுக்கு, யஜோஹி - பூசையன்றோ, டெவா - தேவர்கள், யஜெந - யாகத்தினாலே, ஹிவம் - சுவர்க்கத்தை, மநூஹி - அடைந்தார்களன்றோ, யஜெந - யாகத்தினாலே, சுஸுரோநம் - அசுரர்களை, சுவாநுஹி-போக்கிறார்கள், யஜெந - யாகத்தினாலே, விஷணு-சத்துருக்கள், வித்ரா-கினைகிறத்களாக, ஹவனி - ஆகிறார்கள், யஜெ - யாகத்தில், ஸவடம் - எல்லாம், வ்ருதிஷ்டம் - இருக்கின்றன, தஸூக - ஆதலால், யஜம் - யாகத்தை, வரூபி - உயர்ந்ததாக, வடினி - சொல்லுகிறார்கள், ரீநஸம்-வெ-மனதால் தியானம் செய்வதே, வ்ருதி - பரிசுத்தமான, ப்ராஜாவதி - ப்ரம்மாவினுடையது, ரீநஸெந - தியானம் செய்த, ரீநஸர் - மனதினால், ஸாயம் - நல்லதை, வ்ருதி - பார்க்கிறான், ரீநஸார் - தியானம் செய்கிற, ஸுஷம் - இருவிடிகள், ப்ராஜா - ப்ராஜைகளை, சுஸுஜன - சிருஷ்டித்தார்கள், ரீநஸெ-தியானம் செய்வதில், ஸவடம் - எல்லாம், வ்ருதிஷ்டம்-இருக்கின்றன, தஸூக-ஆனதால், ரீநஸம் - தியானம் செய்வதை, வரூபி - உயர்ந்ததாக, வடினி - சொல்லுகிறார்கள், ரீநிஷிணம்-தெரிந்தவர்கள், ப்ராஜா - ப்ரம்மாவென்றும், விஸ்ரம் - விசுவனென்றும், சுதரீ - கதமெனென்றும், ஸுயம்ஹம் - ஸ்வயம்பு என்றும், ப்ராஜாவதி - ப்ராஜாபதி என்றும், ஸம்வக்ஸர - ஸம்வத்ஸரென்றும் சொல்லப்பட்ட, ப்ராஜாணம்-ப்ரம்மனுக்கந்தர்யாமியான பரமாத்மாவையே, ந்யாஸஹி-சரணாகதியென்று, சூஹம்-சொல்லுகிறார்கள். அந்தப்ரமாத்மாவே இந்தச்சரணாகதி செய்தவனுடைய வேறு மோகூத்தின் உபாயத்தில் நின்று காப்பாற்றுவதால் அவனையேமோகூத்தின் உபாயமான சரணாகதியென்று சொல்லுகிறது. சுஸு-இந்த, சூகித்யம்-சூரியனுனவன், ஸம்வக்ஸரம் - ஸம்வத்ஸரமென்று பெயர்கொண்டவன், ஆதித்தன் சம்வத்ஸரமென்று பெயர்கொண்டபடியால் அதிலிருக்கும் பரமாத்மாவும் அப்பெயர் கொண்டவனென்று கருத்து, சூகிதெ - சூரியனிடத்தில், யவநஷம் - யாதொரு இந்த, வ்ருஷம் - பரமாத்மாவோ, ஸம் - அவன், வரூபிஷ்டம் - பரமபதத்திலிருப்பவன், ப்ராஜா - ப்ரம்மனுக்கு ஆத்மா, அந்தச் சூரியனுடைய ப்ரசங்கத்தால் அன்னதானத்தைக் கொண்டாடுகிறது மேல், சூகித்யம் - சூரியனுனவன், யூஹி - எந்த, ரூபிஹி - கிரணங்களால், தவதி -

கொளுத்துகிறானே, தாலி - அந்தக்கிரணங்களால், வஜ்-நு - மேகமா
 னது, வஷ-தி - பொழிகிறது, வஜ்-நு - மேகத்தினால், ஒஷயிவந
 ஸ்தி - புல் பூண்டு விருகூங்கள், ப்ராணயனே - உண்டாகின்றன, ஒஷ
 யிவநஸ்தி - புல் பூண்டு விருகூங்களாலே, சுஹ - சாப்பாடானது,
 ஸவதி-உண்டாகிறது, சுஹ-அன்னத்தால், ப்ராணா-ப்ராணன்களும்,
 ப்ராணெ - ப்ராணன்களாலே, வஹ - பலமும், வஹ - பலத்தால்,
 தவ - தவமும், தவஸா - தவத்தால், ஸு - தெய்வபக்தியும், ஸு -
 தெய்வபக்தியால், லெயா - அறியும் புத்தியும், லெயா - அறியும் புத்தி
 யால், ஸ்ரீஷா - கேட்குமறியும், ஸ்ரீஷா - கேட்குமறியால், ஸ்ரீ - தியா
 னமும், ஸ்ரீஸா - தியானத்தால், ஸா - சார்த்தியும், ஸா - சார்த்தியி
 னாலே, வி - பகவான் விஷயத்தில் ப்ரீதியும், வி - ப்ரீதியினால்,
 ஸு - எண்ணமும், ஸு - எண்ணத்தால், ஸு - இடைவிடாத
 நினைப்பும், ஸு - இடைவிடாத எண்ணத்தால், வி - பார்த்த
 தோடொத்த அறியும், வி - பார்த்ததோடொத்த அறிவால், ஸு -
 பரமாத்மாவை, வஷயி - அறிகிறான், தஸா - ஆதலால், சுஹ -
 அன்னத்தை, ஸு - கொடுத்தவன், ஸு - இந்த, ஸு - எல்லா
 வற்றையும், ஸு - கொடுக்கிறான், சுஹ - அன்னத்தினாலே, ஸு -
 ப்ராணிகளுடைய, ப்ராணா-ப்ராணன்கள், ஸவதி-உண்டாகின்றன.
 ப்ராணெ - ப்ராணன்களாலே, ஸ்ரீ - மனதும், ஸ்ரீ - மனதினால்,
 வி - அறியும், வி - அறிவினாலே, ஸு - ஆனந்த ரூப
 மான, ஸு - உலகத்துக்குக் காரணமான, ஸு - ப்ரம்மமும், (ஸு -
 வு - அடையப்படுகின்றன), ஸு - அந்த இந்த, ஸு -
 பரமாத்மா, வஷயா - ஐந்து வ்ருகமாக விருப்பவர், வஷயா - ப்ரகிருதி
 காலம் பத்தர் முத்தர் நித்தியர் என்கிற ஐந்துக்கும் ஆத்மாவானவர், ஸு -
 யாதொரு பரமாத்மாவினாலே, ஸு - பூமியும், சுஹ - ஆகாய
 மும், ஸு - சுவர்க்கமும், ஸு - திக்குகளும், ஸு - சுவானாஸிஸாஸு -
 மூலத்திக்குகளும், ஸு - இந்த, ஸு - எல்லாம், ஸு - கோர்க்
 கப்பட்டது. ஸு - அந்தப்ரமாத்மாதானே, ஸு - எல்லா, ஸு -
 இந்த, ஸு - உலகமும், ஸு - அவனே, ஸு - இறந்ததும், ஸு -
 அவனே, ஸு - வரப்போகிறதும், ஸு - அடைவதற்கிச்சை
 யுள்ளவர்களுக்குச் சாதிக்கத்தக்கவனாகவும், ஸு - சத்தியத்தால் அடைய
 தக்கவனும், ஸு - நித்யவிபூதியிலிருப்பவனும், ஸு - தெய்வ
 பக்தியுள்ளவனுக்குச் சத்தியமாய்த் தோற்றுகிறவனும், ஸு - காந்தி
 யுள்ளவனுமானவன், (ஸு - அவனே), ஸு - அவனே, ஸு - இந்த ப்ரா

காரம், உம்ஸா - மனதினால், ஹுடா - பக்தியினால், வரிஷாசு - உயர்ந்த, தவஸம் - தவத்தினாலும், ஜாக்மா - அறிந்து, விபாநு - தியானம் செய்கிறவன், ஹயம் - திரும்பவும், பூத்யம் - ஸம்சாரத்தை, நொவயாஹி - அடைகிறதில்லை, தஸாசு - ஆனதால், வஸா - இந்த, தவஸா - தவங்களுக்குள், நொஸம் - சரணாகதியை, சுதிரிசு - உத்தமமாக, சூஹம் - சொல்லுகிறார்கள்.

வஸுநாணொ விஹிராவி | ப்ராணெகூபிலிஸ்யபாதா | ப்ரஹ்மநுக்ஷிலிவிஸுஸு | தெஜோடாஸுபிலுந்ருவபுதெடாடாஸுபிலிஸுஸு | ஸுபுநுநொடாடாஸுபிலிஸுஸு - உபயாபிமூஹீதொவி ப்ரஹ்மநெகூபி ஹஸுஸுபித்யாதாநயம் - ஜெதெதெபெபெஹாவநிஷட - டெவாநாம் - மஹ்யவநவ - வெபுபுஹெணாபெஹிபாநொபொதிதஸாசு - ப்ரஹ்மநொபெஹிபாநொபித்யாவநிஷட | உதிஷ ஷுபுஸுஸு - வஸுநாஸு - நொவாசு ||

வஸுநாஸுபிலுந்ருவபுதெடாடாஸுபிலிஸுஸு | தெஜோடாஸுபிலுந்ருவபுதெடாடாஸுபிலிஸுஸு - உபயாபிமூஹீதொவி ப்ரஹ்மநெகூபி ஹஸுஸுபித்யாதாநயம் - ஜெதெதெபெஹாவநிஷட - டெவாநாம் - மஹ்யவநவ - வெபுபுஹெணாபெஹிபாநொபொதிதஸாசு - ப்ரஹ்மநொபெஹிபாநொபித்யாவநிஷட | உதிஷ ஷுபுஸுஸு - வஸுநாஸு - நொவாசு ||

(ப - ம) நியாசம் என்று சொல்லப்பட்ட ப்ரபத்தியின் மந்திரத்தைச் சொல்லுகிறது, வஸுநாணம் - வசமுதையி தேவர்களால் தியானிக்கத்தக்கவனும், விஹி - எங்கும் பரவினவனுமாக, சுவி - ஆகிராய், ப்ராணெ - காரியம் காரணம் இவைகளின் சேர்த்தியில், கூம் - னீ, ஸ்யபாதா - சேர்த்து லவக்கிறவனாக, சுவி - ஆகிராய், ப்ரஹ்மநு - வாராய் ப்ரம்மமே, கூம் - னீ, விஸுஸு - எல்லாவற்றையும் படைத்தவனாக, சுவி - ஆகிராய், கூம் - னீ, ஸுபுநு - சூரியனுக்கு, தெஜோடா - தேஜஸ்ஸைக் கொடுக்கிறவனாக, சுவி - ஆகிராய், கூம் - னீ, சுபு - அக்னிக்கு, வபுதெடா - காந்தியைக் கொடுக்கிறவனாக, சுவி - ஆகிராய், கூம் - னீ, வபு - சந்திரனுக்கு, டெடாடா - காந்தியைக் கொடுக்கிறவனாக, சுவி - ஆகிராய், உபயாபி - சரணமடைகிறேன், மூஹீதம் - வெகுநாளாகப் பார்க்கப்பட்டவனாக, சுவி - ஆகிராய், ப்ரஹ்ம - பெரியதாகிய, ப்ரஹ்மநெ - ப்ரம்மமான, கூவ - உன்பொருட்டு, உன்னை அடைவதற்காக உன்னைப்பார்த்துச் சரணமடைகிறேன் என்று கருத்து, ஸுபிதி - ஓம் என்று, சூதாநம் - தன்னுத்தமாவை, யம்ஜெத - சேர்க்கக்கடவது, வஸுநெ - இதுதானே. ப்ரஹ்மநொபெஹிபாநொபித்யாவநிஷட - மகோபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்டது, டெவாநாம் - தேவர்களுக்கும், மஹ்யவ - அறியவொண்ணாது, யம் - எவன், வஸம் - இந்தப்படி, வெபு - அறிகிறேனோ, (ஸம் - அவன்), ப்ரஹ்மநெ - ப்ரம்மத்தினுடைய, ப்ரஹ்மநொபெஹிபாநொபித்யாவநிஷட - விபூதியான

[illegible]

తనైవంవిదుషోయజ్ఞస్యాత్వా యజమానశ్శ్రద్ధావత్సీ, శరీరమిచ్ఛన్మరోచేద్దిగ్లోమానిబహిః,
 త్రైదశ్శిఖా వృద్ధయన్యాపః, కామ ఆజ్యంనుశ్యుః పశుస్తపోగ్నిశమయితా దక్షిణావాగ్లో
 తాప్రాః ఉద్ధాతాచక్షురధ్వర్యుర్తనోబ్రహ్మశ్రోత్రమగ్ని ధ్యావచ్చియతేసాదీతాయ దక్షాతి
 యతఃపిబతితదస్యసోమపానం యద్రమతేతిదుశసదోయత్సంచ రత్యువవికత్తుత్తిష్ఠతేచ సప్రప
 గ్యోక్యస్తుఖంత దాహావనీయాయదస్యవిజ్ఞానం తజ్జహోతియత్నాయం ప్రాతరత్రితత్సమిథో
 యత్నాయంప్రాతమౌఽధ్యం దినంచతానిసపనానియే అహోరాత్రేతే దర్శపూర్ణమసాయేగమా
 సాశ్చమాసాశ్చతేచాసుర్వాస్యానియే ఋతివస్తేనశుభంధాయేసంవత్సరాశ్చదరివత్సరాశ్చతేచగణ
 జాస్సర్వవేదసంవా ఏతత్సత్రంయన్తరణంతదవభృశ ఏతజ్జైజరామర్యమగ్నిహోత్రం యఏవం
 విద్వాసుదగయ నేప్రమియతేదేవానామేవమహిమానం గత్వాదిత్యస్యసాయుజ్యం గచ్ఛత్యథయో
 దక్షిణేప్రమియతే పితృణామేవమహిమానం గత్వాచంద్రమసస్సాయుజ్యంగచ్ఛత్యేతా వైసూర్యా
 చంద్రమసార్కహిమానా బ్రాహ్మణోవిద్వాసభి జయతిత్సద్భిష్టాణో షహిమానమాప్నోతి తస్మా
 ద్భిష్టాణోమహిమాన మిత్యుగనివత్॥

(ப - ம்.) அடியில் சொன்ன ப்ரகாரம் ஆத்மாவாகிற அவிஸ்ஸைப் ப்ர
மாத்மாவிடத்தில் சேர்ப்பிக்கிறதாகிற யாகத்திற்கு வழங்கிவருகிற யாகத்
தின் கருவிகளல்லாமல் வேறு கருவிகளைச் சொல்லி இந்த யாகத்தைப் புகழு
கிறது. தஸ்ய - அந்த, வஸவம் - முன்சொல்லியபடி, விஹுஷம் - அறிந்தவ
னுடைய, யஜ்ஞஸ்ய - யாகமான சாணாகதிக்கு, சூகூ - ஆன்மாவானது, யஜ்
போமம் - யஜமானன், ஸ்ரீ - தெய்வபக்தியானது, வத் - பத்ரி, ஸ்ரீ -
உடம்பு, ஐஹம் - விறகு, உஸம் - மார்பு, வெஹி - அக்னிகுண்டம், ஹோமநி-
உடம்புமயிர்தன், வஹி - பரிஸ்தரணம், ஸிவ - குடுமி, வெஹி - தர்ப்
பக்கட்டு, ஹுஹம் - இருதயகமலமானது, யஸிவம் - யூபஸ்தம்பம், காஸி -
ஆசையானது, சூஜ்யம் - நெய், உஸ்யம் - கோபமானது, வஸம் - பசு, தவம் -
ஆலோசித்திற அறிவு, சுயம் - நெருப்பு, ஸ்ரீயிதா வஸம் - வஸ்யம் - வஸ்யம் -
ஜலாநிதிஸாஹம் - என்கிறபடியே, எல்லாவஸ்துவும் அனுசூலங்களுக்கென்கிற
அறிவு, ஹிஸிணா - தக்ஷிணை, வாஸி - வாக்கானது, ஹோமநி - ஹோமநி -
தவன், ஹோம - ப்ராணானது, உஸ்யாதா - சாமகானம் பண்ணுகிற
ருத்விக், உஸ்யம் - கண், சுயம் - அத்வாய் என்கிற ருத்விக், உஸம் -
மனது, ஹோம - ப்ரம்மாவென்கிற ருத்விக், ஹோம - காது, சுயம் -
அக்னீத்திரன் என்கிற ருத்விக், யாவஸி - எவ்வளவு, யு - யு - உயிருட
னிருக்கிறதே, ஸா - அது, ஹிஸிணா - தக்ஷிணை, யஸி - யாதொன்றை, சுயாதி -
புதிக்கிறதே, யஸி - யாதொன்றை, விவதி - குதிக்கிறதே, தஸி - அது,
ஸ்ய - இந்த யாகத்திற்கு, ஹோமநி - சோமாசத்தை அருந்துகிறது.
ஸ்ய - விளையாடுகிறான், உதியஸி - என்கிறது யாது உண்டோ, தஸி - அது,
உவஸ்யம் - உபஸத் என்கிற யாகம், ஸ்யாதி - செல்லுகிறான், உவஸி
ஸ்ய - உட்காருகிறான், உதியஸி - எழுந்திருக்கிறான், உதியஸி - என்கிறது
யாது உண்டோ, ஸம் - அது, ஹோம - ப்ரவர்க்கம் என்கிற யாகம், யஸி -
யாதொரு, ஹோம - முகமோ, தஸி - அது, ஹோமநி - ஆகவனீயமென்
கிற அக்னி, ஸ்ய - இவனுடைய, யஸி - யாதொரு, விஜ்ஜா - அறிவோ,
தஸி - அதை, ஜஹோதி - ஹோமஞ்செய்கிறான், ஸாயம் - மாலையும்,
ஹோம - காலையும், சுய - சாப்பிடுகிறான், உதியஸி - என்கிறது யாது உண்
டோ, தஸி - அது, ஸ்யம் - சமித்துக்கள், ஸாயம் - மலை, ஹோம - கலை,
ஸ்யம் - மத்தியானம், உதியஸி - என்கிறது யாது உண்டோ, தாமி - அந்த
முன்று, ஸவநாதி - முன்று சவனங்கள், யெ - யாதொரு, ஹோமநி -
பகலிரவுகளோ, தெ - அவைகள், ஹோம - ஹோம - தர்சம் பூர்ணமா
சம் என்கிற விஷ்டிகள், யெ - யாதொரு, ஹோம - பகலிரவுகளும்,
ஹோம - மாதங்களுமோ, தெ - அவைகள், ஹோம - ஹோம - சாதர்

மாஸ்யமென்கிற யாகங்கள், யெ - யாதொரு, ஐதவீ - ருதுக்களோ, தெ -
அவைகள், வஸு-வஸுயாரி - பசுபந்தமென்பவைகள், யெ - யாதொரு, ஸம்
வக்ஸுராரி - வருஷங்களோ, வாசிவக்ஸுராரி - அவைகளினுட்பிரிவுகளோ,
தெ - அவைகள், சுஹம-ஸுணாரி - அகர்க்கணமென்பவைகள், வனதக் -
இந்த, ஸத் - யாகமானது, ஸவ-ஸுவேதம் - எல்லாக்கைப்பொருளையும்
தக்ஷிணையாகக்கொண்டது, யக் - யாதொரு, ருணம் - சாவோ, தக் - அது,
சுவஸுய - அவபிருதமென்பது, வனதக் - இது, ஜராரி - வயதுசென்
றால் முடிவதான, சுபிஷிதம் - அக்னிஹோத்ரம், யக் - எவன், வனம் -
இந்த ப்ரகாரம், விசாந - தியானம் செய்கிறவன், உத-மயம் - உத்தராய
ணத்தில், ப்ரயதெ - இறக்கிறோ, (ஸம் - அவன்), லெவாநா-லெவ-தேவ
ர்களுடைய, லெவிராநம் - உலகத்தை, மக்வா - அடைந்து, சூஷி-சூஷு-
சூரியனுடைய, ஸாய-ஜம் - சாயுஜ்யத்தை, மஹி - அடைகிறான், சுய -
பிறகு, யக் - எவன், தக்ஷிணை - தக்ஷிணையணத்தில், ப்ரயதெ - இறக்கி
றோ, விசுணா-லெவ - பிதர்க்களுடைய, லெவிராநம்-உலகத்தை, மக்வா-
அடைந்து, உத-ஸம் - சந்திரனுடைய, ஸாய-ஜம்-சாயுஜ்யத்தை, மஹி-
அடைகிறான், வனதக் - இந்த, ஸவ-ஸாவத-ஸவோ - சூரியன் சந்திரன்
இவர்களுடைய, லெவிராநம் - உலகங்களை, விசாந - அறிந்தவனை, ப்ரா
ஹ்மண-ப்ரம்மத்தியானம் செய்கிறவன், சுபிஷித-அடைகிறான், தக்ஷ-
அதில் நின்றும், ப்ரஹ்மண-ப்ரம்மத்தினுடைய, லெவிராநம் - உலகத்தை,
சூஷி-அடைகிறான், தக்ஷ-ஸூஷு-ஸூஷு-லெவிராநம் - என்று முடி
வில் இரட்டித்துச் சொல்லுகிறது, உதி - இந்தப்படி, உவ-விஷ-உபரிஷத்
முடிந்தது என்று கருத்து.

இராமானுஜபாஷியமும் மத்வபாஷியமுந் ஒற்றுமையா யிருந்தபடி
யால் மத்வபாஷியம் ப்ரத்தியேகமாய் எழுதவில்லை.

தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யம் சம்பூர்ணம்.

நாராயணவல்லி முடிந்தது.